# ΟΡΘΡΟΣ ΙΖ΄ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018

17-09-2018 † Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης καὶ τῆς Μητρός Αὐτῶν Σοφίας.

## ΟΡΘΡΟΣ

Ἦχος δ΄ Πα

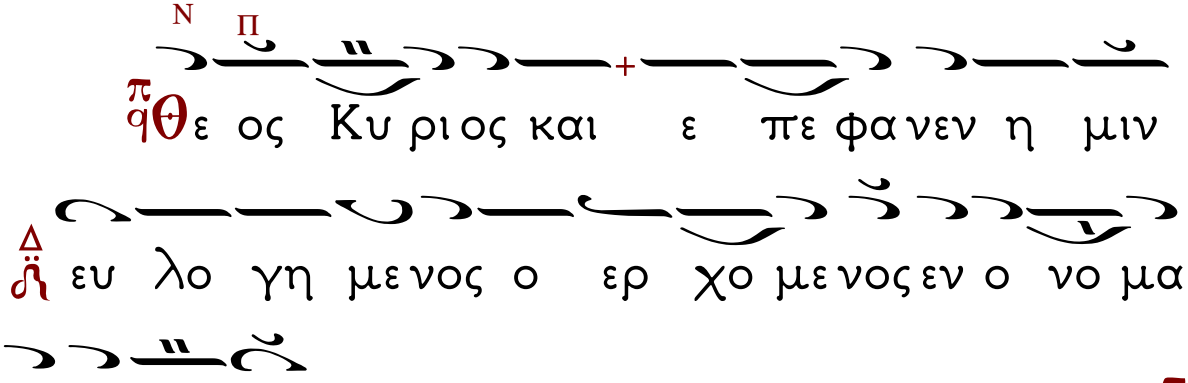


Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ( τὸ ὡς ἄνω )

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

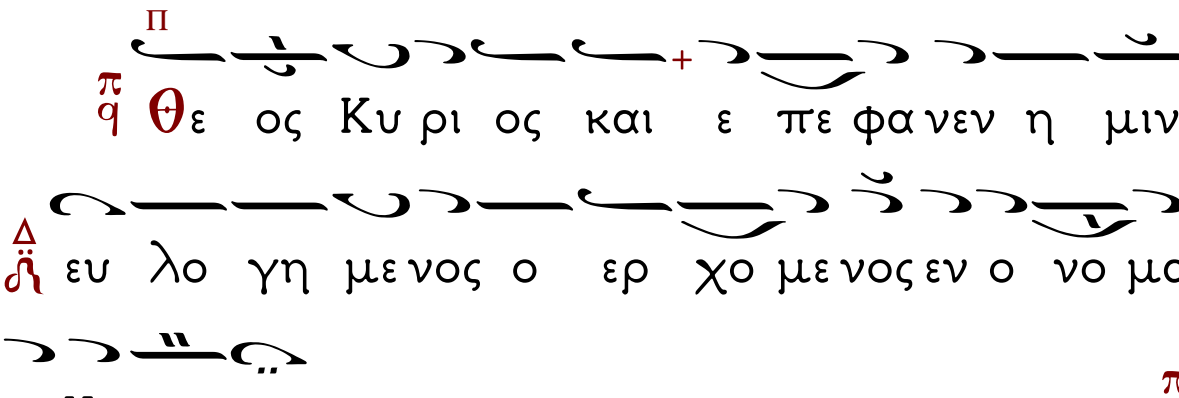


Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Τὸ ὡς ἄνω.

## Ἀπολυτίκιον.

### Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

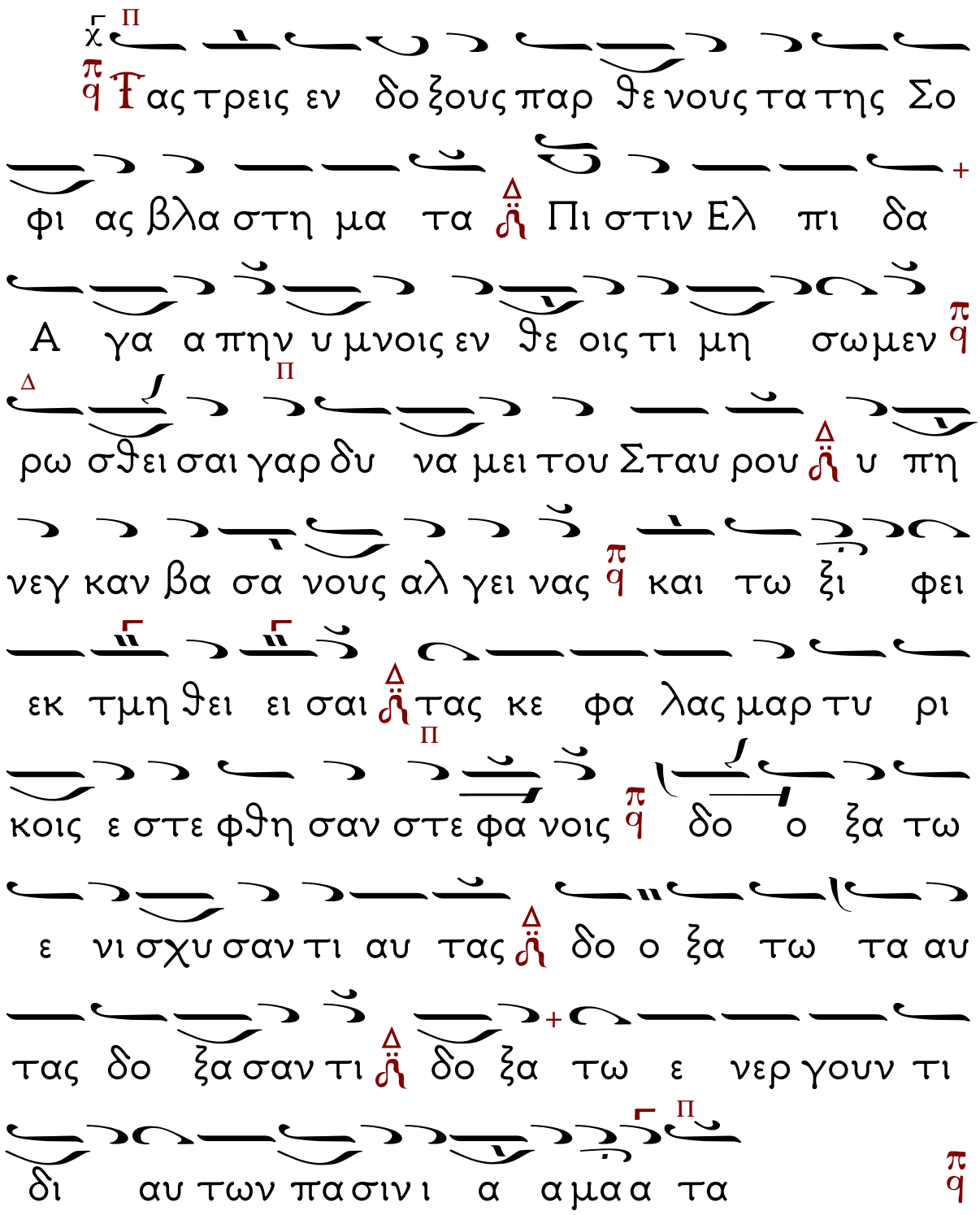

# ΟΡΘΡΟϹ ΙΖ΄ ϹΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018

## Δόξα... Ἀπολυτίκιον·
## Ἦχος πλ. α΄. «Τὸν συναναρχον Λόγον».

Ἦχος λπ̈ q̈ — Κε

Εν ταις μαρ τυ σι λα μπεις Σο φι α εν

δο ξε q̈ Και στε φα νοις της νι κης πε ρι κο σμει

σαι λαμ προις q̈ δι ο εν υ μνοις και ω δαις

ευ φη μου μεν σε ν̈ ο τι θυ γα τρι α σε μνα

ν̈ τω μαρ τυ ρι ω ο δη γεις q̈ Α γα πην Πι

ι στιν Ελ πι δα q̈ μεθ ων μη παυ ση η πρε ε σβευ

ειν ν̈ ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η

μω ω ω ων q̈

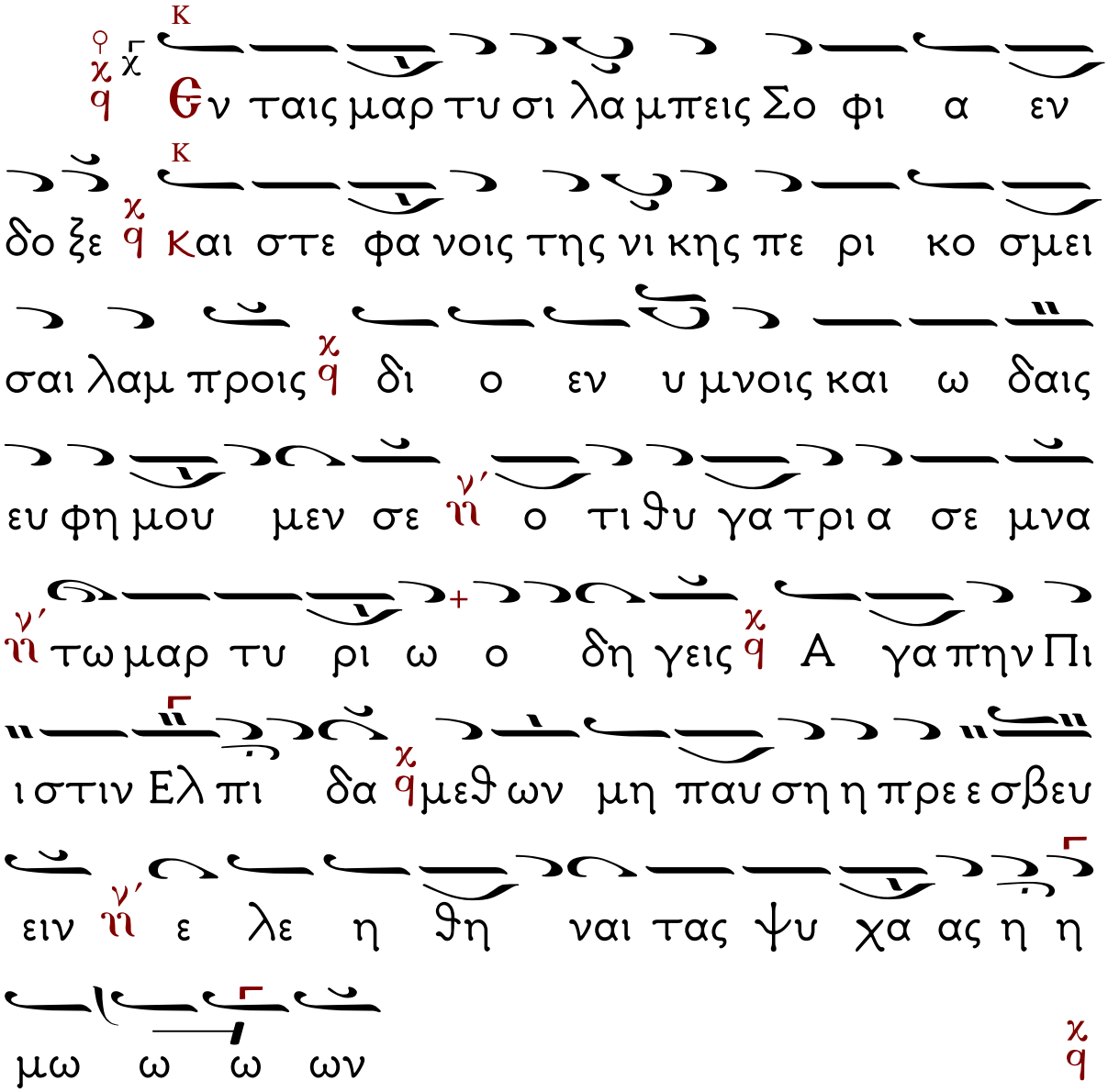

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄ Πα

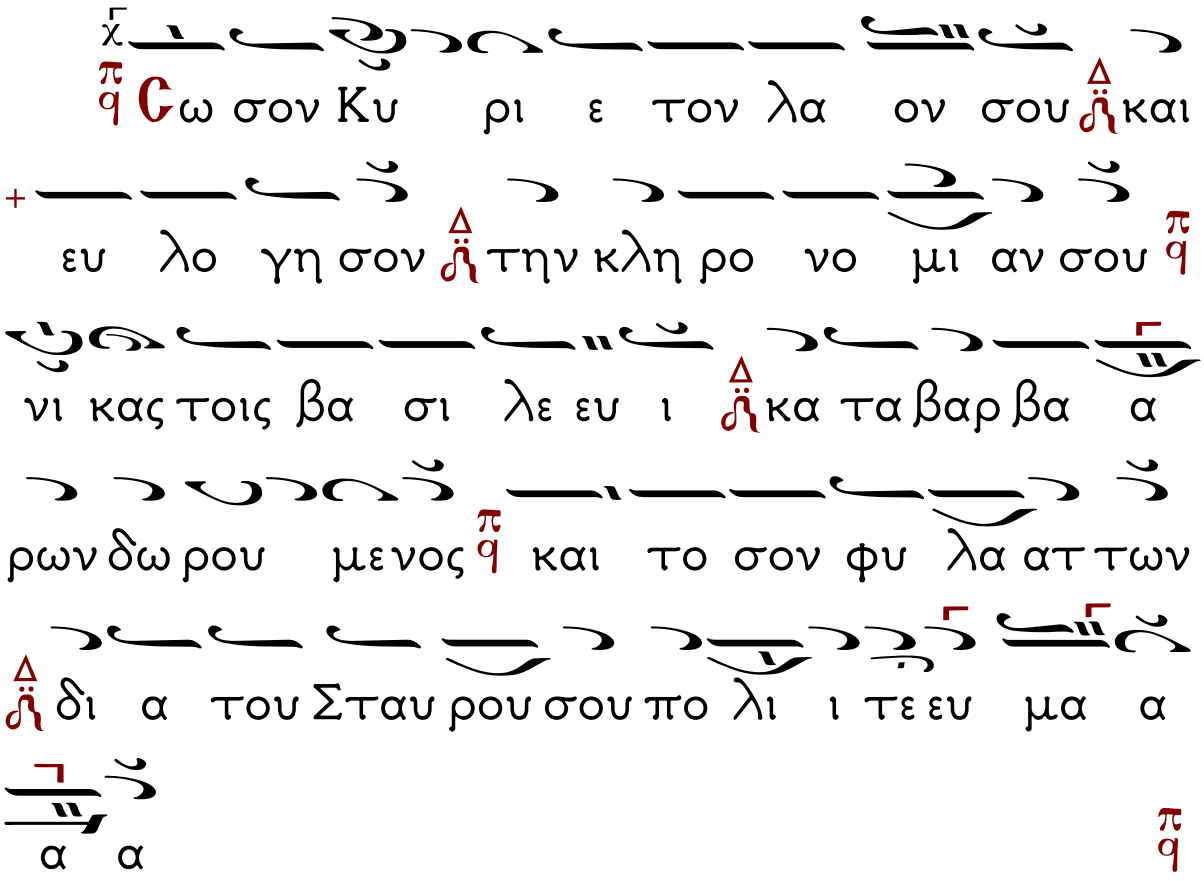

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Σ**υνήφθητε Χριστῷ, τῷ ὡραίῳ Νυμφίῳ, νεάνιδες σεμναὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ποικίλαις κολάσεσιν ἑαυτὰς ὡραΐσασαι· καὶ τὴν ἄναρχον νῦν ἀνυμνεῖτε Τριάδα, λαμπὰς τρίφωτε, Πίστις, Ἐλπὶς καὶ Ἀγάπη, Σοφίας τὸ σέμνωμα.

**Δ**όξα. Τῆς Ἑορτῆς.

**Ἁ**πλώσας ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας, οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμᾶς πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

**Κ**αὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Μ**ητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. Σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, Σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν ἀθληφόρων τοῦ Χριστοῦ θείαν μνήμην, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ ἀθροισθῶμεν καὶ πρὸς αὐτὰς δεήσεις ἀναπέμψωμεν, εὔξασθε πρὸς Κύριον, τοῦ ῥυσθῆναι γεέννης, τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἡμᾶς, τοὺς πολλὰ ἐπταικότας· Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, τῆς σεπτῆς Σοφίας κλάδοι, μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. (ἐκ τοῦ Μηναίου).

Ἓν παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ῥυσάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτῃ με θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Κύριε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς Σοφίας θρέμματα, Πίστις, Ἐλπὶς καὶ Ἀγάπη, ἀρετῶν ἐπώνυμοι φαεινότατων ἀληθῶς, θρόνῳ Θεοῦ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖτε, δεόμεθα.

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει καὶ πιστούς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγήν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν τὴν Θεοτόκον πιστῶς μακαρίσωμεν.

## Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ΄τος

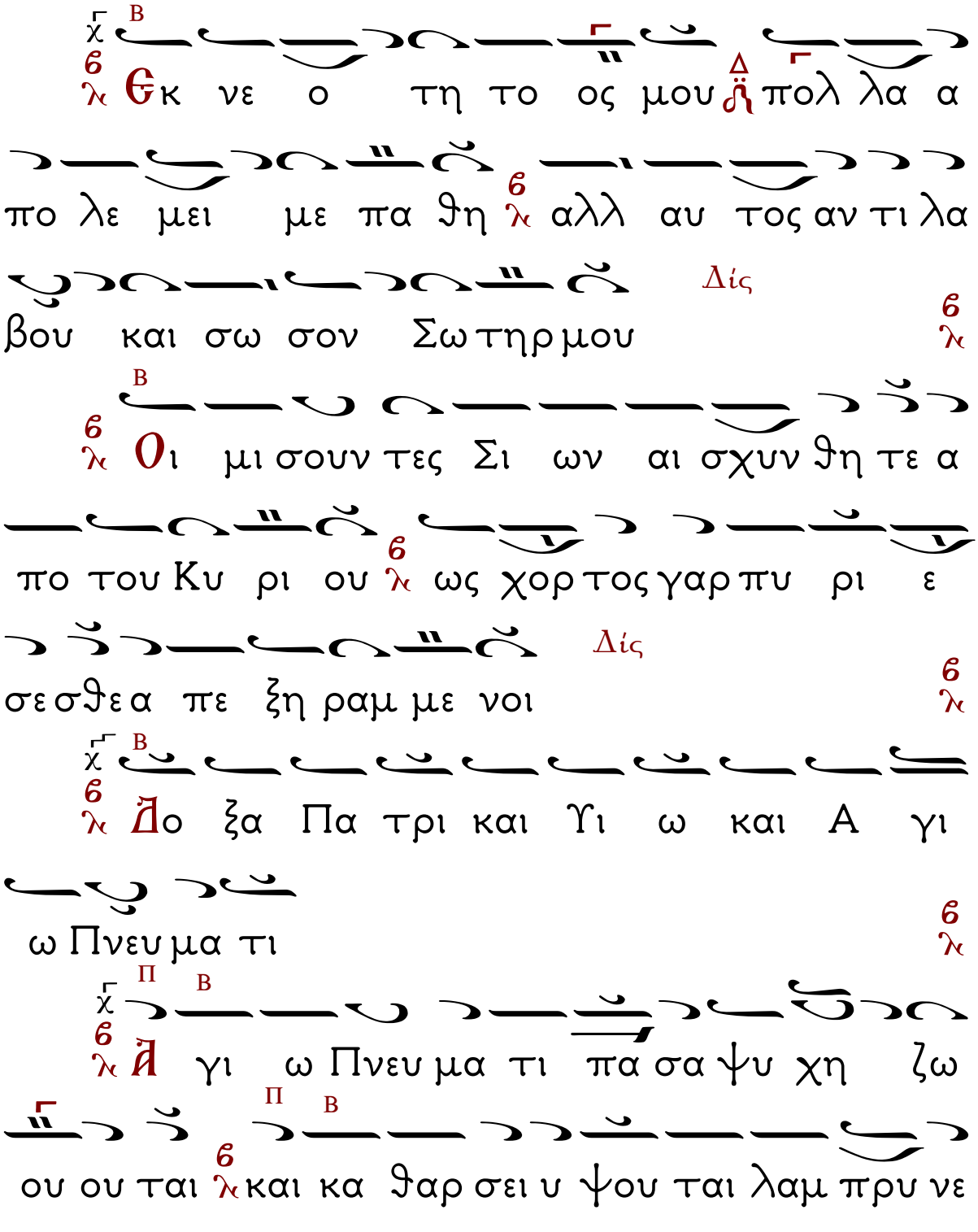

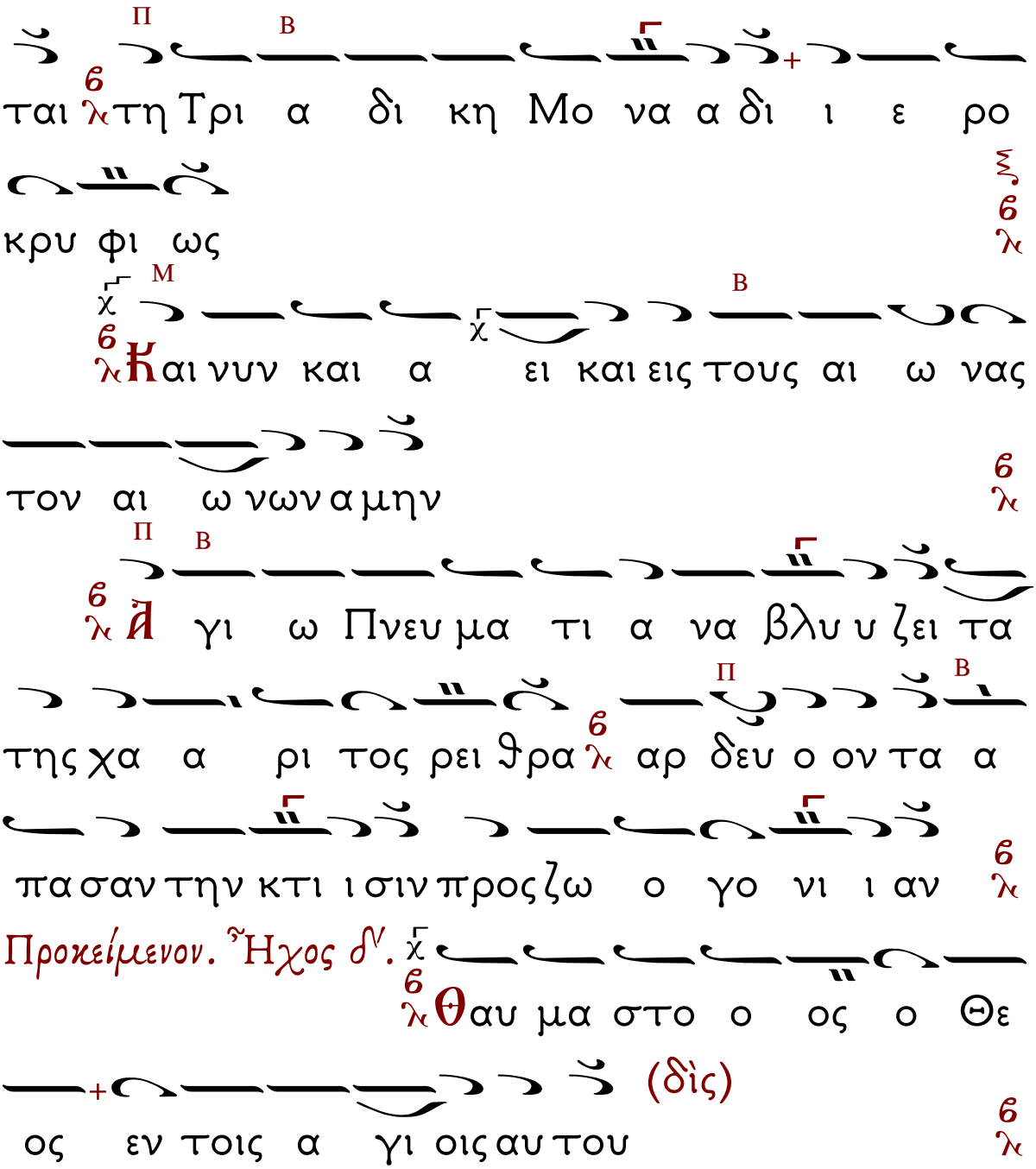
ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
κρυ φι ως
Καὶ νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην
Ἀλ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν
Προκείμενον. Ἦχος δ΄.
Θαυ μα στο ο ος ο Θε
ος εν τοις α γι οις αυ του (δὶς)
Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
Τὸ τρίτον.
Θαυ μα στο ο ος ο Θε ος

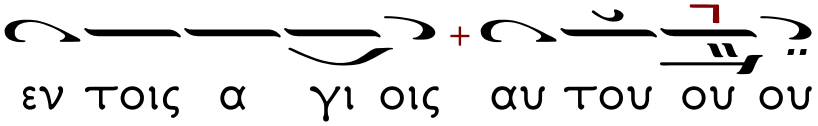
εν τοις α γι οις αυ του ου ου

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός:

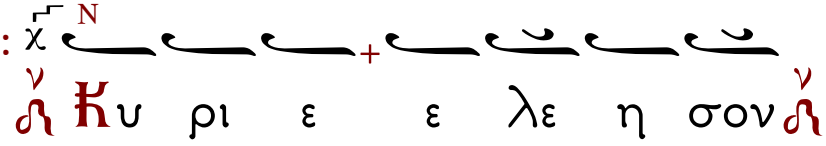


Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

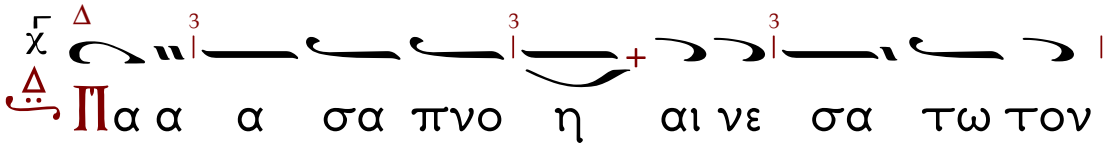

(Δίς)

Τὸ τρίτον.

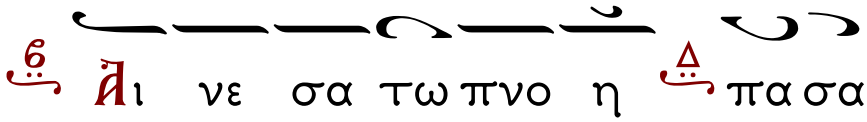


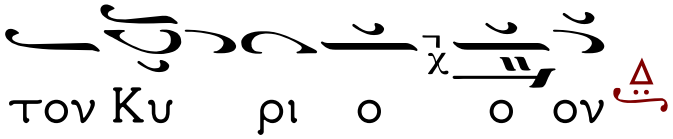


Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

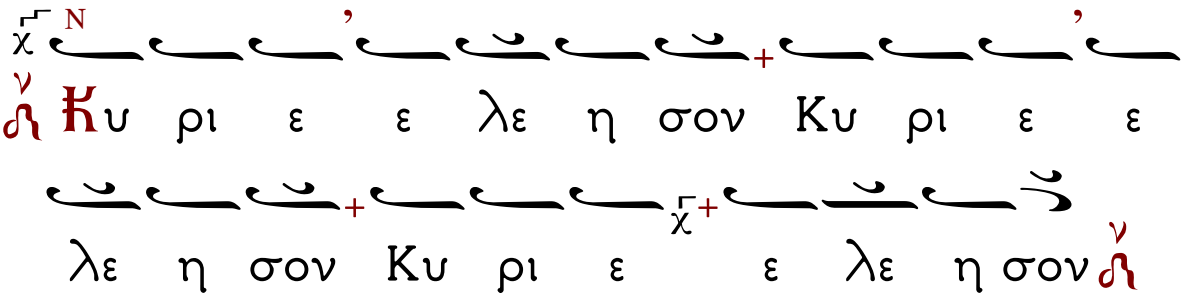


Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:

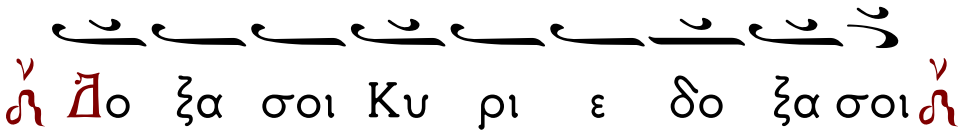


Ὁ Ἱερεύς: ( Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

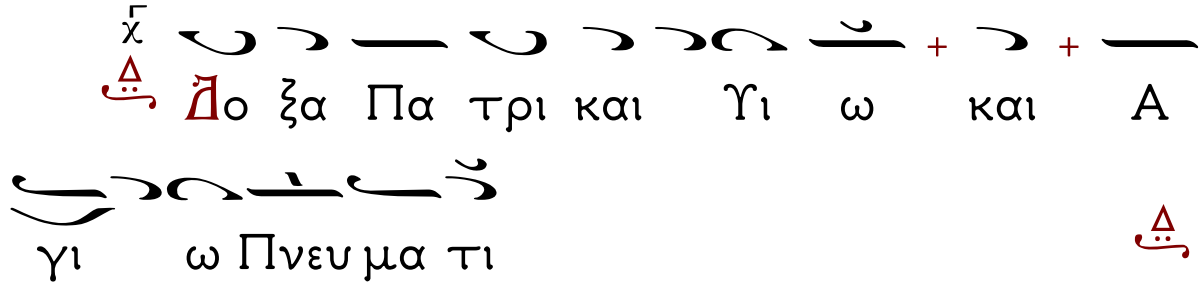
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

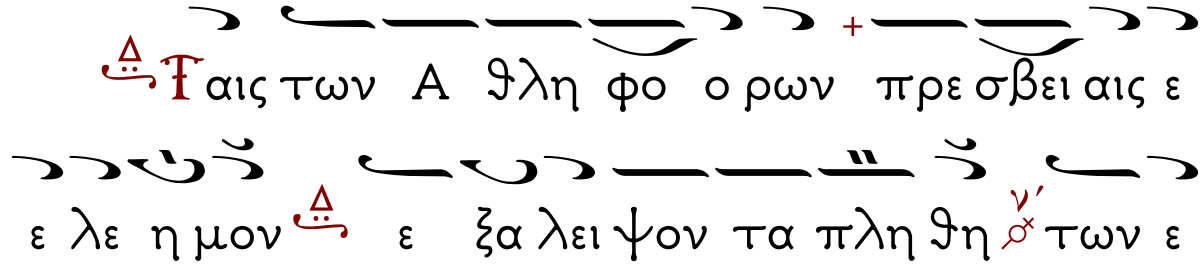
Ταις των Α ϑλη φο ο ρων πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη ϑη των ε
μω ων εγ κλη μα των

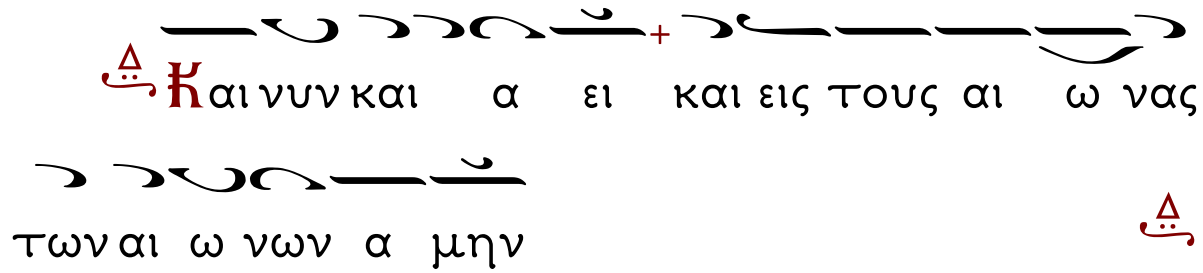
Καινυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

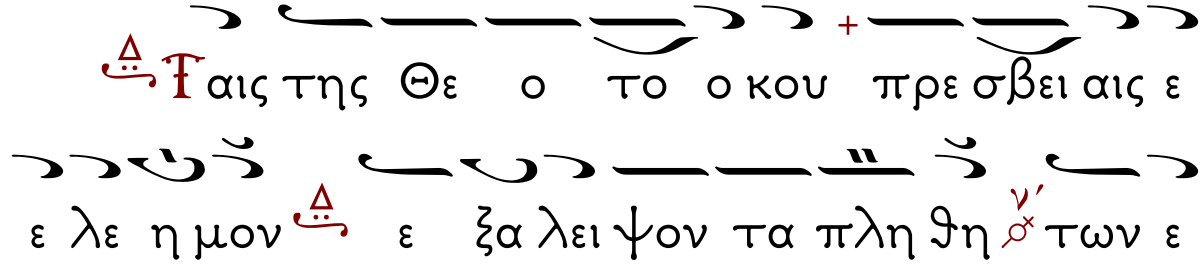
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη ϑη των ε
μω ων εγ κλη μα των

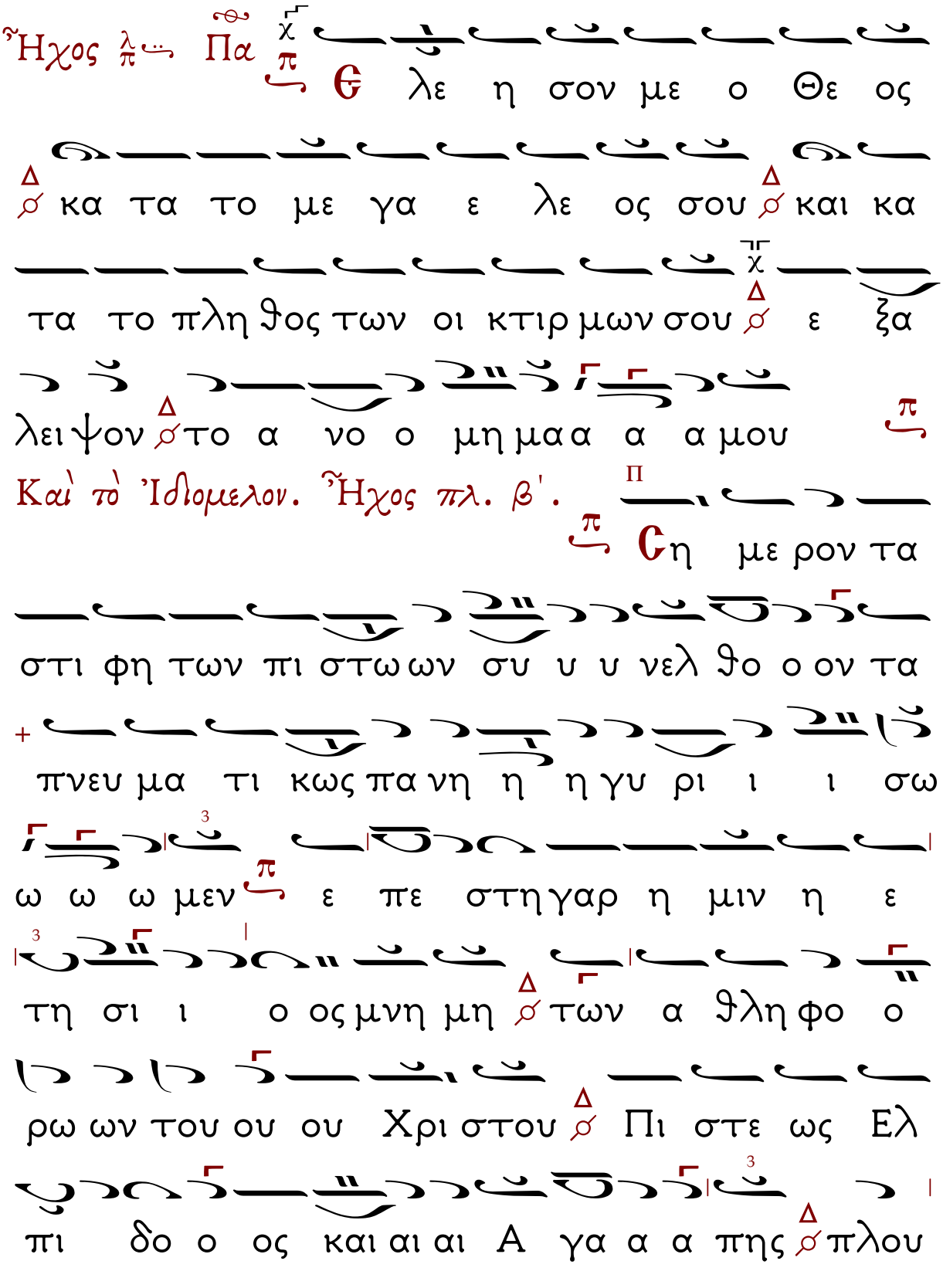
Ἦχος λ Πα
Θ λε η σον με ο Θε ος
κα τα το με γα ε λε ος σου και κα
τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα
λει ψον το α νο ο μη μα α α μου
Καὶ τὸ Ἰδιομελον. Ἦχος πλ. β΄.
Σ η με ρον τα
στι φη των πι στω ων συ υ υ νελ θο ο ον τα
πνευ μα τι κως πα νη η η γυ ρι ι ι σω
ω ω ω μεν ε πε στη γαρ η μιν η ε
τη σι ι ο ος μνη μη των α θλη φο ο
ρω ων του ου ου Χρι στου Πι στε ως Ελ
πι δο ο ος και αι αι Α γα α α πης πλου

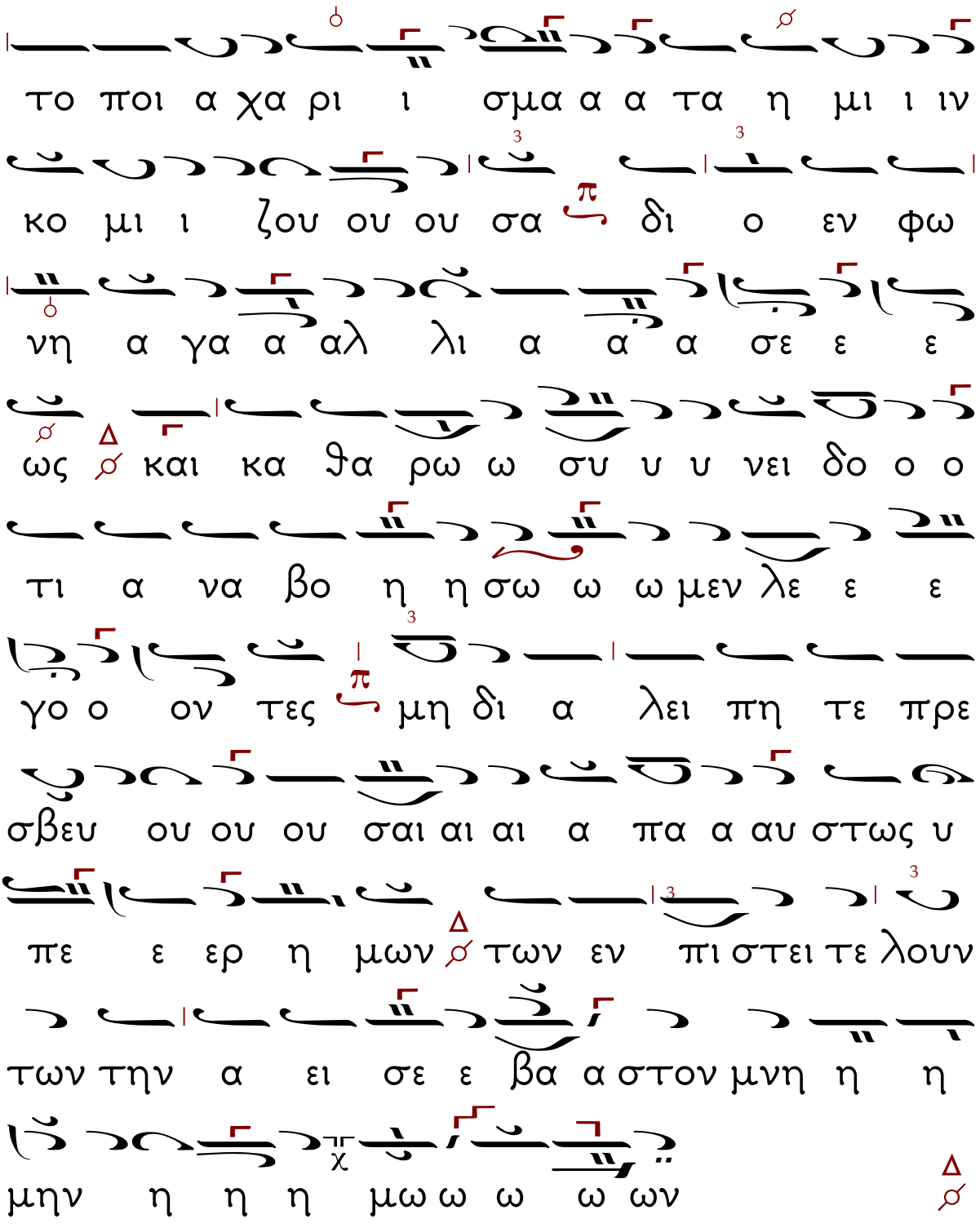
το ποι α χα ρι ι σμα α α τα η μι ι ιν
κο μι ι ζου ου ου σα δι ο εν φω
νη α γα α αλ λι α α α σε ε ε
ως και και κα θα ρω ω συ υ υ νει δο ο ο
τι α να βο η η σω ω ω μεν λε ε ε
γο ο ον τες μη δι α λει πη τε πρε
σβευ ου ου ου σαι αι αι α πα α αυ στως υ
πε ε ερ η μων των εν πι στει τε λουν
των την α ει σε ε βα α στον μνη η η
μην η η η μω ω ω ων

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

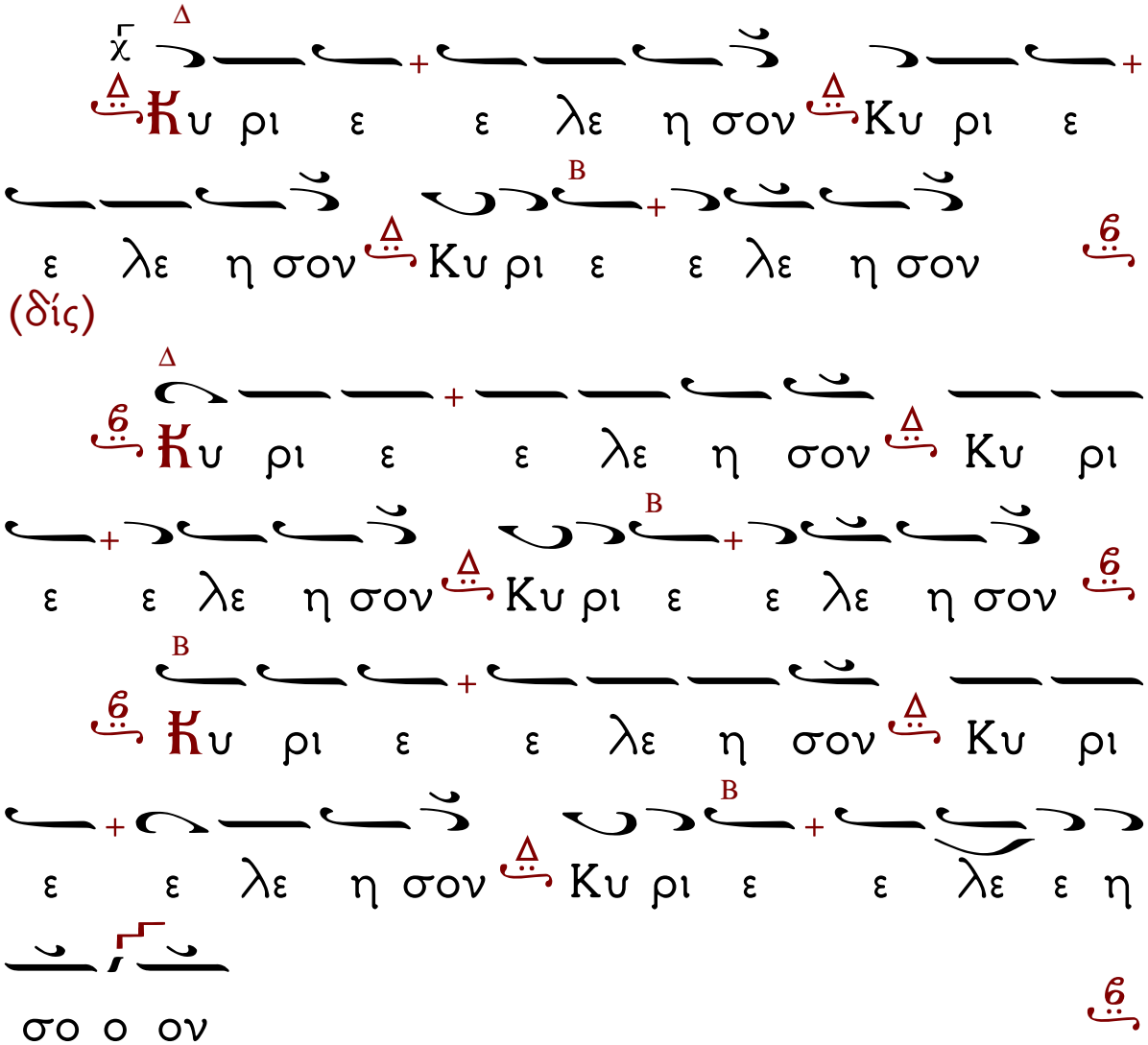


*Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς

Ὠδὴ α΄.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος πλ. δ΄ Γα.

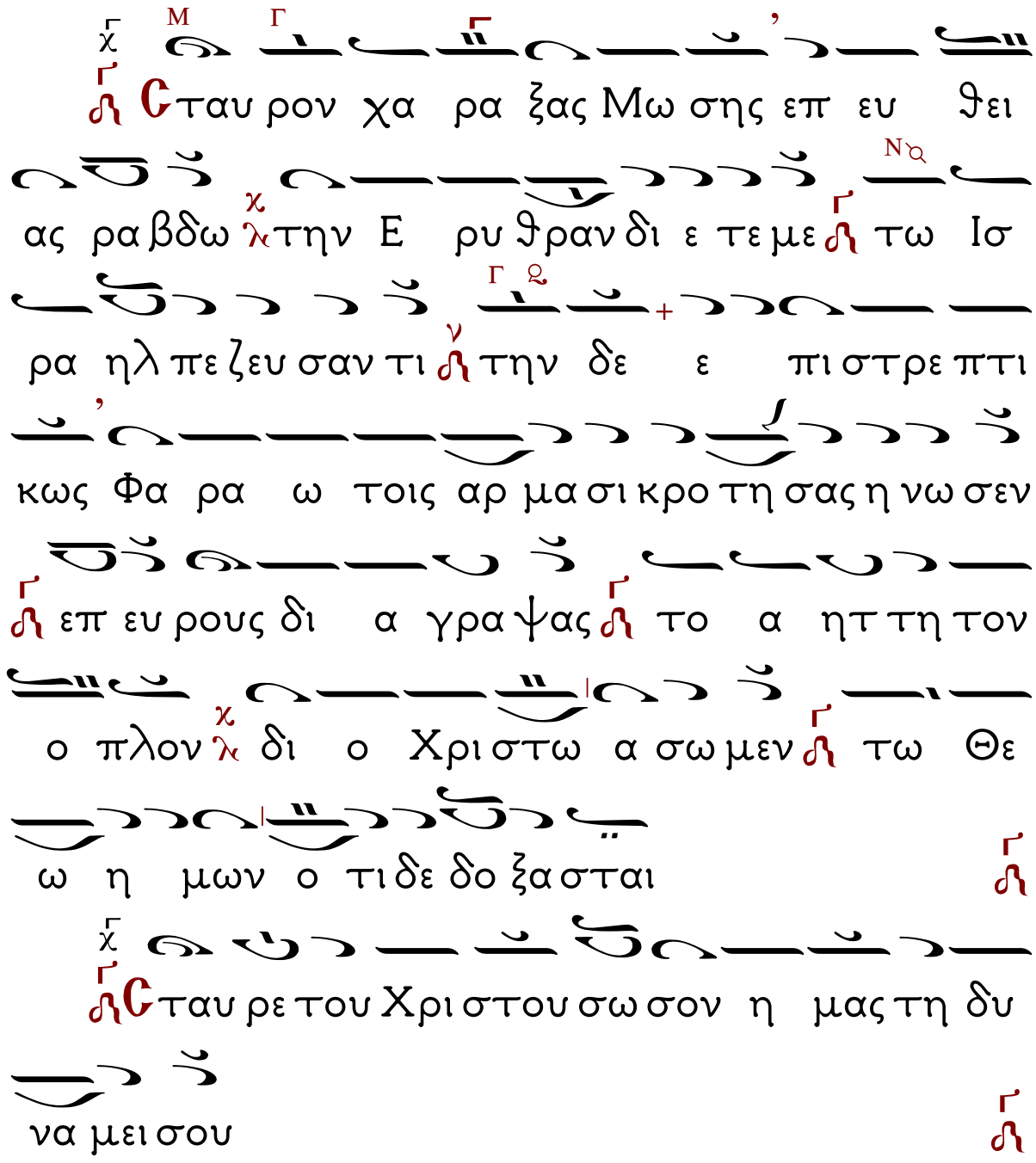

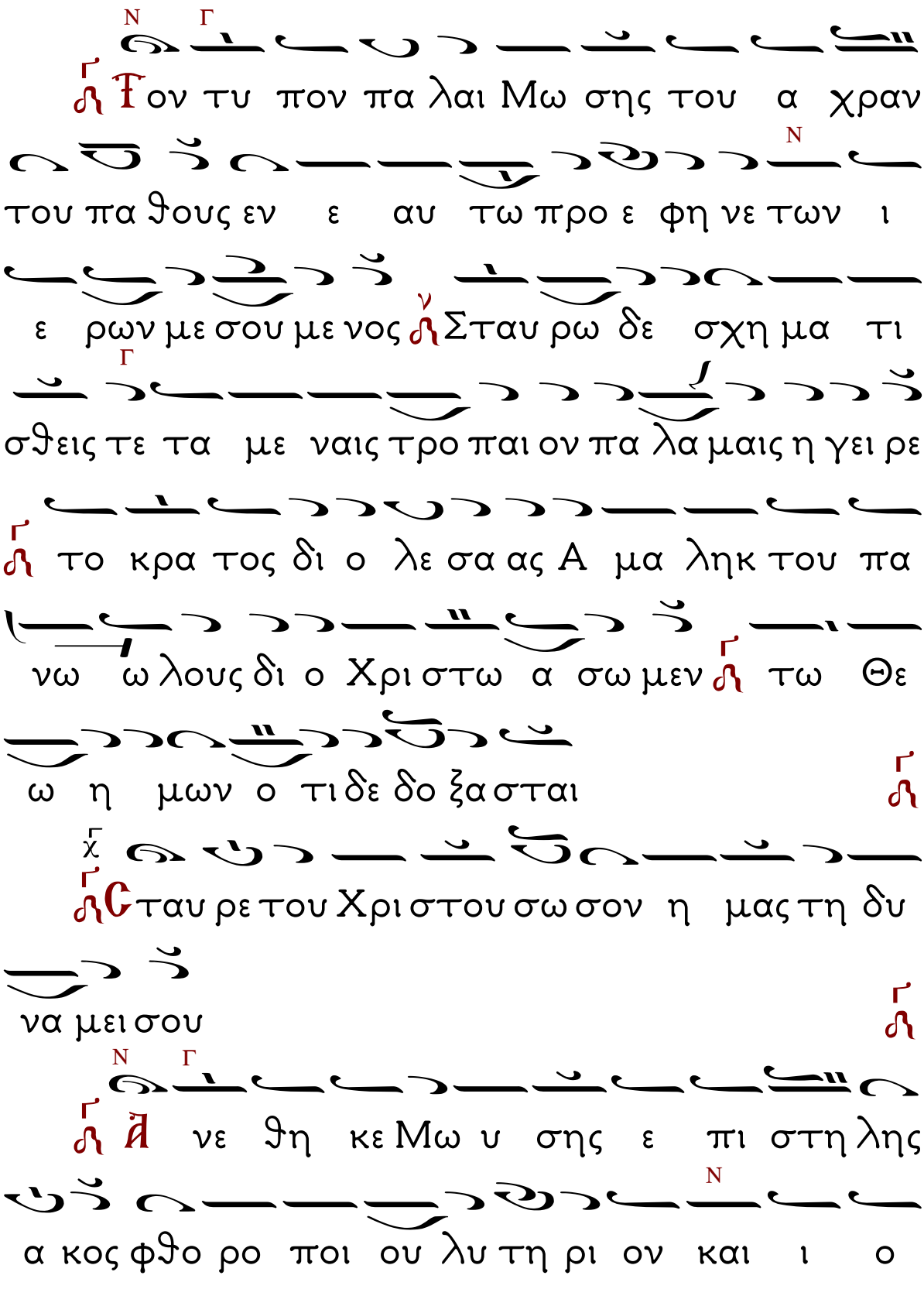
Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν
του πα θους εν ε αυ τω προ ε φη νε των ι
ε ρων με σου με νος Σταυ ρω δε σχη μα τι
σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα μαις η γει ρε
το κρα τος δι ο λε σα ας Α μα ληκ του πα
νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε
ω η μων ο τι δε δο ξα σται
Σταυ ρε του Χρι στου σω σον η μας τη δυ
να μει σου
Ἀ νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης
α κος φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο

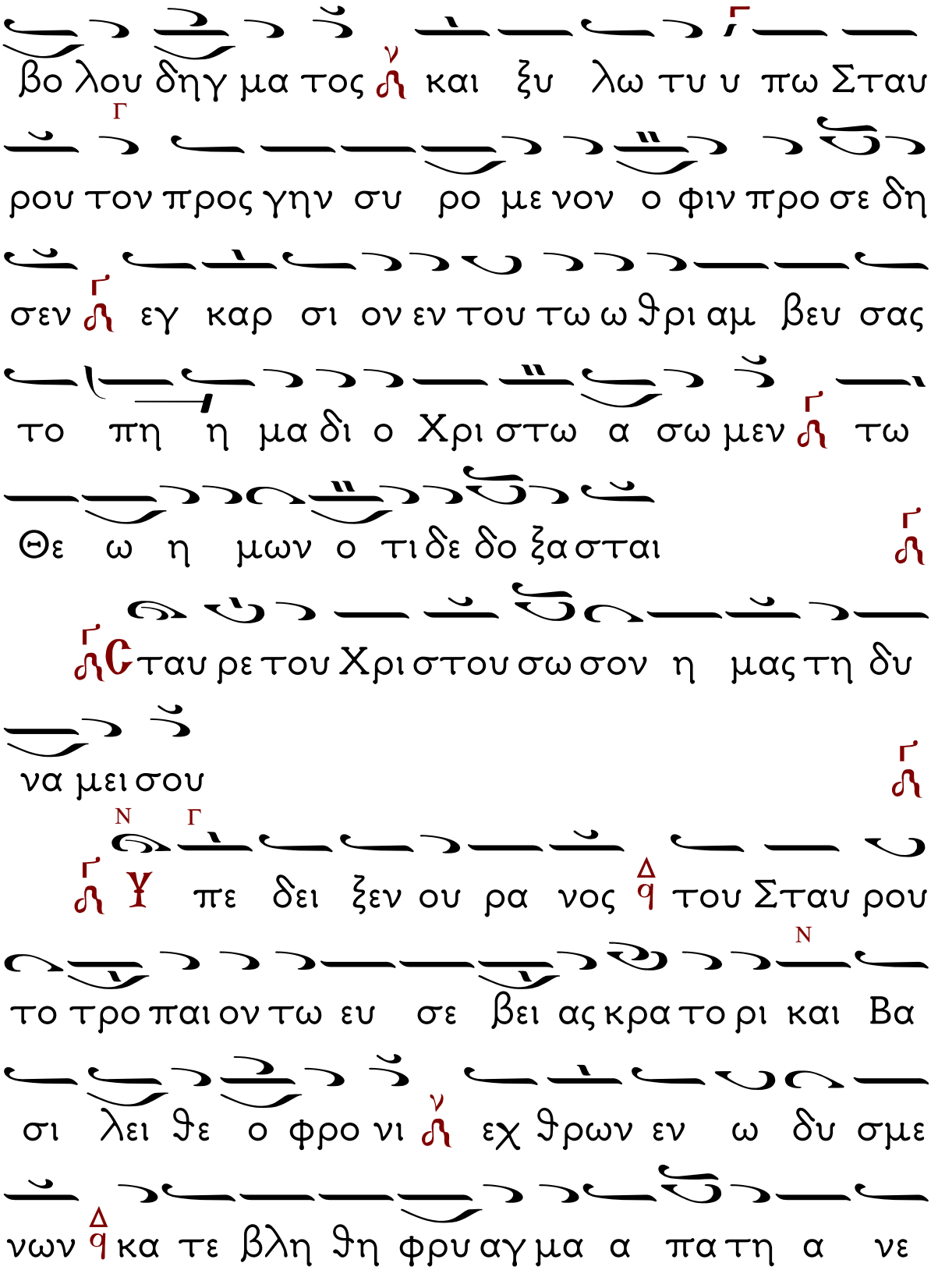
βο λου δηγ μα τος και ξυ λω τυ υ πω Σταυ
ρου τον προς γην συ ρο με νον ο φιν προ σε δη
σεν εγ καρ σι ον εν του τω ω θρι αμ βευ σας
το πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν τω
Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται
ταυ ρε του Χρι στου σω σον η μας τη δυ
να μει σου
πε δει ξεν ου ρα νος του Σταυ ρου
το τρο παι ον τω ευ σε βει ας κρα το ρι και Βα
σι λει θε ο φρο νι εχ θρων εν ω δυ σμε
νων κα τε βλη θη φρυ αγ μα α πα τη α νε

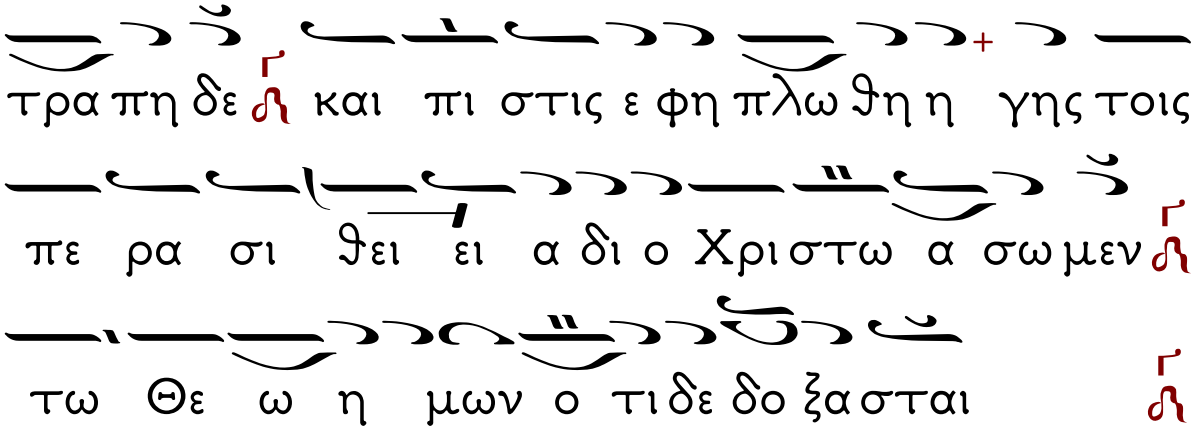
τρα πη δε και πι στις ε φη πλω θη η γης τοις
πε ρα σι θει ει α δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

Κανὼν τῶν Ἁγίων.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.
Σοῦ ἡ προπαιοῦχος.

Στὶχ. Ἅγιαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ὑπερκοσμίου σου Χριστέ, καὶ τῆς ἀφράστου σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, δώρησαί μοι Δέσποτα, τὰς εὐπρεπεῖς καὶ εὐκλεεῖς σου Μάρτυρας, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα. ( Δὶς )

Στὶχ. Ἅγιαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτείᾳ θεόφρον κεκόσμηται· πᾶσαν διήνυσας, σοῦ τὴν ζωήν, τῷ τῆς σοφίας ἔρωτι, ἔνδοξε Σοφία, σοφίας λάμψασα χάρισι.

Στὶχ. Ἅγιαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ ὁ παμμακάριστος καρπός, τῆς ὑπερθέου σοφίας τρισσότητι, ἐγκαλλωπιζόμενος, ἀθλητικῶς ὑπὲρ ἐκείνης ἔλαμψε, πάνσοφε Σοφία, σοφίας θείας ἐπώνυμε.

**Δ**όξα.

**Σ**ῶμα καὶ ψυχὴν δι’ ἀρετῆς, ἐκκαθαρθεῖσαι παρθένοι νεάνιδες, τρεῖς σοι προσηνέχθησαν, μαρτυρικῶς τῷ νοητῷ νυμφίῳ, Χριστέ, Πίστις σὺν Ἐλπίδι, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἔνδοξος.

**Κ**αὶ νῦν.

**Ὅ**λην τὴν μορφήν μου προσλαβών, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν ἐννοούμενος, ὅλην ἀνεκαίνισεν, ἐν σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἁγνή· ὅθεν Θεοτόκον, πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

## Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς.

### Ὠδὴ γ΄ Ὁ Εἱρμὸς

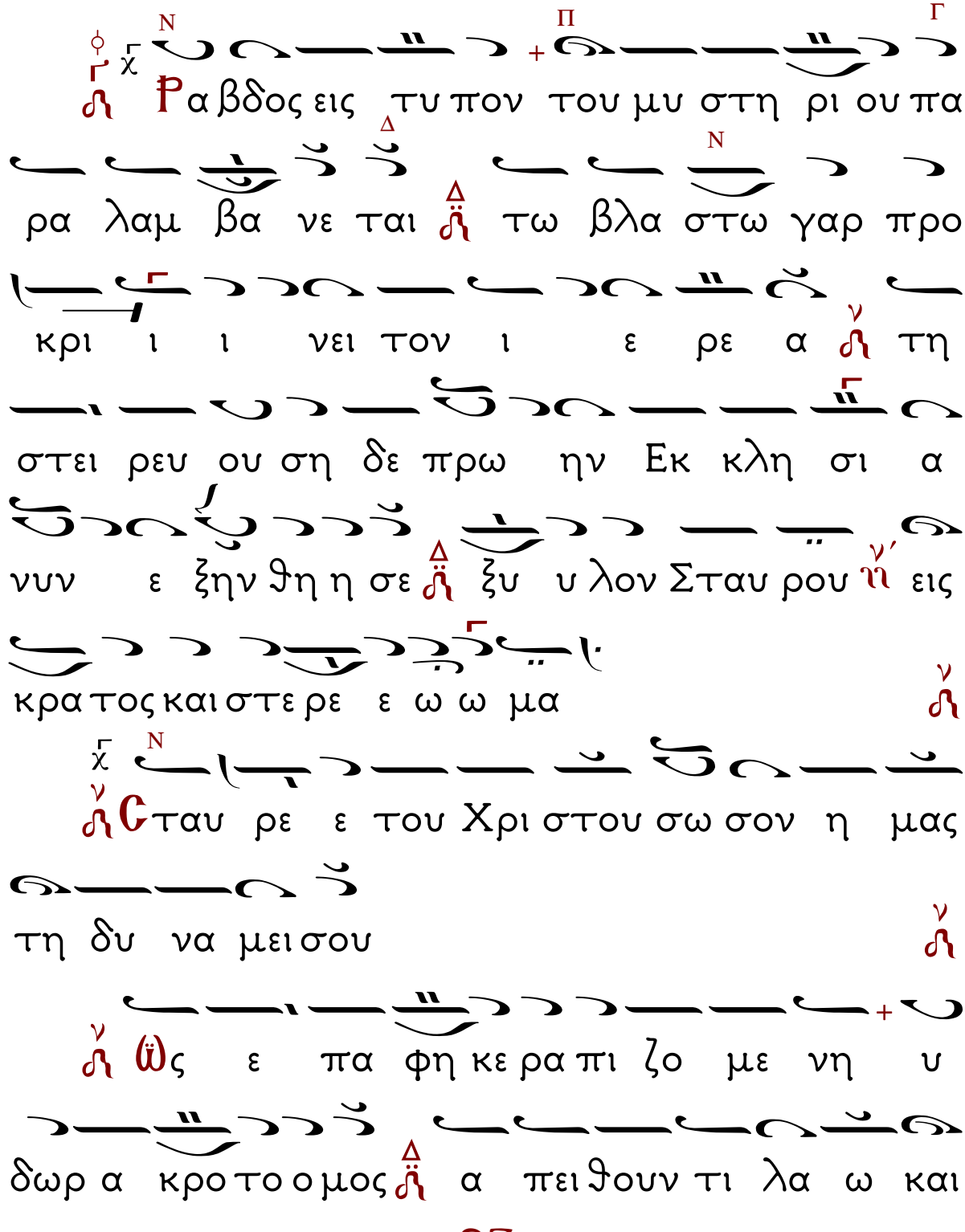

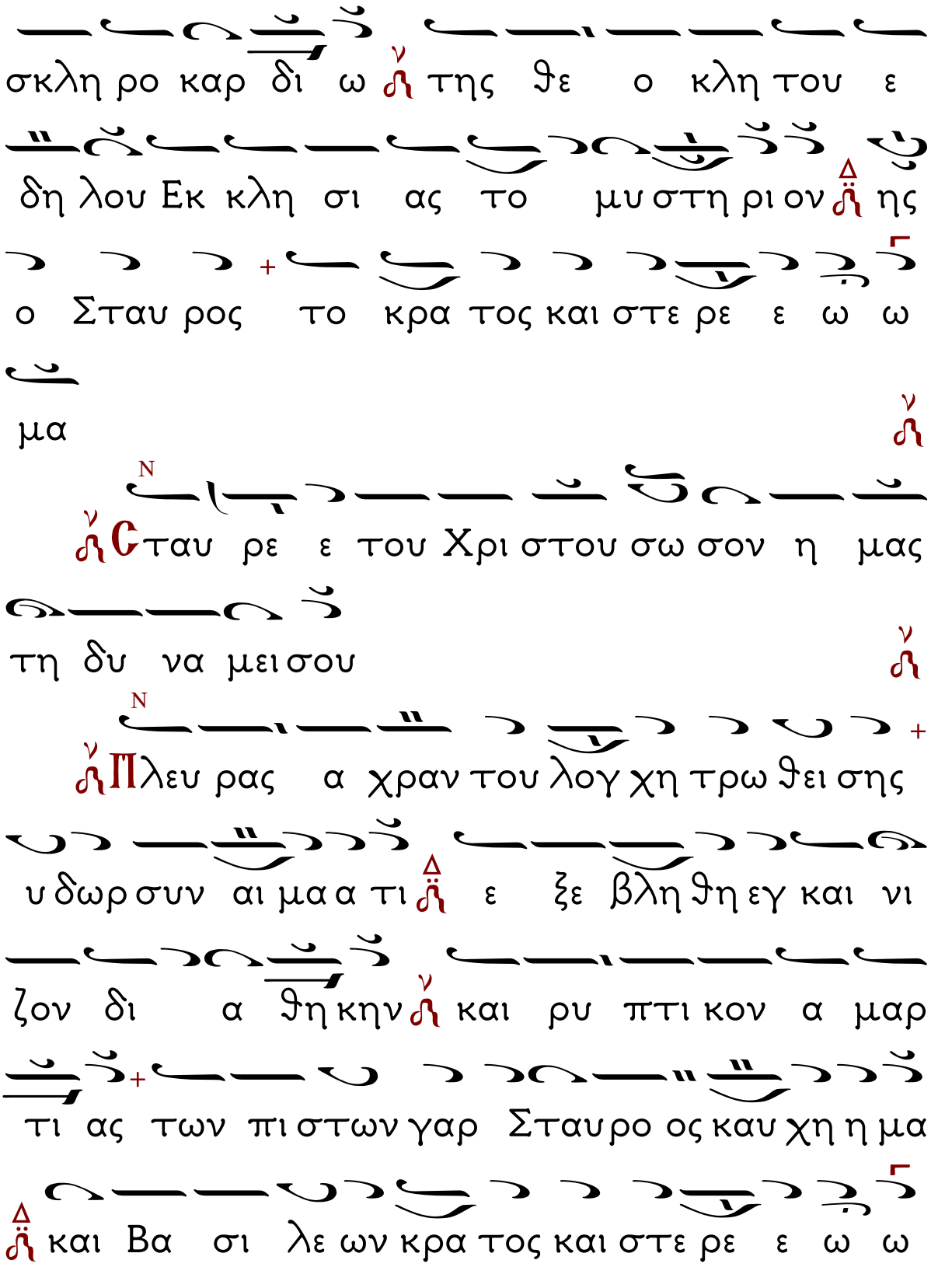
σκλη ρο καρ δι ω της θε ο κλη του ε
δη λου Εκ κλη σι ας το μυ στη ρι ον ης
ο Σταυ ρος το κρα τος και στε ρε ε ω ω
μα
Σταυ ρε ε του Χρι στου σω σον η μας
τη δυ να μει σου
Πλευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης
υ δωρ συν αι μα α τι ε ξε βλη θη εγ και νι
ζον δι α θη κην και ρυ πτι κον α μαρ
τι ας των πι στων γαρ Σταυ ρο ος καυ χη η μα
και Βα σι λε ων κρα τος και στε ρε ε ω ω

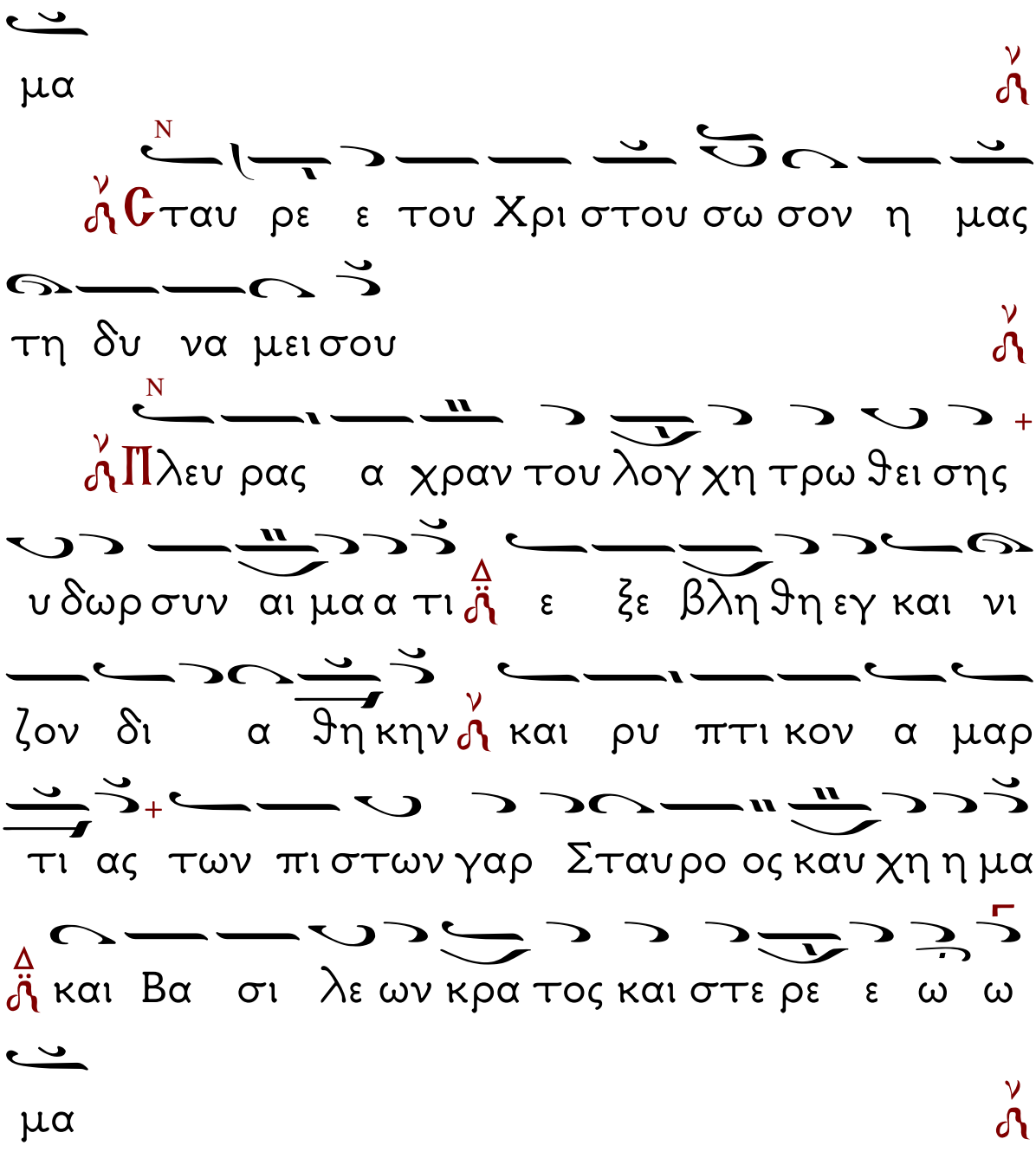
μα
Σταυ ρε ε του Χρι στου σω σον η μας
τη δυ να μει σου
Πλευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης
υδωρ συν αι μα α τι ε ξε βλη θη εγ και νι
ζον δι α θη κην και ρυ πτι κον α μαρ
τι ας των πι στων γαρ Σταυ ρος καυ χη η μα
και Βα σι λε ων κρα τος και στε ρε ε ω ω
μα

Κανὼν τῶν Ἁγίων.
Ὠδὴ γ΄.
Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στὶχ. Ἅγιαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωνῆς σου ἀκούσασαι Χριστέ, καλοῦντος πρὸς ἀθάνατον, καὶ ἀπαθῆ ζωὴν ἠκολούθησαν, στεφανηφόροι παρθένοι Μάρτυρες, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε. ( Δὶς )

Στὶχ. Ἅγιαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν ἐδωρήσατο Χριστός, ἑστώσαις πρὸ τοῦ βήματος, μαρτυρικοῦ ὑμῖν ὡς ὑπέσχετο, καὶ θεοπνεύστου σοφίας ἔπλησε, καὶ λαμπρὰς ἀνέδειξε, νικηφόρους Μάρτυρας, παρθενίας λαμπούσας τῇ χάριτι.

Στὶχ. Ἅγιαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠμβλύνατε νῦν τὸν δυσμενῆ, Παρθένοι τὸν μεγάλαυχον καὶ τὴν αὐτοῦ ὀφρὺν κατεβάλετε, μεγαλοφρόνως ἀγωνισάμεναι, καὶ τὸν πρὶν καυχώμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐπνίξατε.

**Δ**όξα.

**Σ**οφίας τῆς ἄνωθεν Χριστοῦ, πλουσίως ἐμφορούμεναι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας καὶ ἔμφρονος, αἱ θυγατέρες αἱ τρεῖς κατῄσχυναν, τυραννούντων φρύαγμα, καὶ μανίαν ἄσχετον, ῥητορεύουσαι θεῖα διδάγματα.

**Κ**αὶ νῦν.

**Ἁ**γίων τὸν Ἅγιον Χριστόν, ἁγίως ἀπεκύησας, ἁγιωσύνης ἅγιον σκήνωμα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ᾧ βοῶμεν, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων.
Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τὴν καλλονήν, ἐν λήθῃ παρεδράμετε, ὡς τοῦ Λόγου μαθήτριαι, ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πάθη νεκρώσασαι, καὶ ἀλγειναῖς βασάνοις, στερρῶς ἐναθλήσασαι· ὅθεν ὁ Δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας, στεφάνους ἐδωρήσατο, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσε· Παμμακάριστοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, οὗπερ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος, ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακράζομεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄.
Χορὸς ἀγγελικός.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἄφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου, Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

Ὁ Οἶκος.

Ὅτε εἰς πάντα τὰ πέρατα, τὸ ἀθέμιτον ἐξελήλυθε πρόσταγμα, θύειν εἰδώλοις καὶ σπένδεσθαι, καὶ βωμοὺς δαιμόνων, καὶ ναοὺς εὐτρεπίζεσθαι, πρὸς ἀνθρώπων ἀπώλειαν, τότε αἱ πανεύφημοι καὶ καλλιπάρθενοι, ὡς ἀστέρες ἐξέλαμψαν, ζόφον ἀθεΐας καὶ ἀγνωσίας ἐλαύνουσαι· καὶ φέγγος εὐσεβείας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπανάπτουσαι, τρανῶς ἀνεβόων, Θεὸς μέγιστός ἐστιν ὁ σταυρωθεὶς βουλήματι, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, στέφος ἄφθαρτον παρὰ Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

## Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

### Στίχοι.

Τῇ πρὸς σὲ πίστει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,
Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίστιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθοκλείας.

### Στίχοι.

Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ᾽ αὐχένος φέρει,
Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

### Στίχοι.

Μιᾷ γυναικί, καὶ νεανίσκοις δύο,
Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζέσις μία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Λουκίας, καὶ Γεμινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος.

### Στίχοι.

Εἰρηνικῶς σὴ Χριστὲ δούλη Λουκία,
Εἰρηνικὸν μετῆλθεν ὄντως εἰς τόπον.
Θάρσους ὁ Μάρτυς Γεμινιανὸς γέμων,
Τιμὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

**Τ**ῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Στίχοι.

Τὴν Θεοδότην πρὸς ξίφος τεθηγμένον,
Ποιεῖ πρόθυμον ἡ Θεόσδοτος χάρις.

**Τ**ῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν Μαρτύρων.

Στίχοι.

Δεκὰς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυπτίων,
Μιᾷ κεφαλὰς τέμνεται προθυμίᾳ.

Εἰς τοὺς Ἁγίους Πηλέα καὶ Νεῖλον τοὺς Ἐπισκόπους.

Στίχοι.

Ἔπους ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς Πηλέα;
Νείλῳ συνεισβαίνοντα καὶ πυρὸς μέσον.

Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ν΄ Μάρτυρας.

Στίχοι.

Θεοφρονοῦντες ἄνδρες ἐξ εὐβουλίας,
Πυρὸς καταφρονοῦσιν ἐξ εὐτολμίας.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πατερμούθιον καὶ Ἠλίαν.

Στίχοι.

Πατερμούθιος ἐμπεσὼν τῇ καμίνῳ,
Πρὸς ζῆλον ἴσον ὀτρύνει τὸν Ἠλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χαραλάμπους, Παντολέοντος καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. Τελεῖται ἡ τούτων σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Στίχοι.

Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαραλάμπης,
Καὶ Παντολέων πρὸς μάχαιραν ἦν λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἡρακλείδου καὶ Μύρωνος Ἐπισκόπων Ταμάσου τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Πυρᾷ τεθέντες Ἡρακλείδης καὶ Μύρων,
Χριστῷ προσηνέχθησαν ὡς ὀσμὴ μύρου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

# ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
# ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἦχος πλ. δ΄

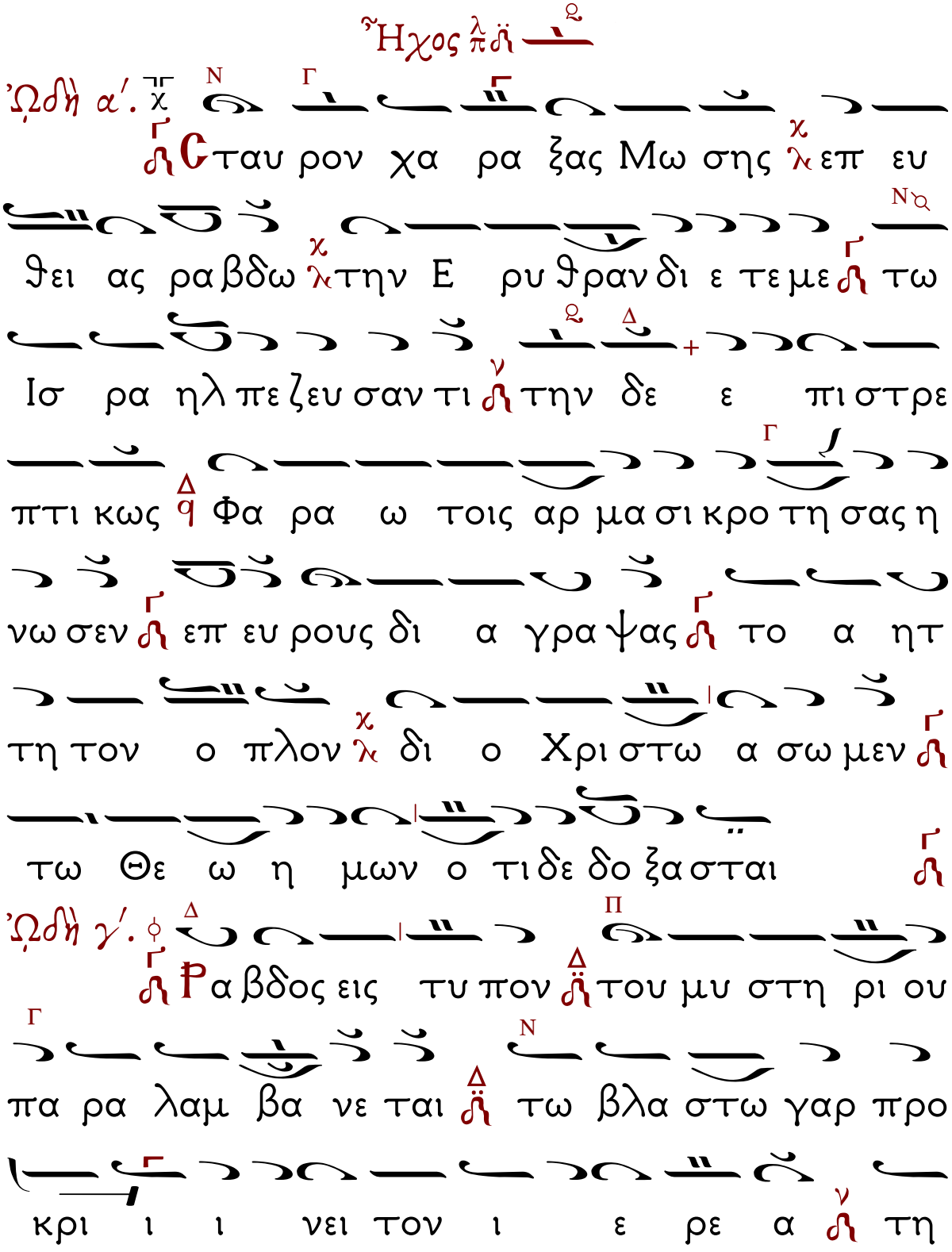

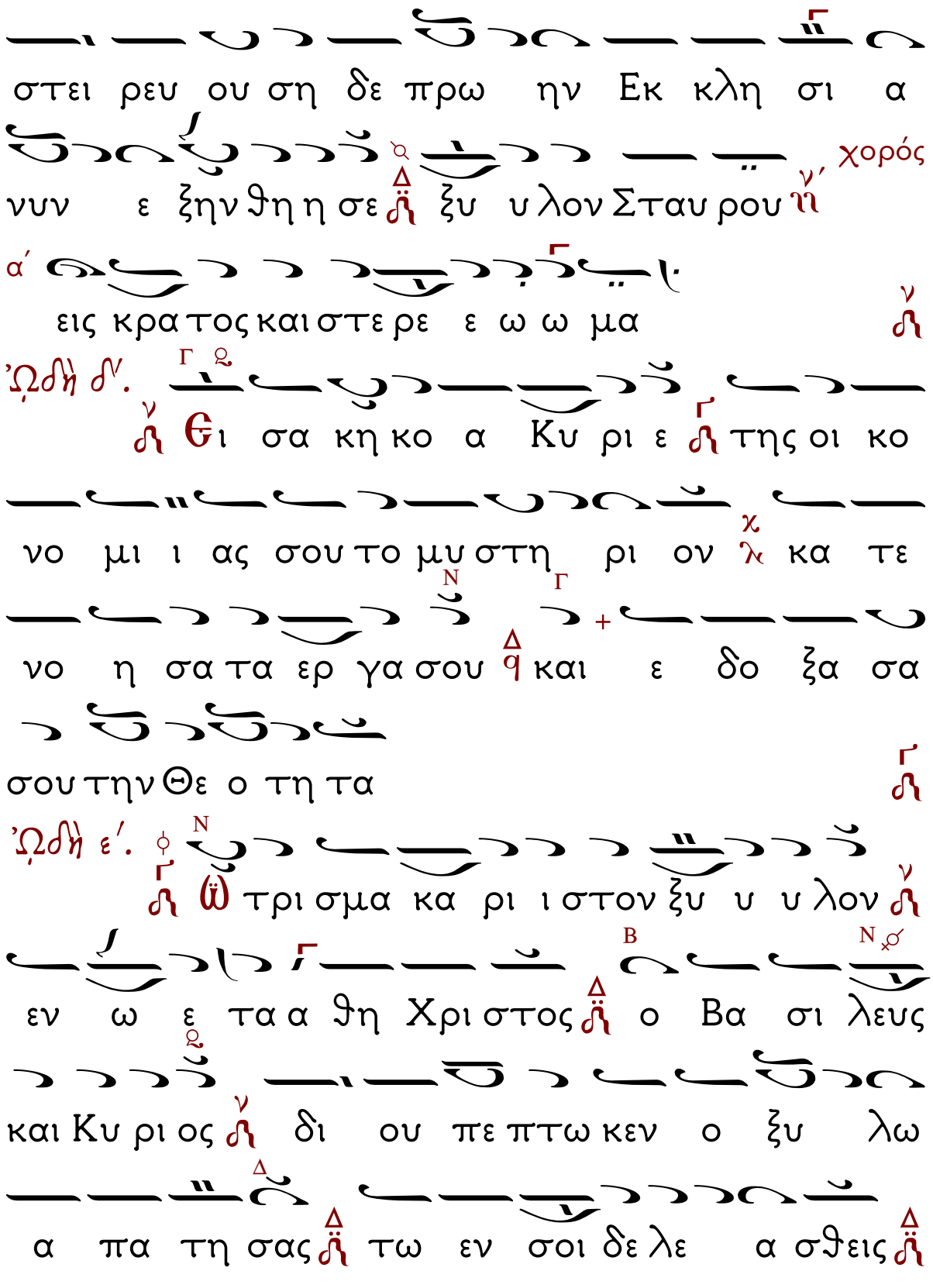
στει ρευ ου ση δε πρω την Εκ κλη σι α
νυν ε ξην θη η σε ξυ υ λον Σταυ ρου χορός
εις κρα τος και στε ρε ε ω ω μα
Θι σα κη κο α Κυ ρι ε της οι κο
νο μι ι ας σου το μυ στη ρι ον κα τε
νο η σα τα ερ γα σου και ε δο ξα σα
σου την Θε ο τη τα
Ὦ τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ λον
εν ω ε τα α θη Χρι στος ο Βα σι λευς
και Κυ ρι ος δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω
α πα τη σας τω εν σοι δε λε α σθεις

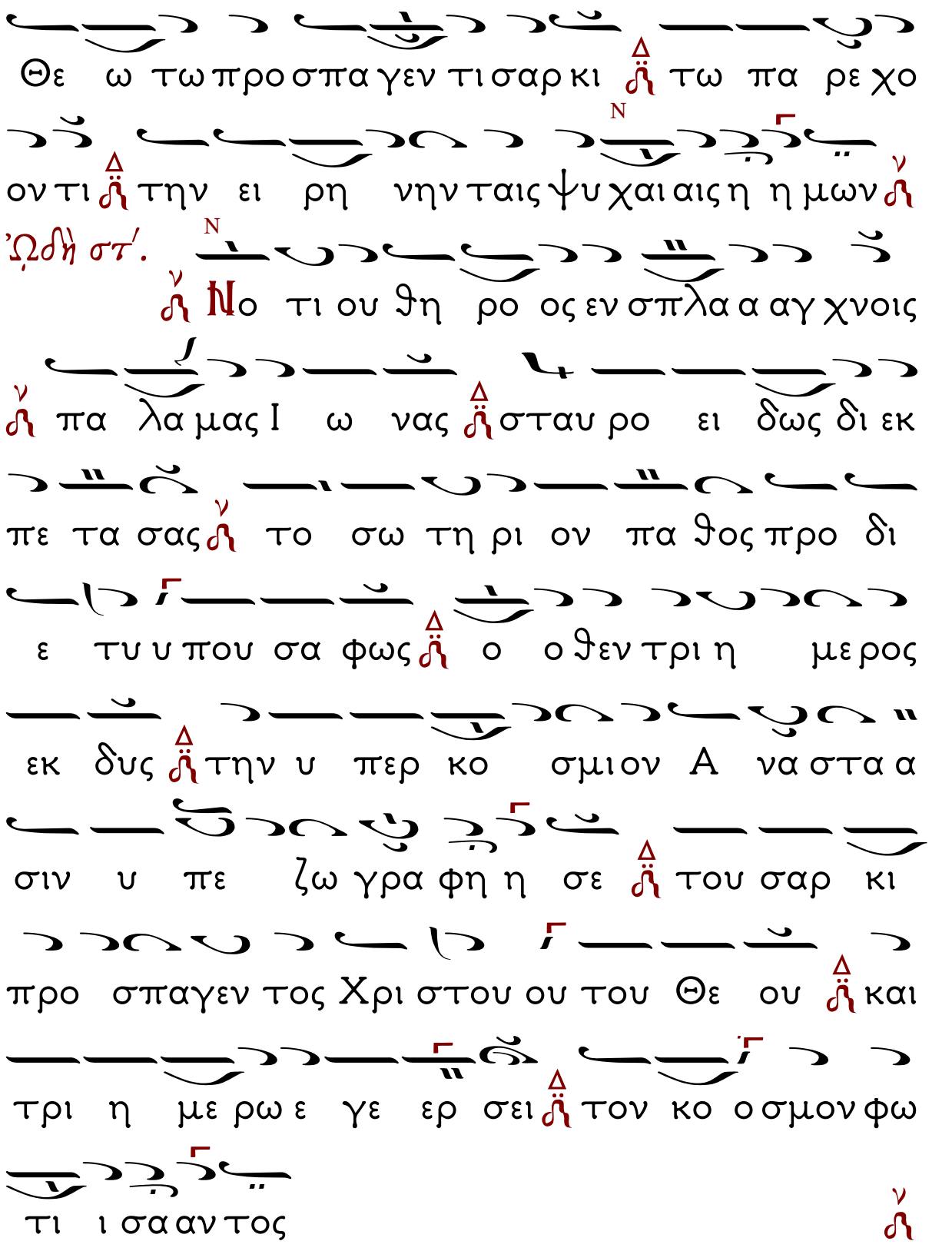
Θε ω τω προ σπα γεν τι σαρ κι τω πα ρε χο
ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαι αις η η μων
Ὠδὴ στ΄.
Νο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις
πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ
πε τα σας το σω τη ρι ον πα θος προ δι
ε τυ υ που σα φως ο ο θεν τρι η με ρος
εκ δυς την υ περ κο σμι ον Α να στα α
σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι
προ σπαγεν τος Χρι στου ου του Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ερ σει τον κο ο σμον φω
τι ι σα αν τος

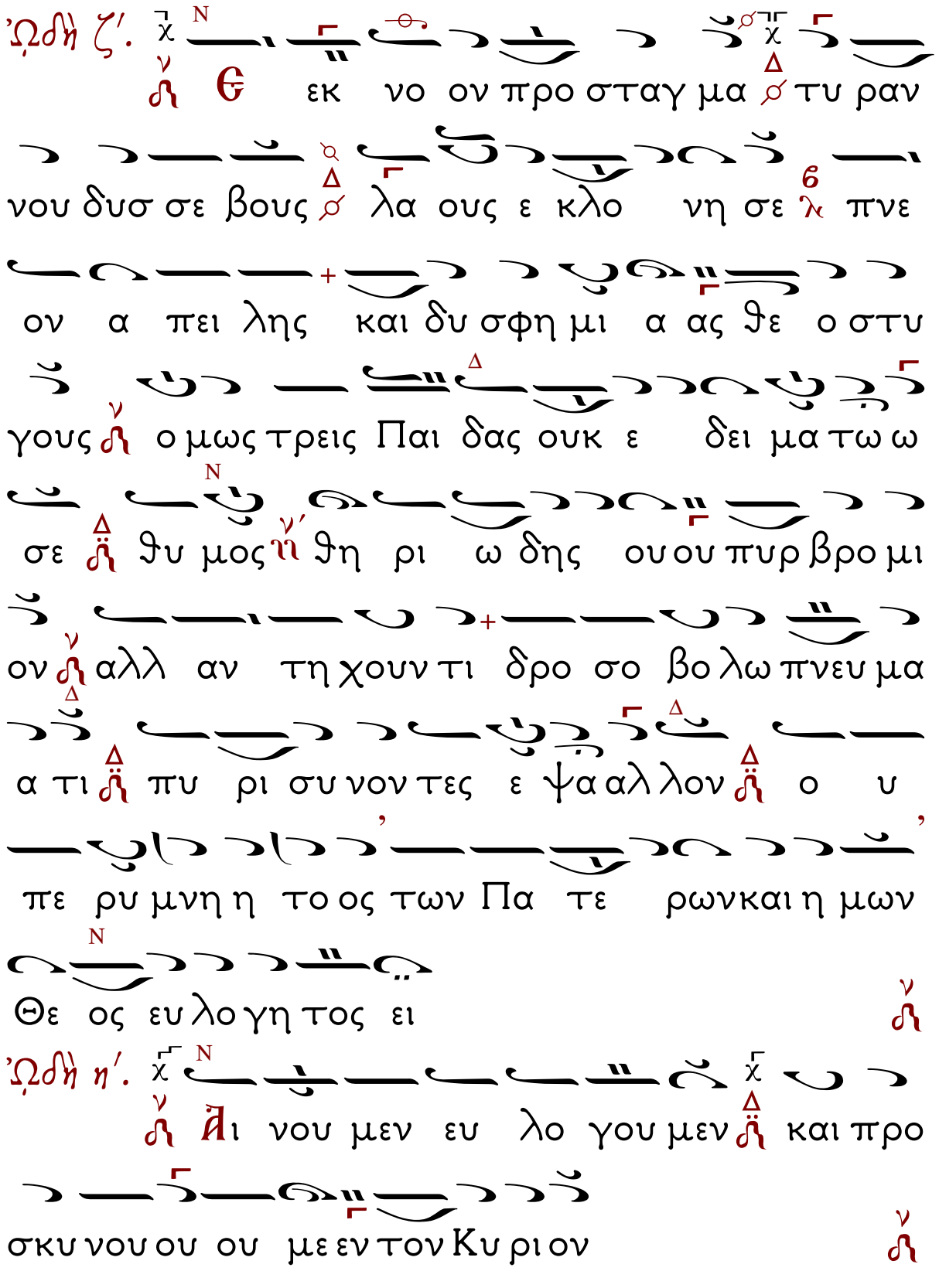
Ὠδὴ ζ΄.
ἐκ νο ον προ σταγ μα τυ ραν
νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε πνε
ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο στυ
γους ὁ μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τω ω
σε θυ μος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι
ον ἀλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ μα
α τι πυ ρι συ νον τες ε ψα αλ λον ὁ υ
πε ρυ μνη η το ος των Πα τε ρων και η μων
Θε ος ευ λο γη τος ει
Ὠδὴ η΄.
Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου ου ου με εν τον Κυ ρι ον

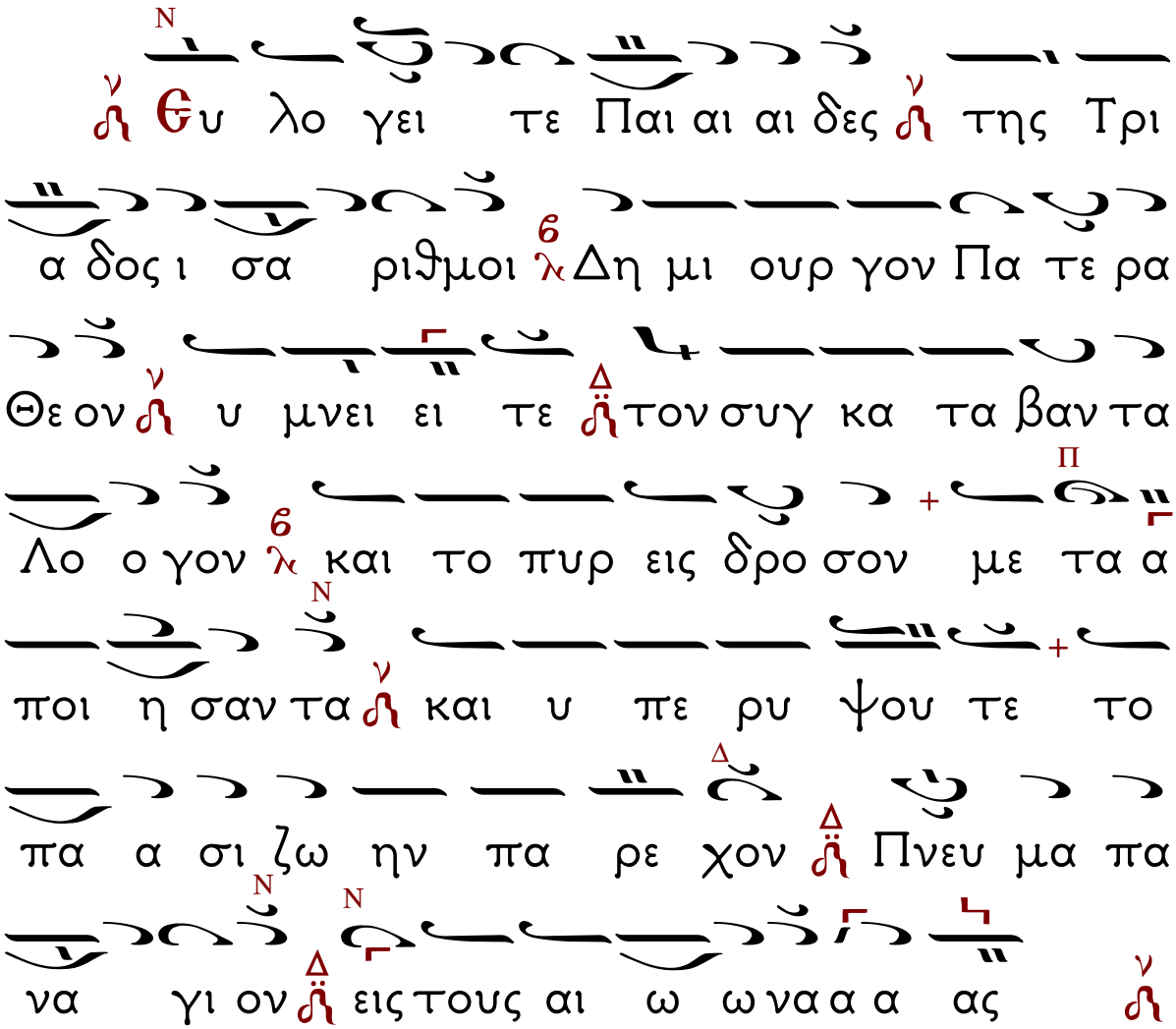


Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

Τιμιωτέρα.

Ἦχος πλ. Νη

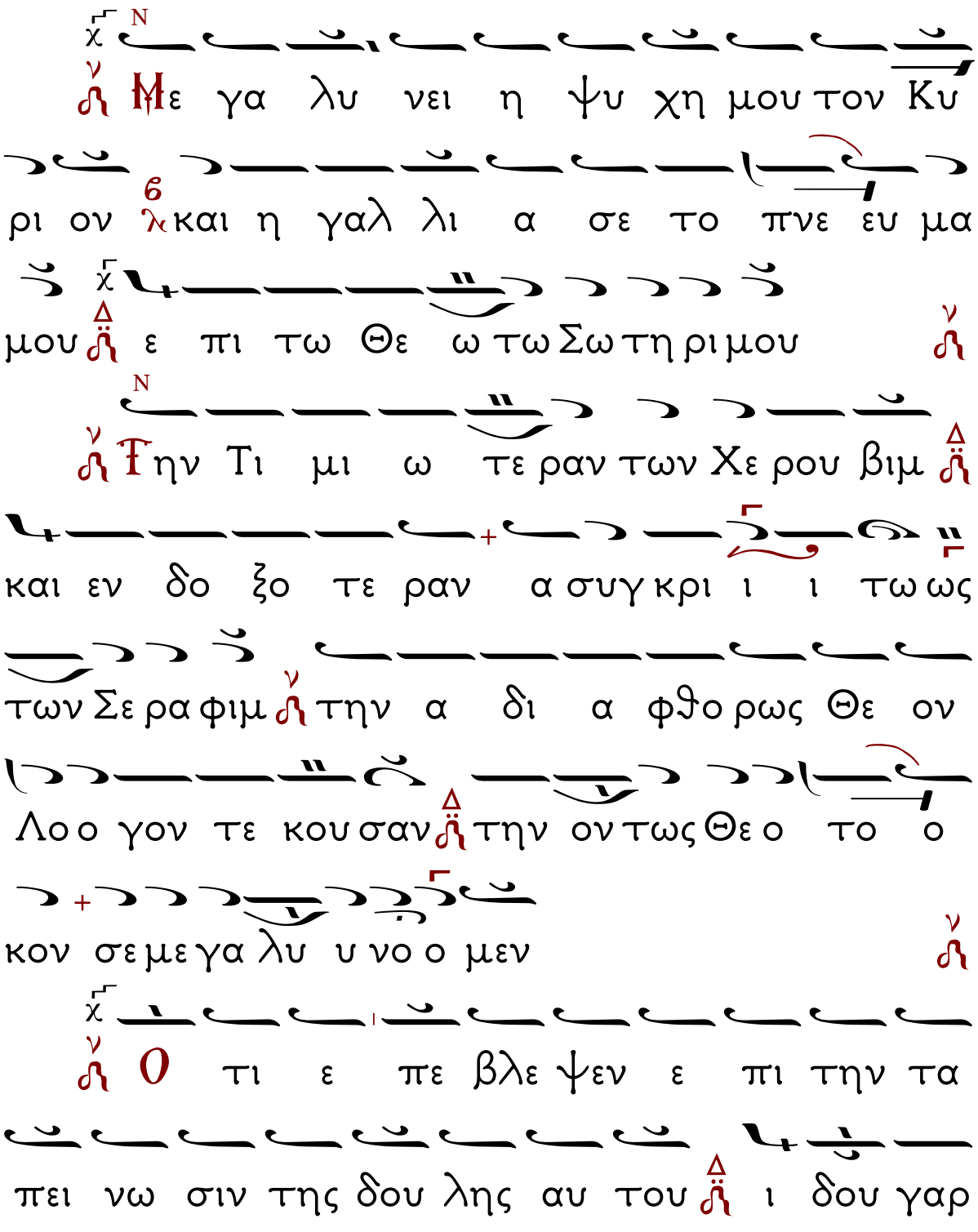

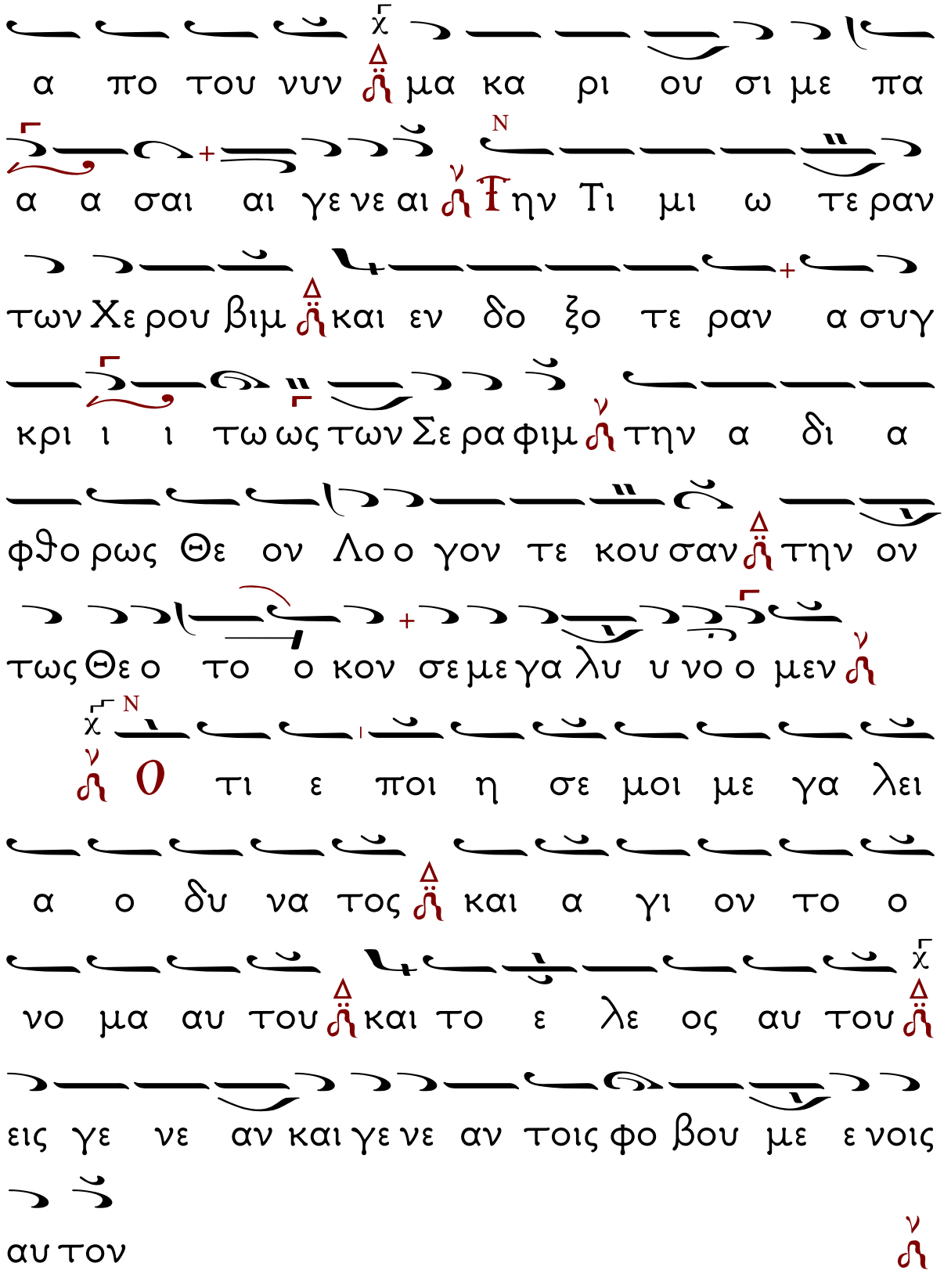
α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα
α α σαι αι γε νε αι την Τι μι ω τε ραν
των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ
κρι ι ι τω ως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του και
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις
αυ τον

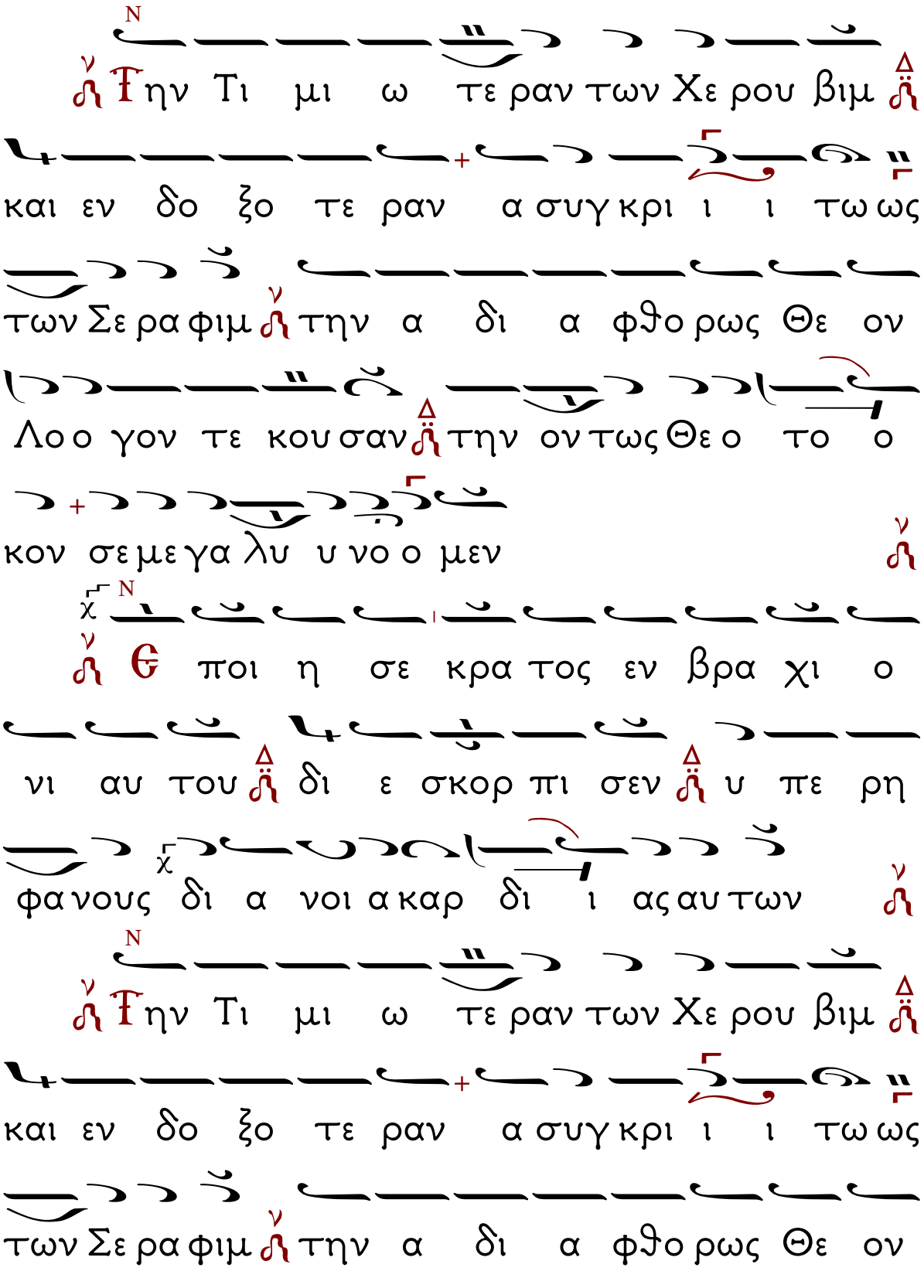
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Θ οι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη
φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

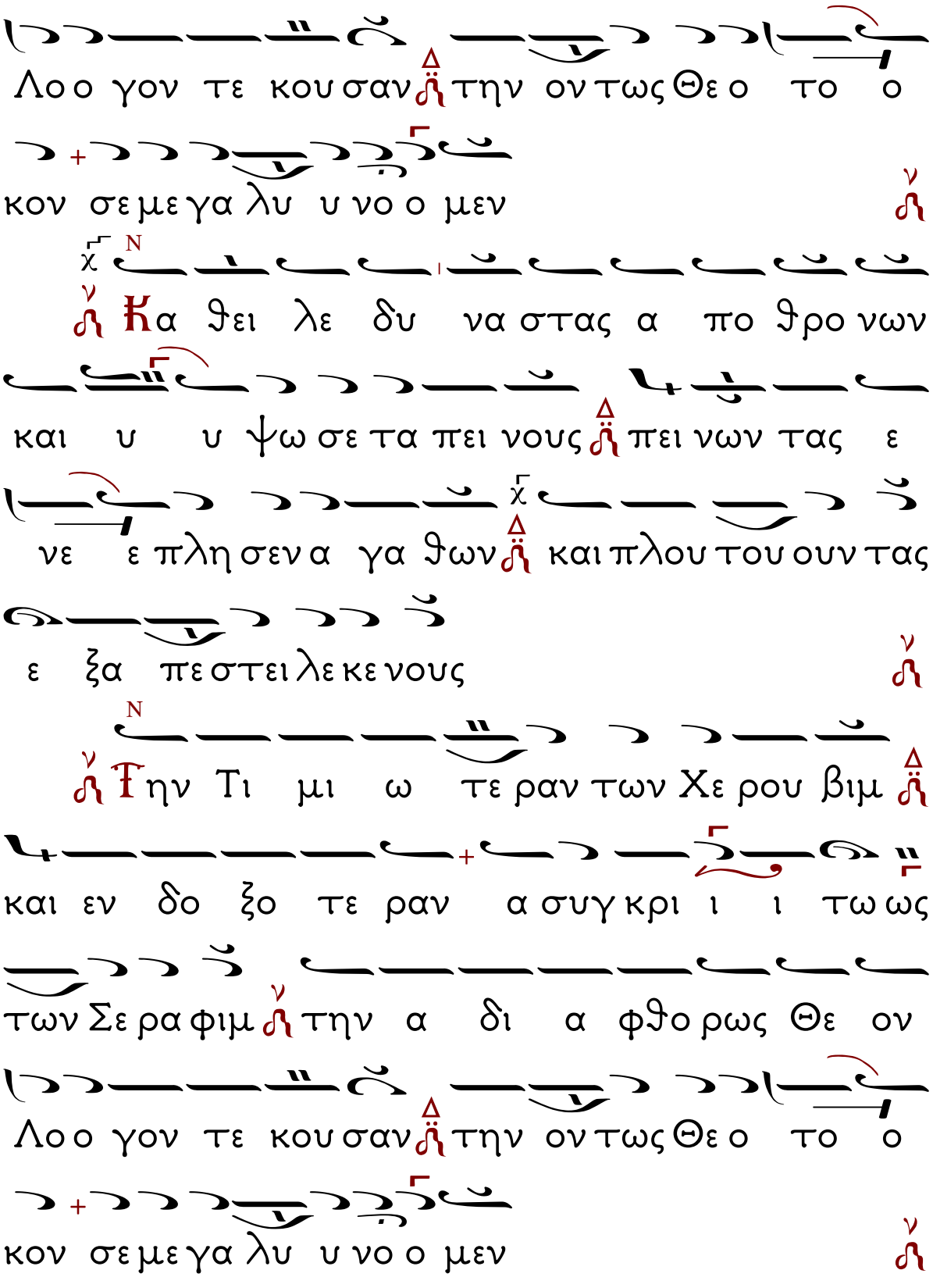
Λο ο γον τε κου σαν ἅ την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
και υ υ ψω σε τα πει νους ἅ πει νων τας ε
νε ε πλη σεν α γα θων ἅ και πλου του ουν τας
ε ξα πε στει λε κε νους
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ἅ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως
των Σε ρα φιμ ἅ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν ἅ την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

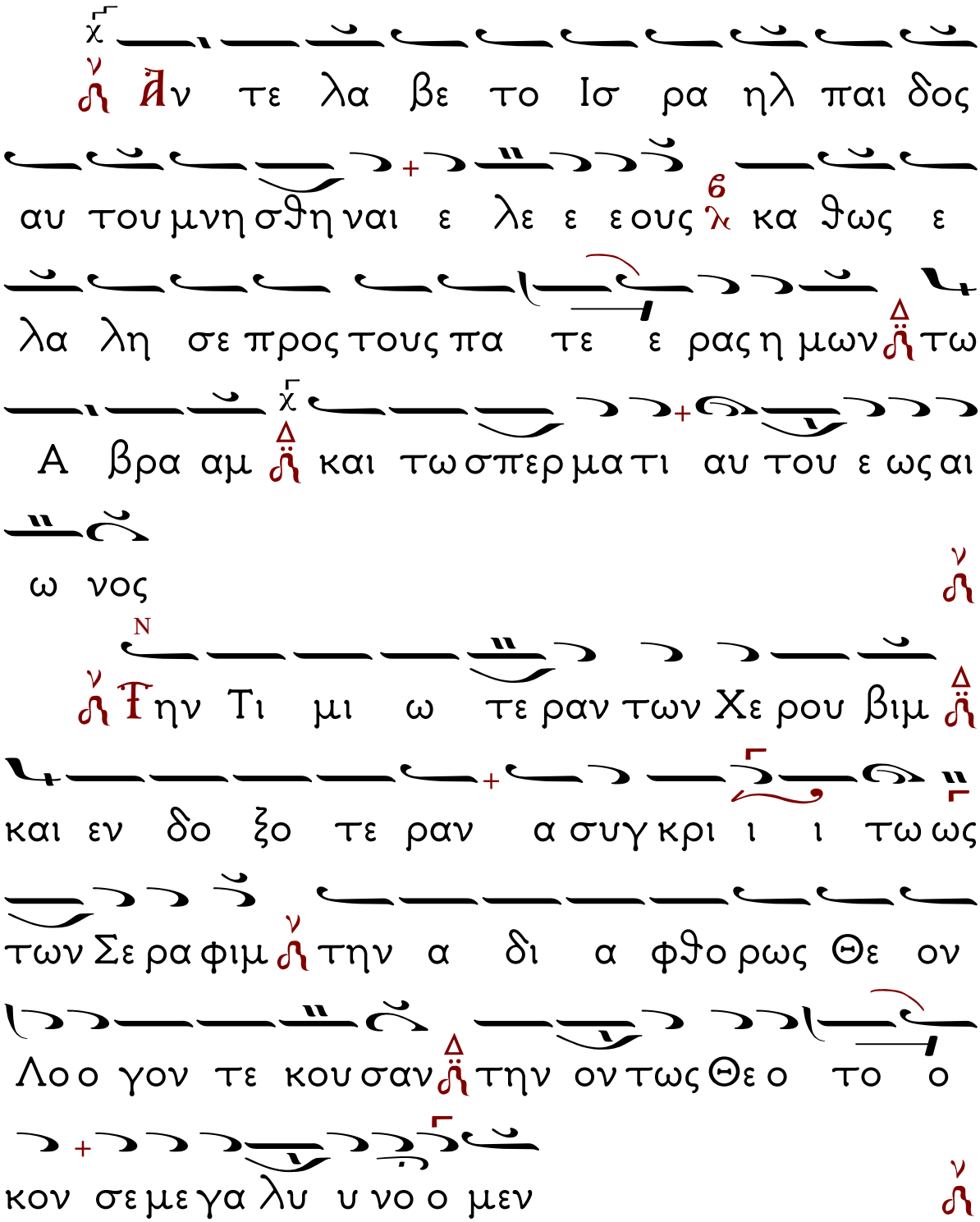
Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ους κα θως ε
λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων τω
Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι
ω νος
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

## Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδή

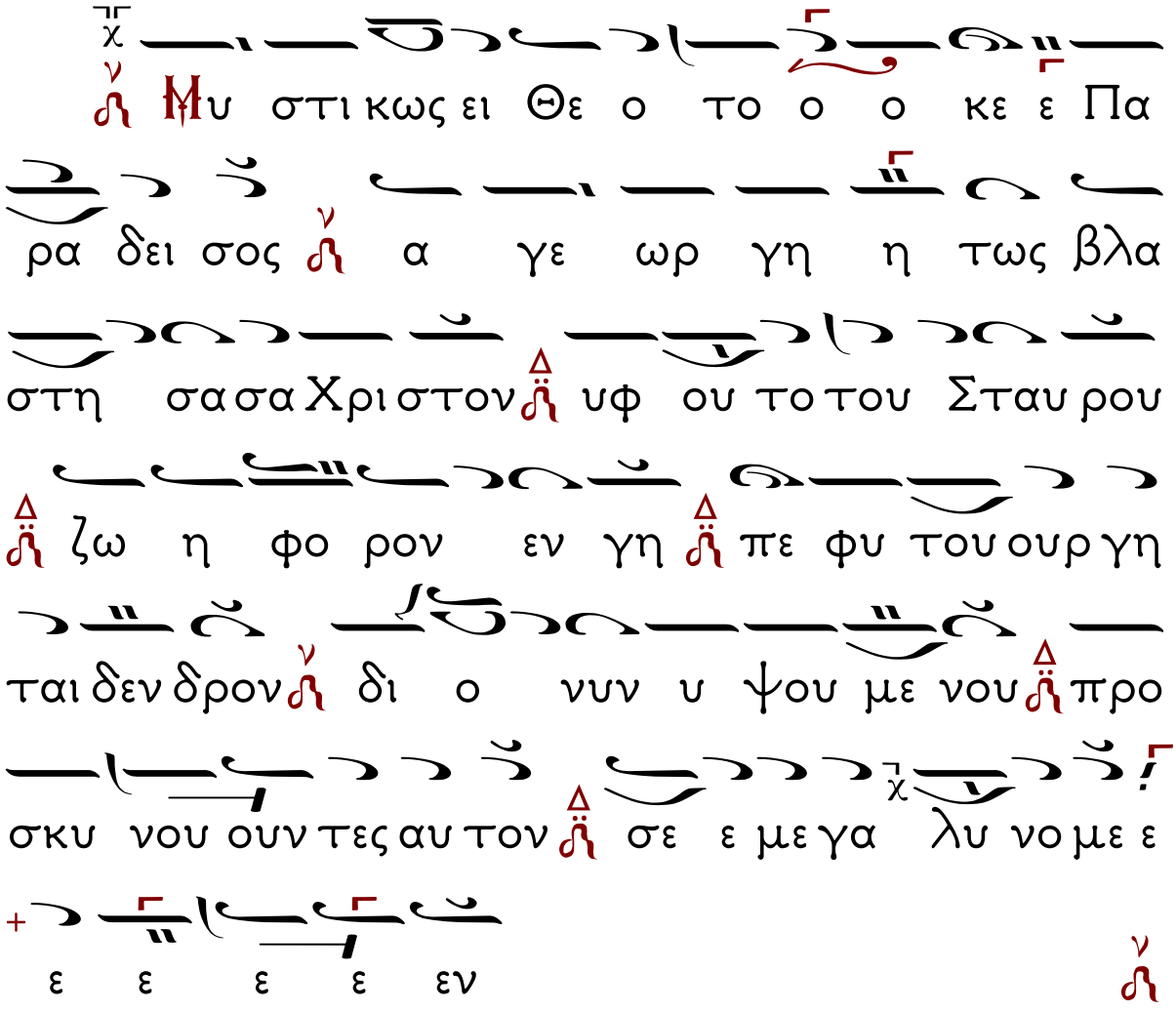

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος β΄.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἦχος Δι

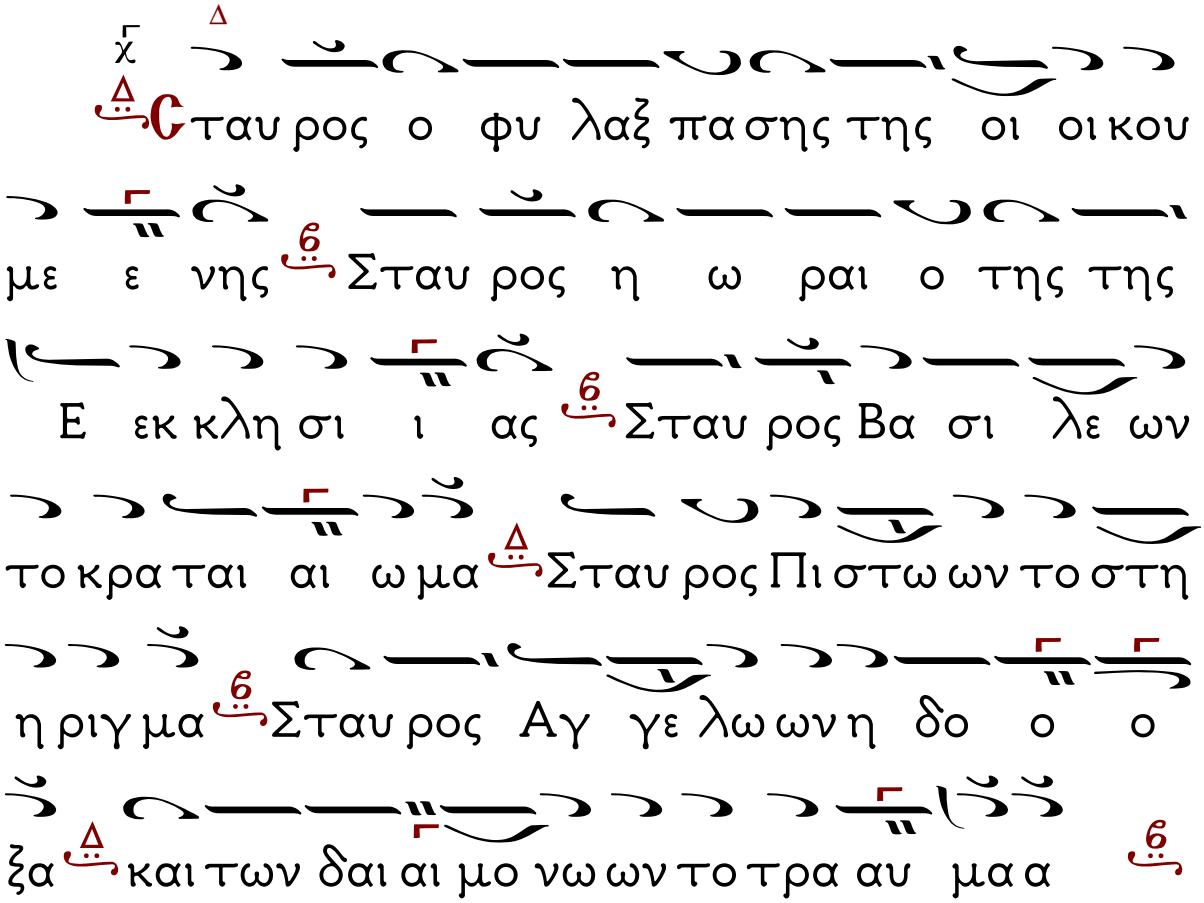


Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῷ τῆς Τριάδος Κόραι, πυρούμεναι θείῳ ζήλῳ, τῶν ἀρετῶν τῇ τριάδι, Ἐλπίδι, Πίστει, Ἀγάπῃ, προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἠλόγησαν τῶν

βασάνων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, ὁ β΄ χορός μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος δ΄ Πα

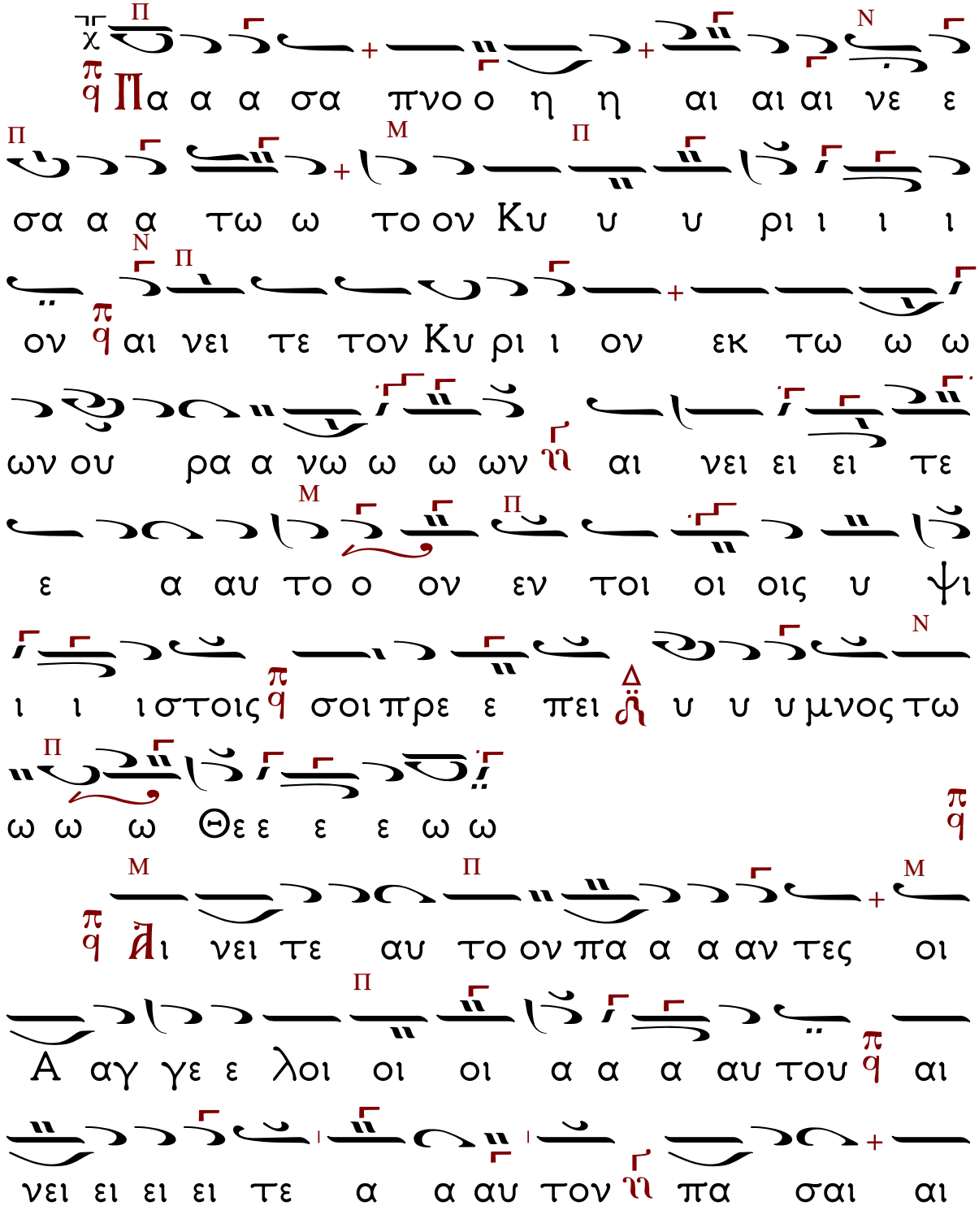

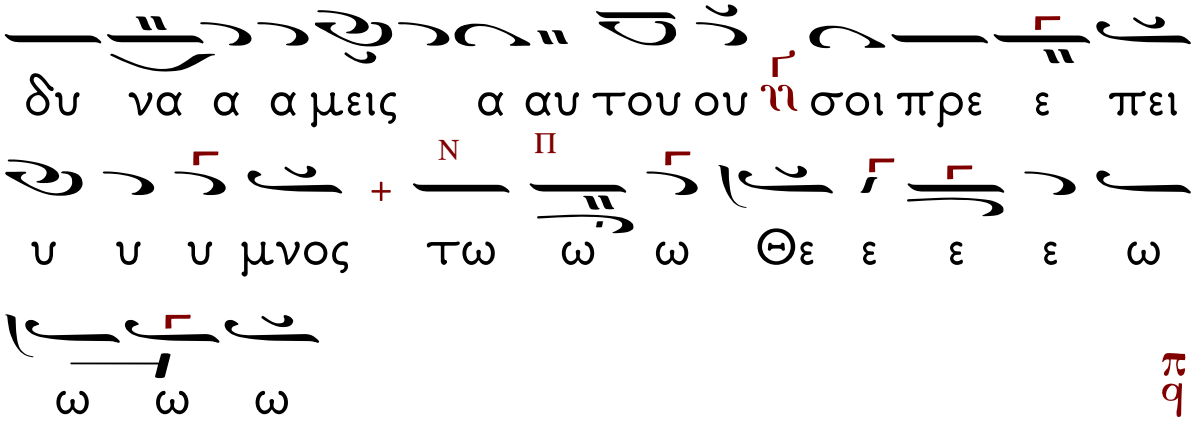


Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν Στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

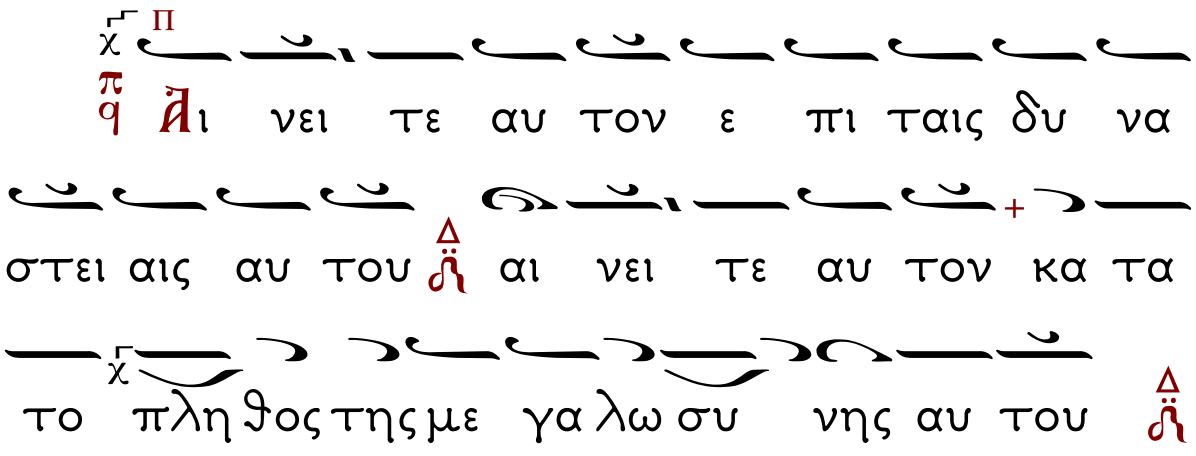


**Σ**οφία χαῖρε καὶ σκίρτα, ἐκ σοῦ γὰρ ἤνθησαν, ὡς ἐκ λειμῶνος θείου, εὐωδέστατα κρίνα, ἡ Πίστις, ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Ἔλπίς, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ τμηθεῖσαι τὰς κεφαλάς, θεῖον στέφος ἀνεδήσαντο.

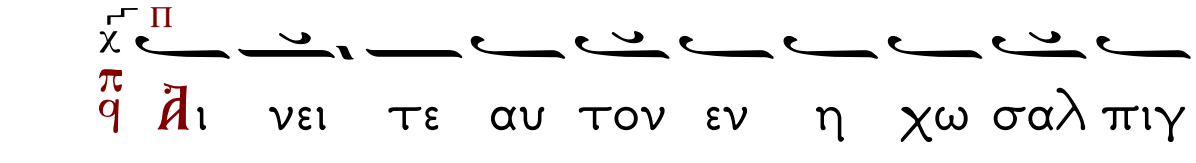

**Σ**οφία χαῖρε καὶ σκίρτα, ἐκ σοῦ γὰρ ἤνθησαν, ὡς ἐκ λειμῶνος θείου, εὐωδέστατα κρίνα, ἡ Πίστις, ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Ἔλπίς, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ τμηθεῖσαι τὰς κεφαλάς, θεῖον στέφος ἀνεδήσαντο.

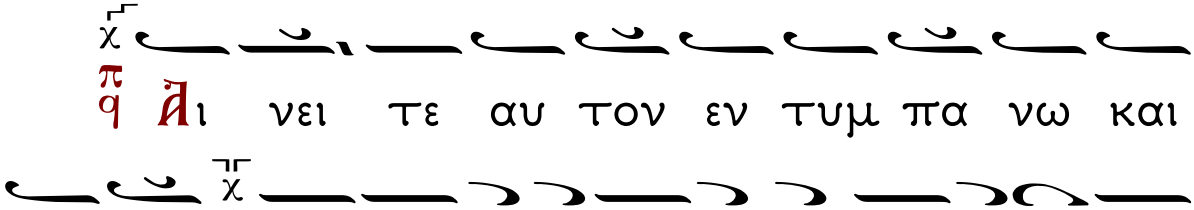


**Ἀ**δριανοῦ τὰς κολάσεις, μὴ πτοηθεῖσαι ποσῶς, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισθεῖσαι, ὑπέστησαν κολάσεις παντοδαπὰς αἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, τῶν ἀρετῶν αἱ φερώνυμοι νεάνιδες.

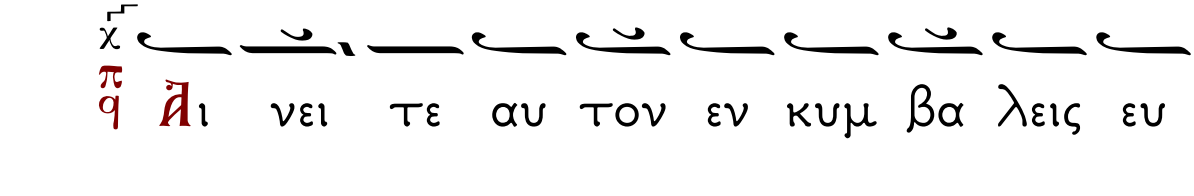

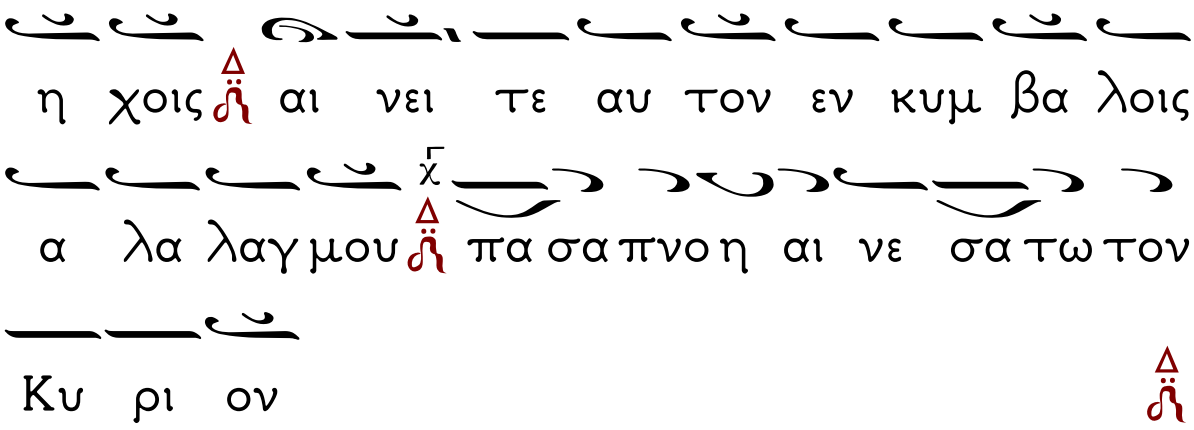


**Π**ίστει, ἀγάπῃ, ἐλπίδι, θωρακισθεῖσαι στερεῶς, σοφίαν ἀρυσθεῖσαι ἐκ Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος, ἐφίμωσαν τὸ στόμα Ἀδριανοῦ, δυσσεβοῦς καὶ παράφρονος, τρεῖς ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, Πίστις, Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη ἡ πανένδοξος.

## Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

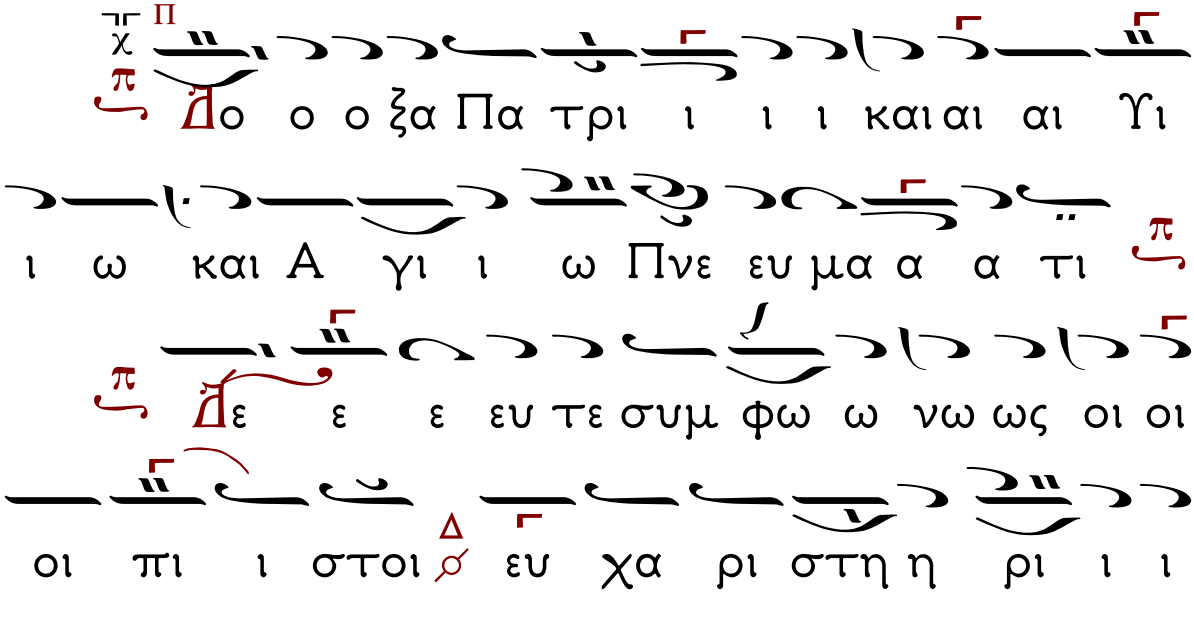

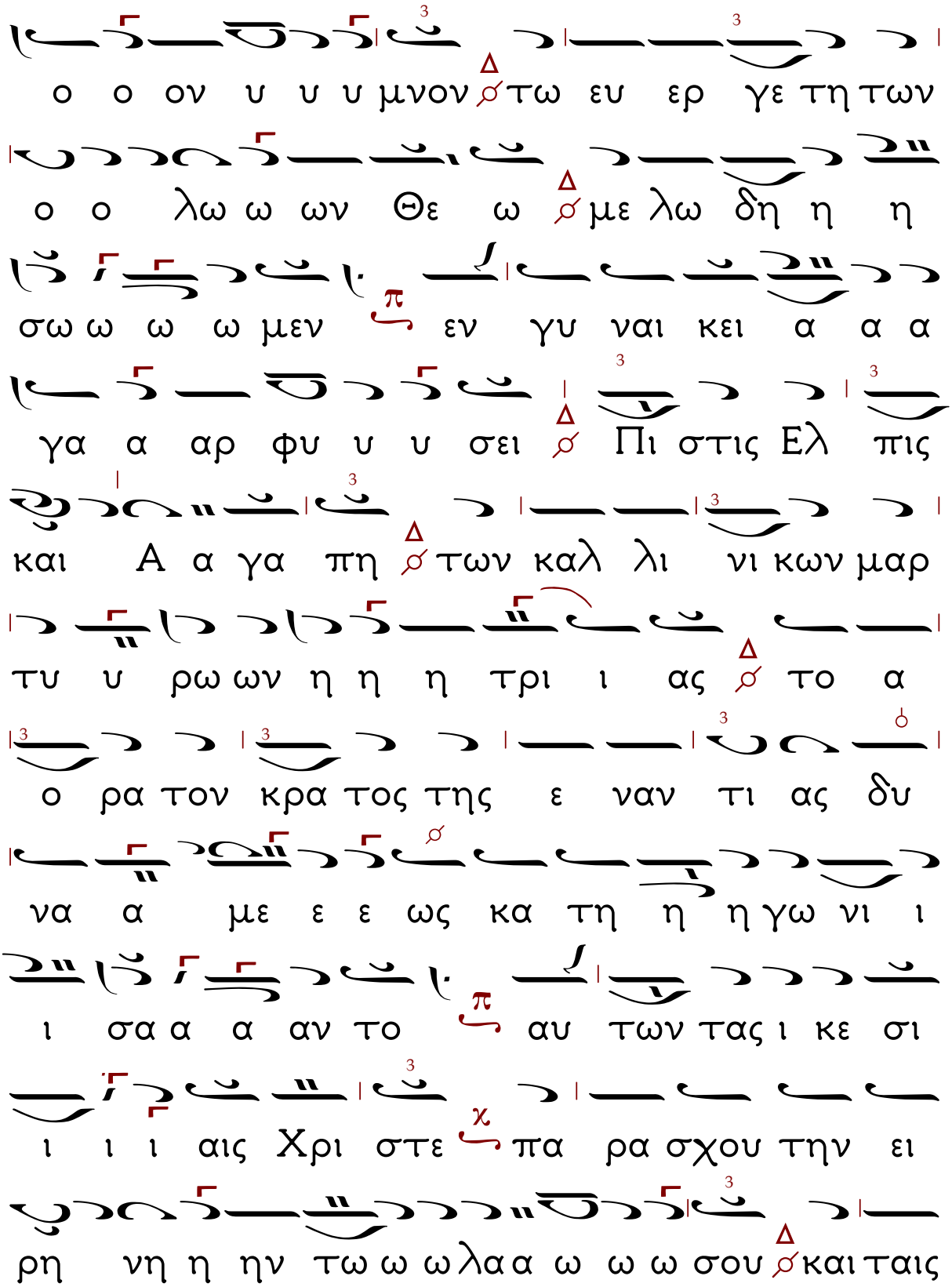
ο ο ον υ υ υ μνον Δ τω ευ ερ γε τη των
ο ο λω ω ων Θε ω Δ με λω δη η η
σω ω ω ω μεν π εν γυ ναι κει α α α
γα α αρ φυ υ υ σει Δ Πι στις Ελ πις
και Α α γα πη Δ των καλ λι νι κων μαρ
τυ υ ρω ων η η η τρι ι ας Δ το α
ο ρα τον κρα τος της ε ναν τι ας δυ
να α με ε ε ως κα τη η η γω νι ι
ι σα α α αν το π αυ των τας ι κε σι
ι ι ι αις Χρι στε χ πα ρα σχου την ει
ρη νη η ην τω ω ωλα α ω ω ω σου Δ και ταις

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

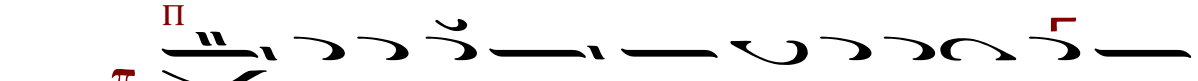

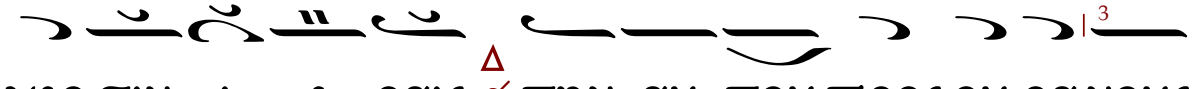

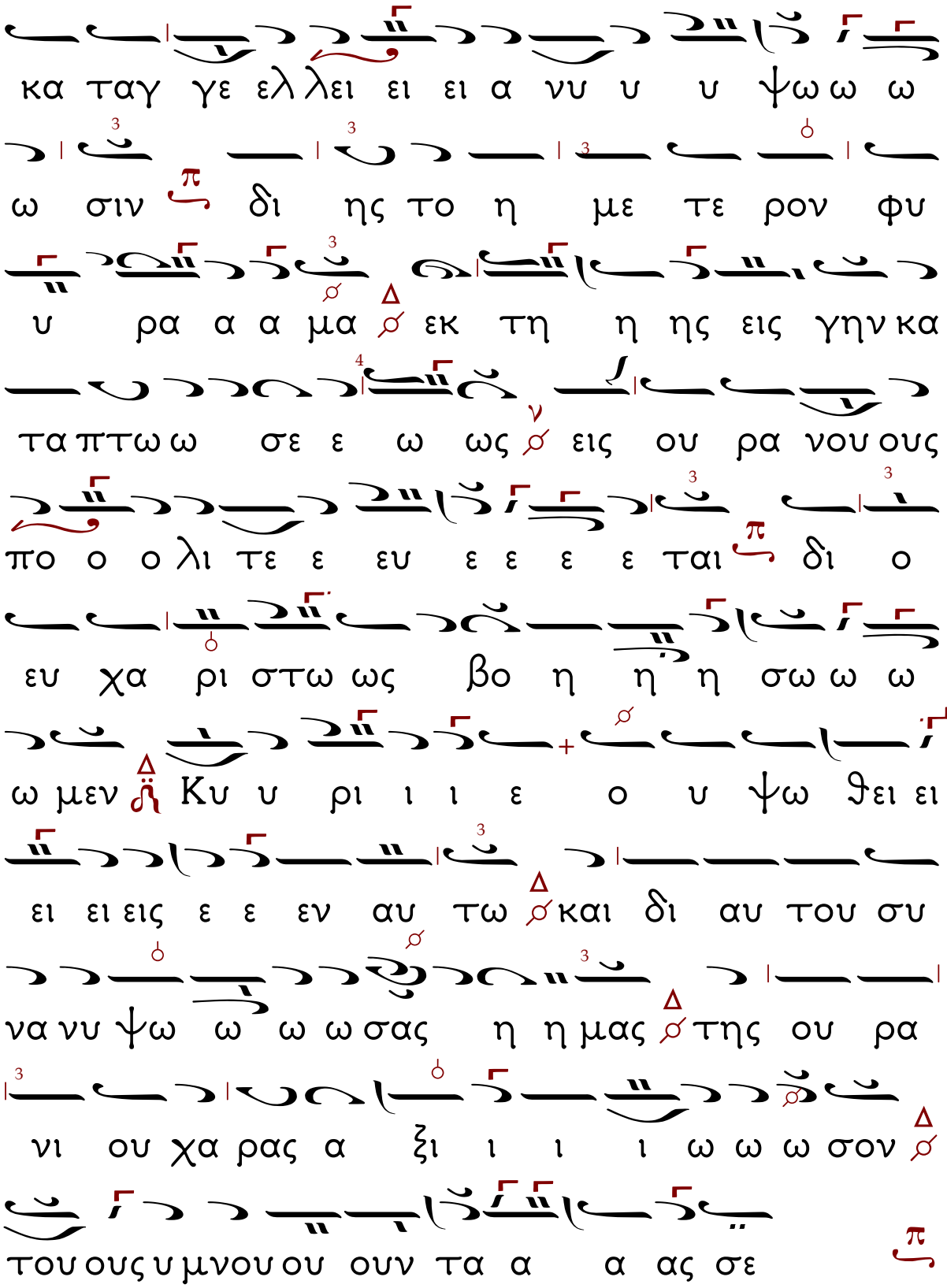
κα ταγ γε ελ λει ει ει α νυ υ υ ψω ω ω
ω σιν δι ης το η με τε ρον φυ
υ ρα α α μα εκ τη η ης εις γην κα
τα πτω ω σε ε ω ως εις ου ρα νου ους
πο ο ο λι τε ε ευ ε ε ε ε ται δι ο
ευ χα ρι στω ως βο η η η σω ω ω
ω μεν Κυ υ ρι ι ι ε ο υ ψω θει ει
ει ει εις ε ε εν αυ τω και δι αυ του συ
να νυ ψω ω ω ω σας η η μας της ου ρα
νι ου χα ρας α ξι ι ι ι ω ω ω σον
του ους υ μνου ου ουν τα α α ας σε

# ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

## Ἦχος πλ. β΄.

## Ἐπιλογές ὑπό Βασιλείου Κιαμηλίδη.

### Ἦχος λ Πα

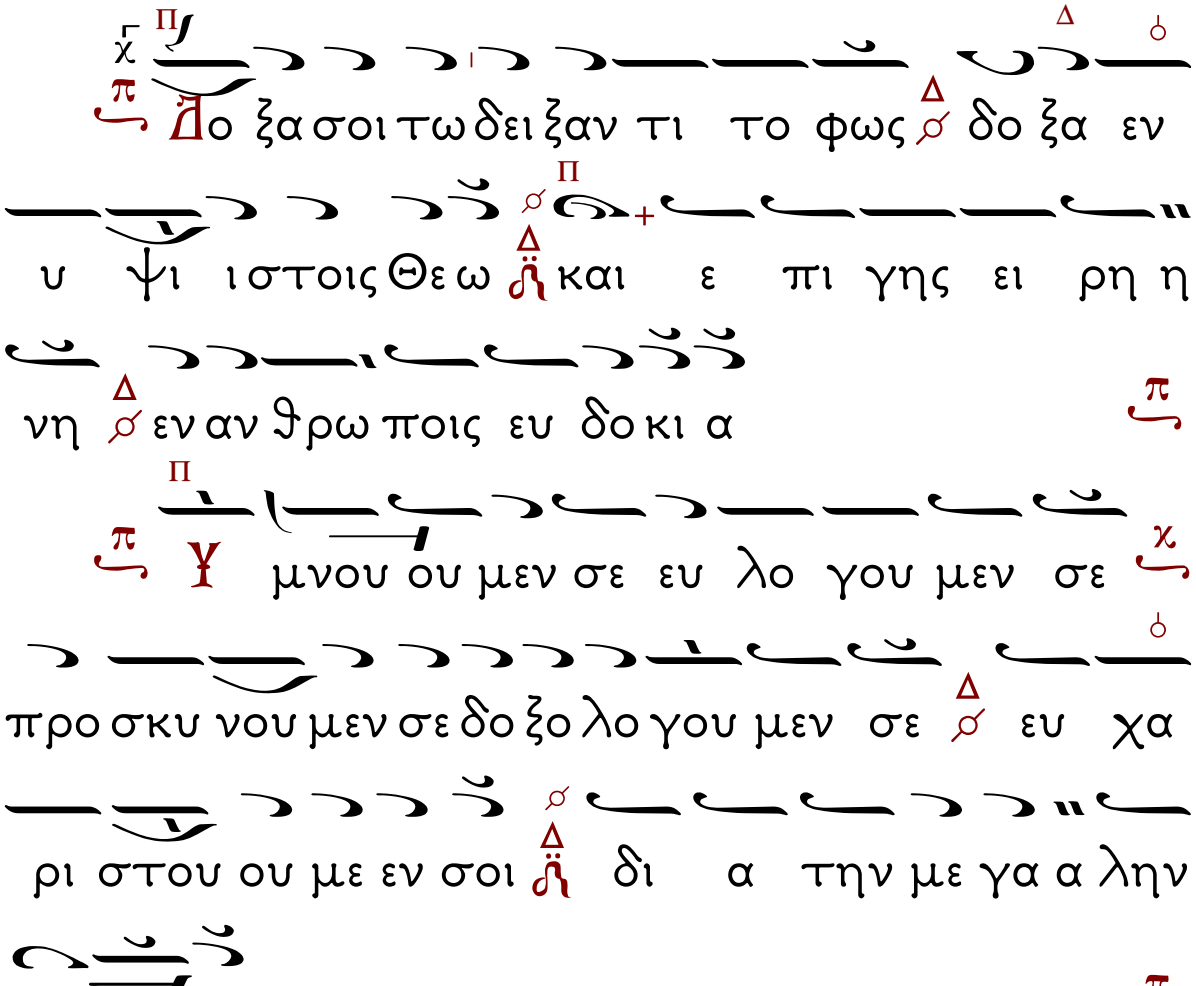

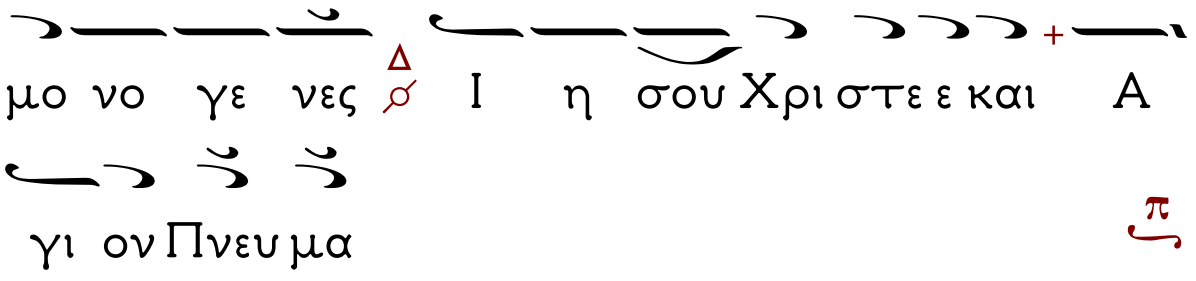
μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε και Α
γι ον Πνευ μα
Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του
Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την
α μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον
η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
ϑη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε
λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

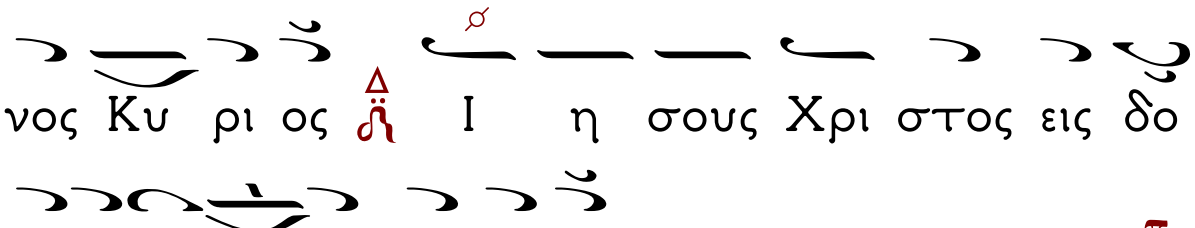
νος Κυ ρι ος Ἰ η σους Χρι στος εις δο
ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι
ω να και εις τον αι ω να του αι ω
νος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
ναι η μας
Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και

δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι

ω νας α μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα α μεν ε πι σε

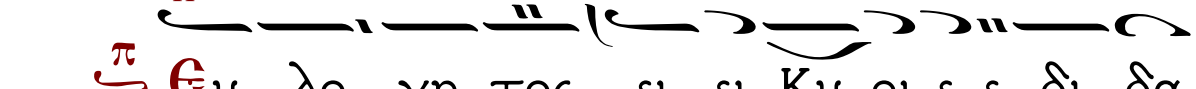
Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η

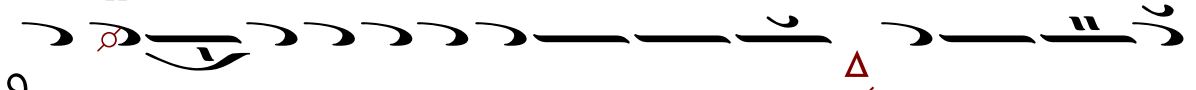
θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

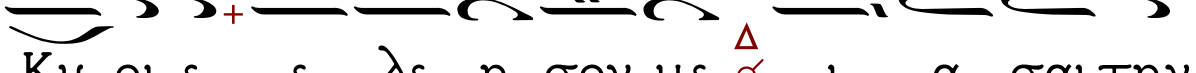
Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την

ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ξο ον με ϙ̈του ποι ειν το θε λη η μα α σου

ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι

ος ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε

(τρίς)

η σον η μας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

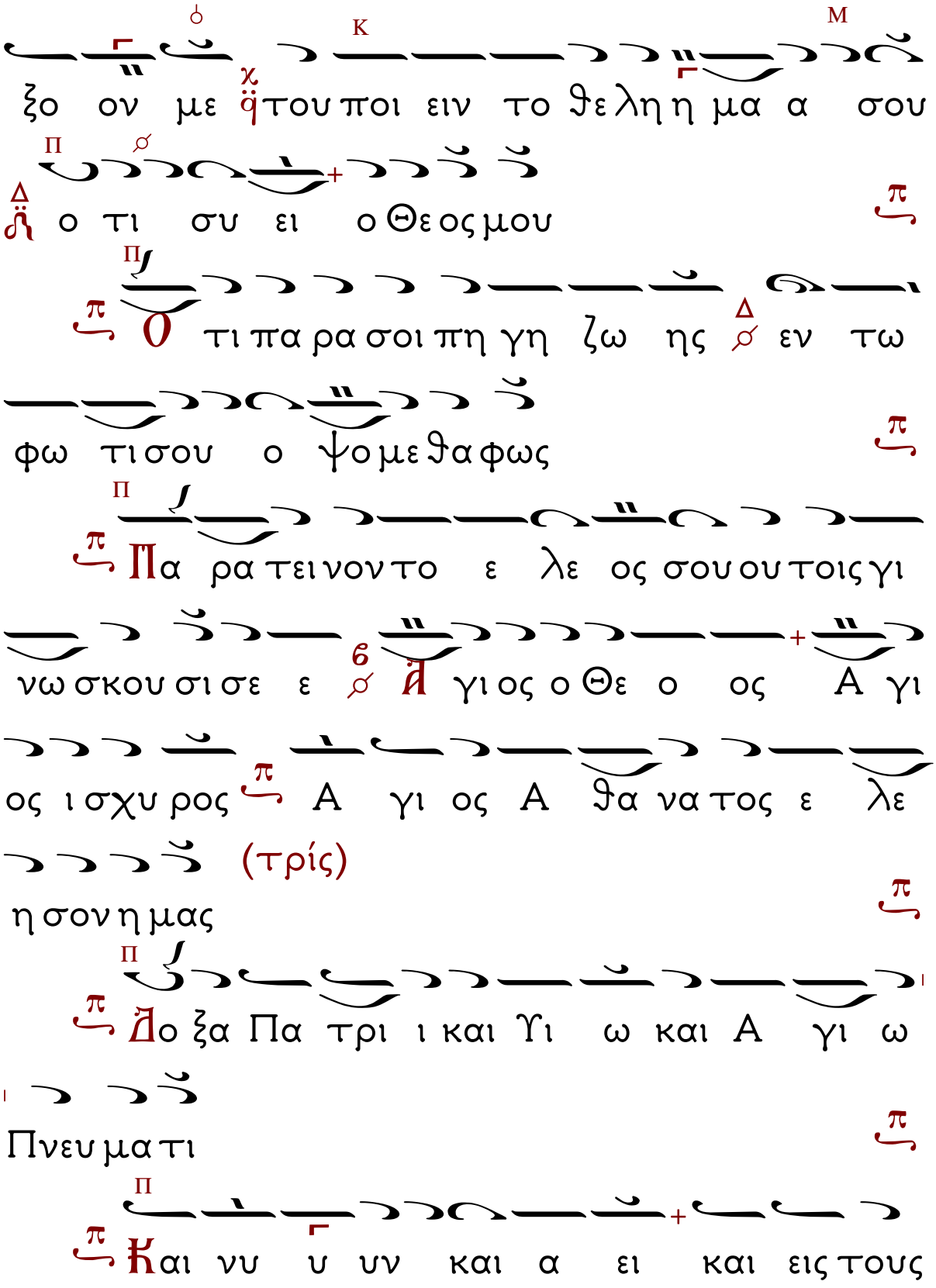

Και νυ υ υν και α ει και εις τους

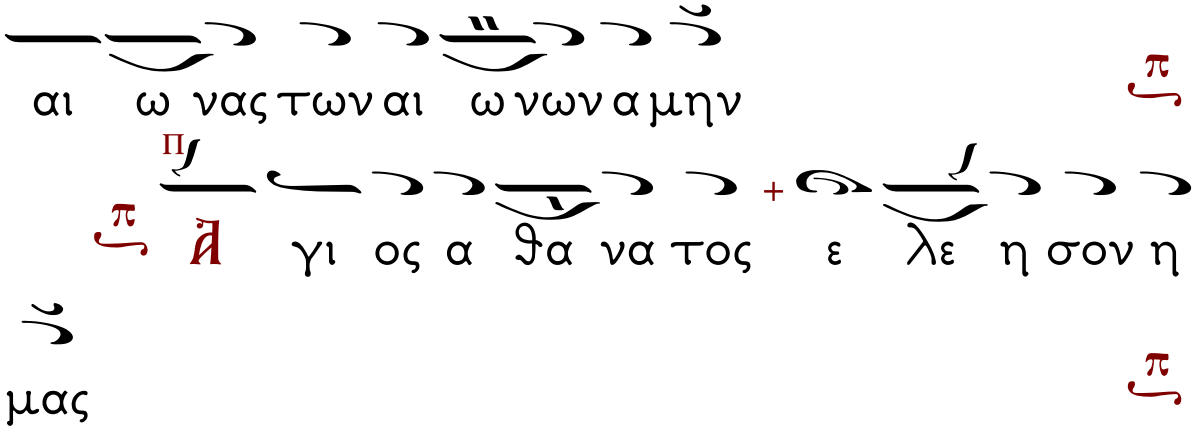
αι ω νας των αι ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας

Ἀσματικὸν.

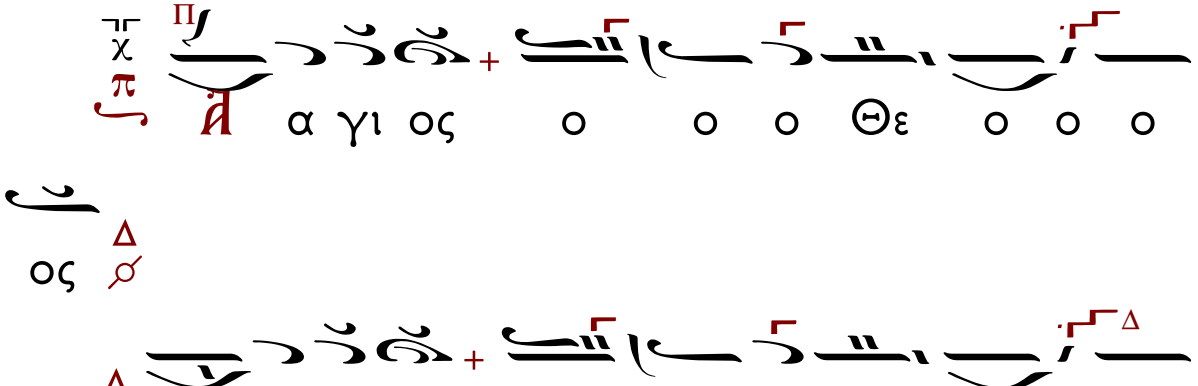
α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
ος
α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο
ος

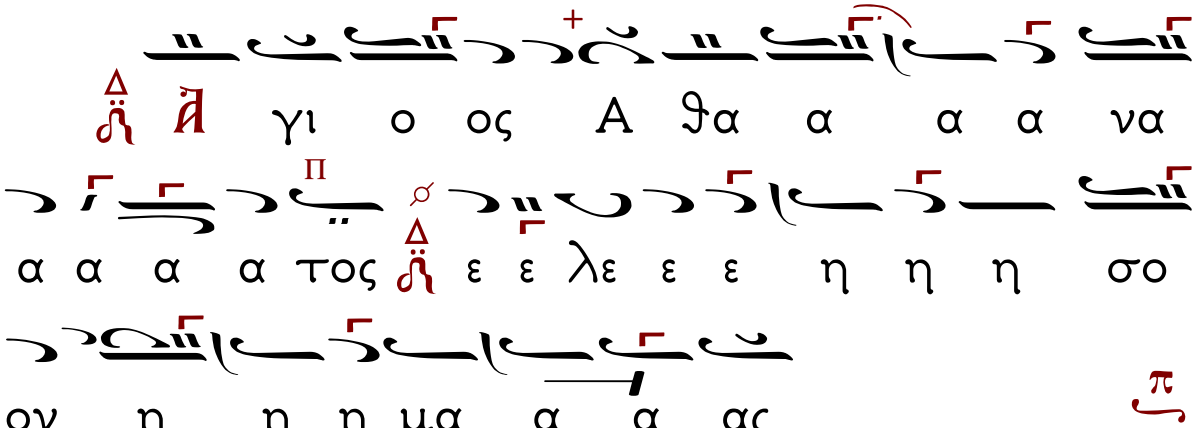
γι ο ος Α θα α α α να
α α α α τος ε ε λε ε ε η η η σο
ον η η η μα α α ας

## Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. «Τὸν συνάναρχον Λόγον».

Ἦχος

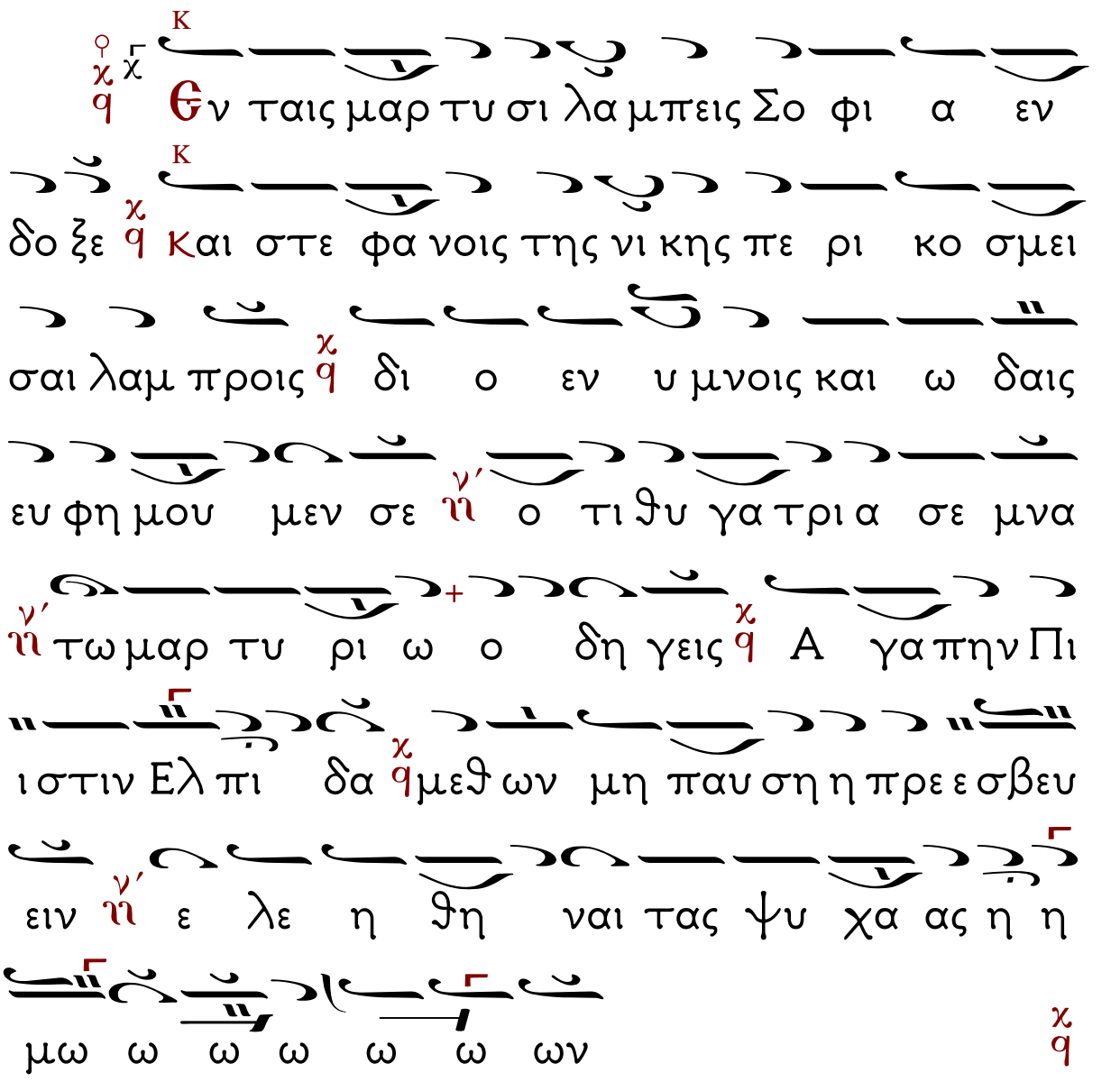

# ΟΡΘΡΟΣ ΙΖ΄ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

## ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. Νη

1. 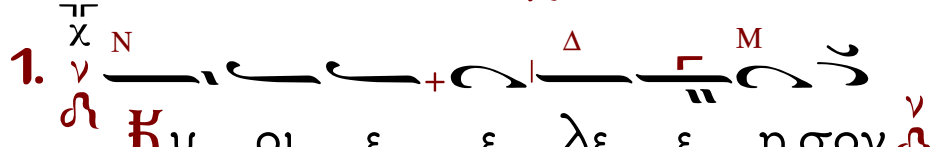


2. 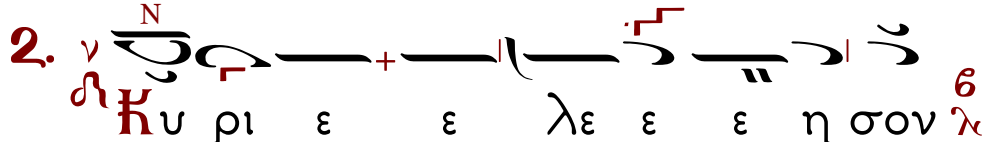


3. 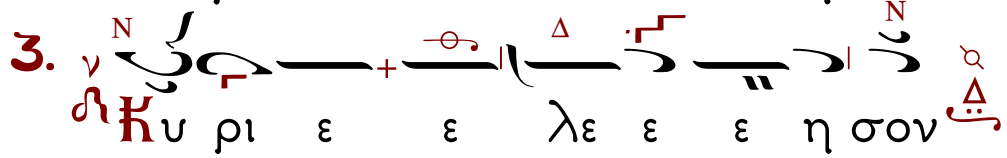


4. 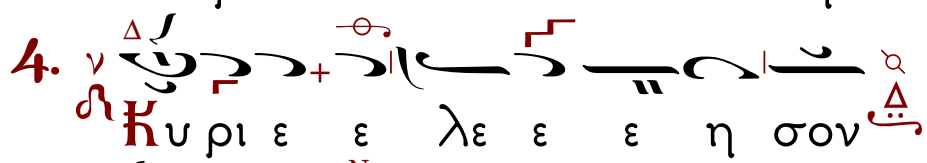


5. 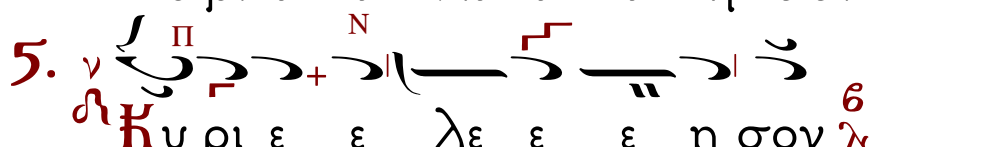


6. 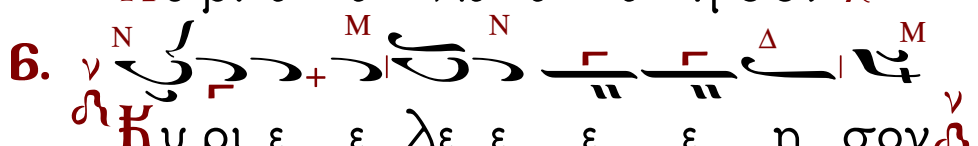


## ΕΤΕΡΑ.

1.


2. 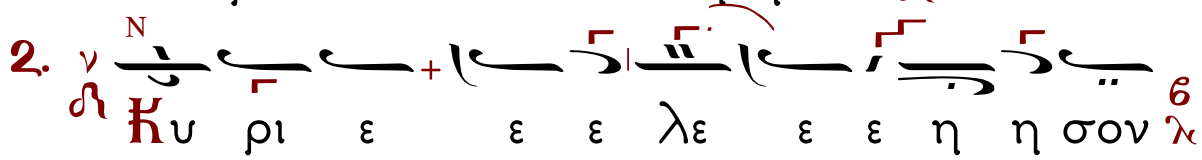


3. 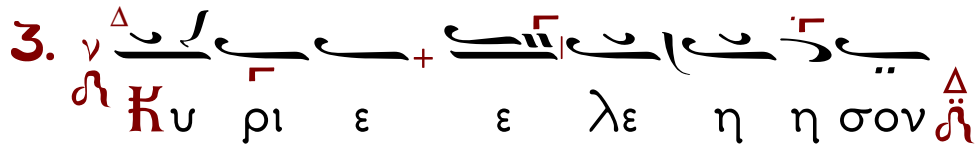

4. 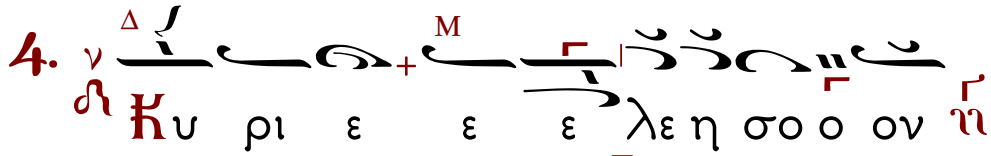


5. 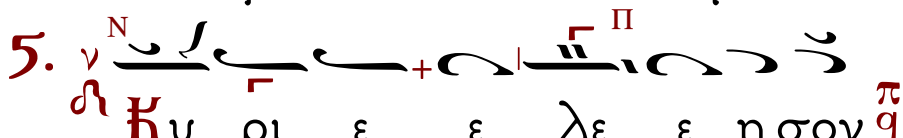


6. 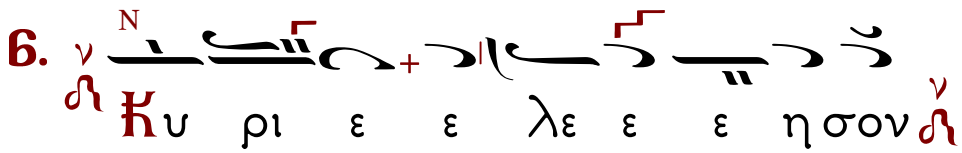


7. 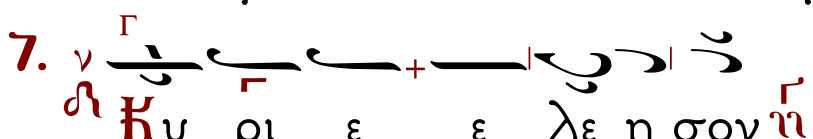


8. 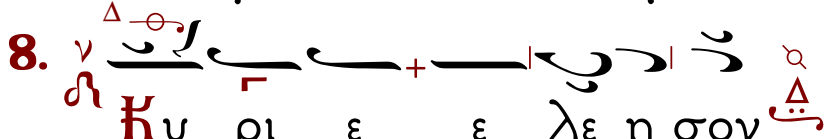


9. 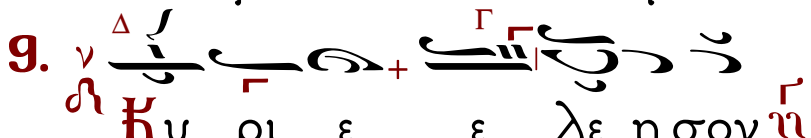


10. 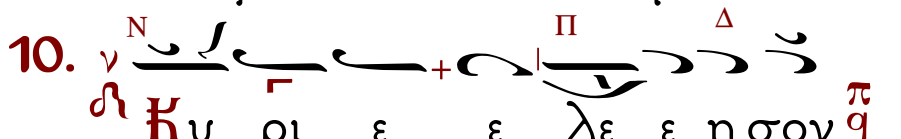


11. 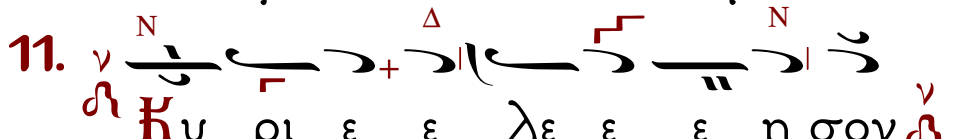


12.

## Ἀντίφωνα τοῦ Σταυροῦ.

### Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος πλ. Δι

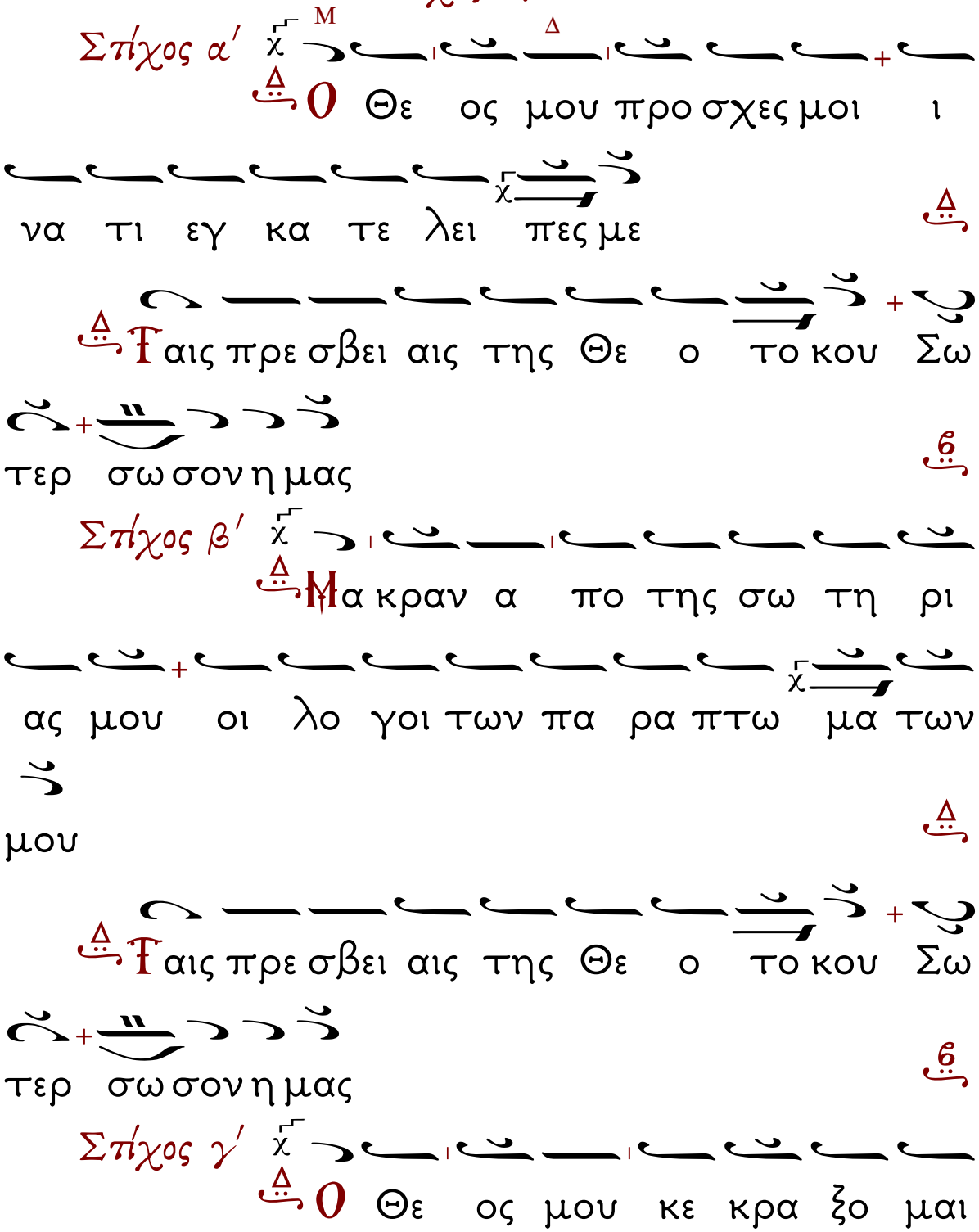

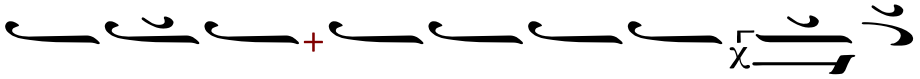
η με ρας και ουκ ει σα κου ση

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχος δ΄

Συ δε εν Α γι ω κα τοι

κεις ο ε παι νος του Ισ ρα ηλ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

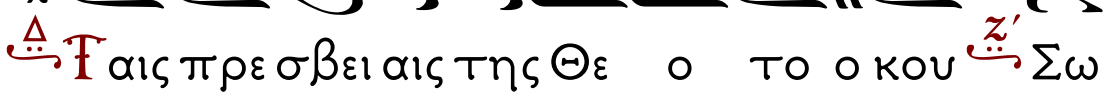
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω

τερ σω σον η μα α ας

## Ἀντίφωνον Β΄.

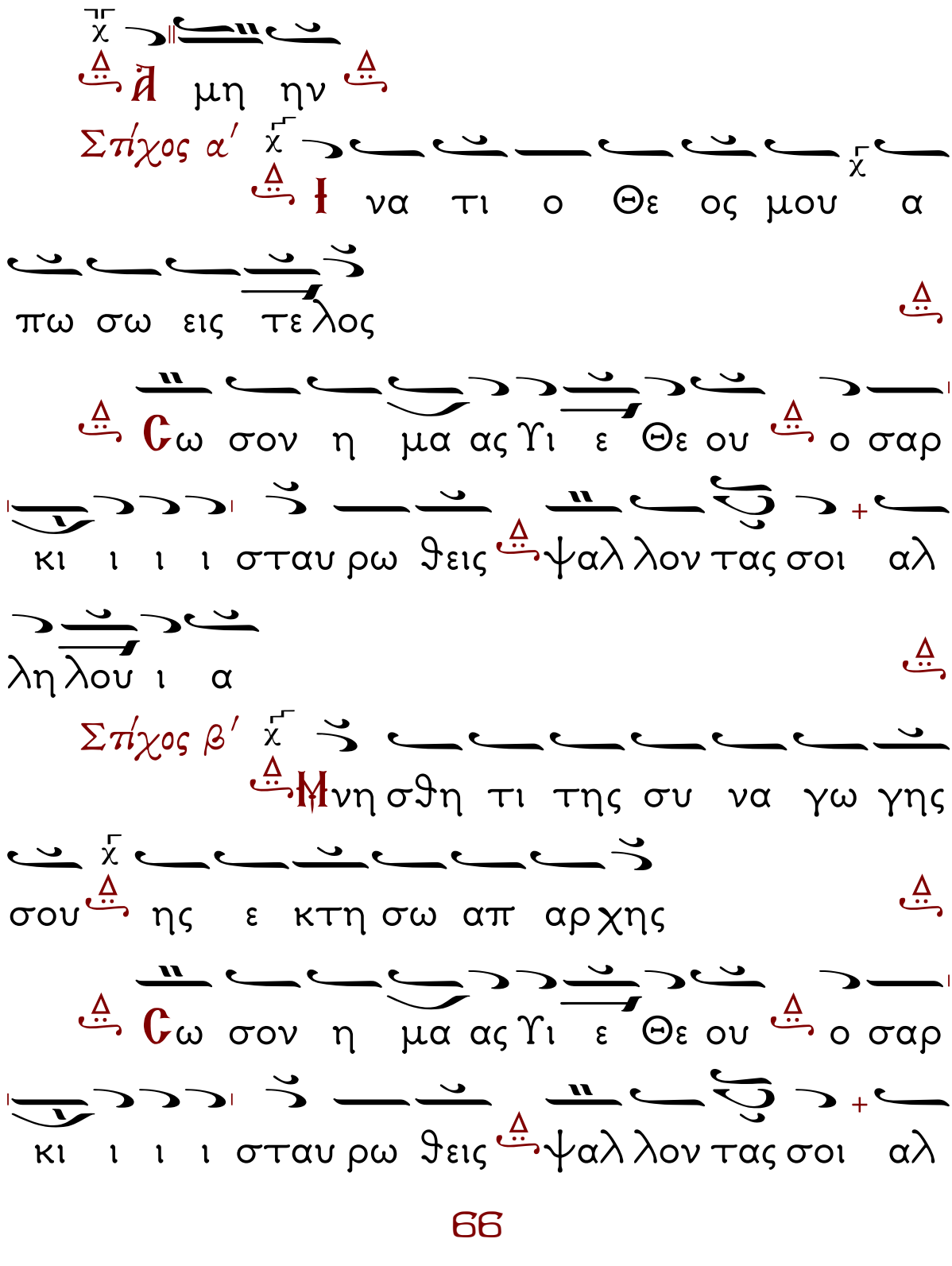
Ἀμην
Στίχος α΄
Ἱνα τι ο Θε ος μου α
πω σω εις τε λος
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο σαρ
κι ι ι ι σταυ ρω θεις ψαλ λον τας σοι αλ
λη λου ι α
Στίχος β΄
Μνη σθη τι της συ να γω γης
σου ης ε κτη σω απ αρ χης
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο σαρ
κι ι ι ι σταυ ρω θεις ψαλ λον τας σοι αλ

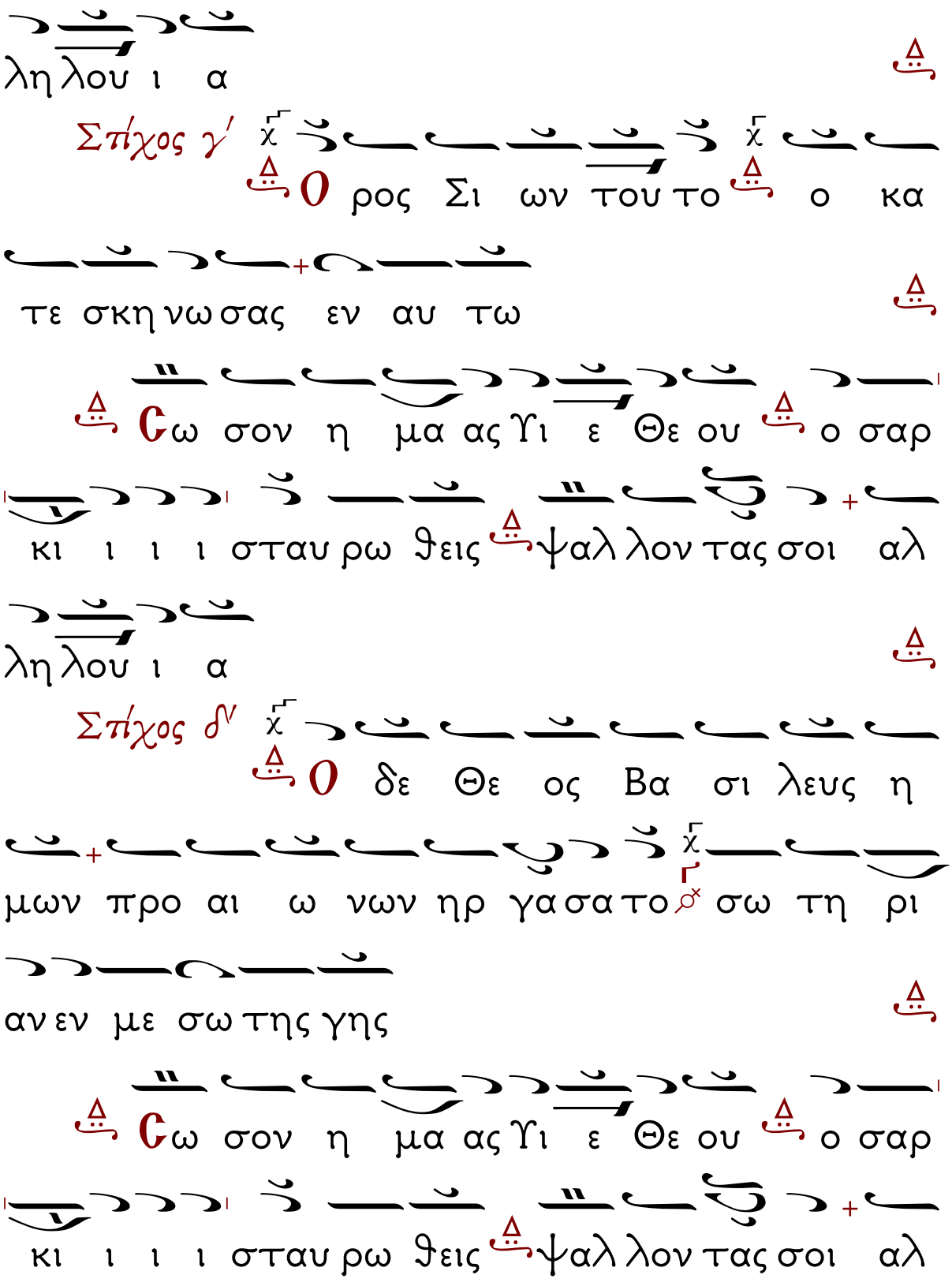
λη λου ι α
Στίχος γ΄
Ο ρος Σι ων του το ο κα
τε σκη νω σας εν αυ τω
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ
κι ι ι ι σταυ ρω θεις ψαλ λον τας σοι αλ
λη λου ι α
Στίχος δ΄
Ο δε Θε ος Βα σι λευς η
μων προ αι ω νων ηρ γα σα το σω τη ρι
αν εν με σω της γης
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ
κι ι ι ι σταυ ρω θεις ψαλ λον τας σοι αλ

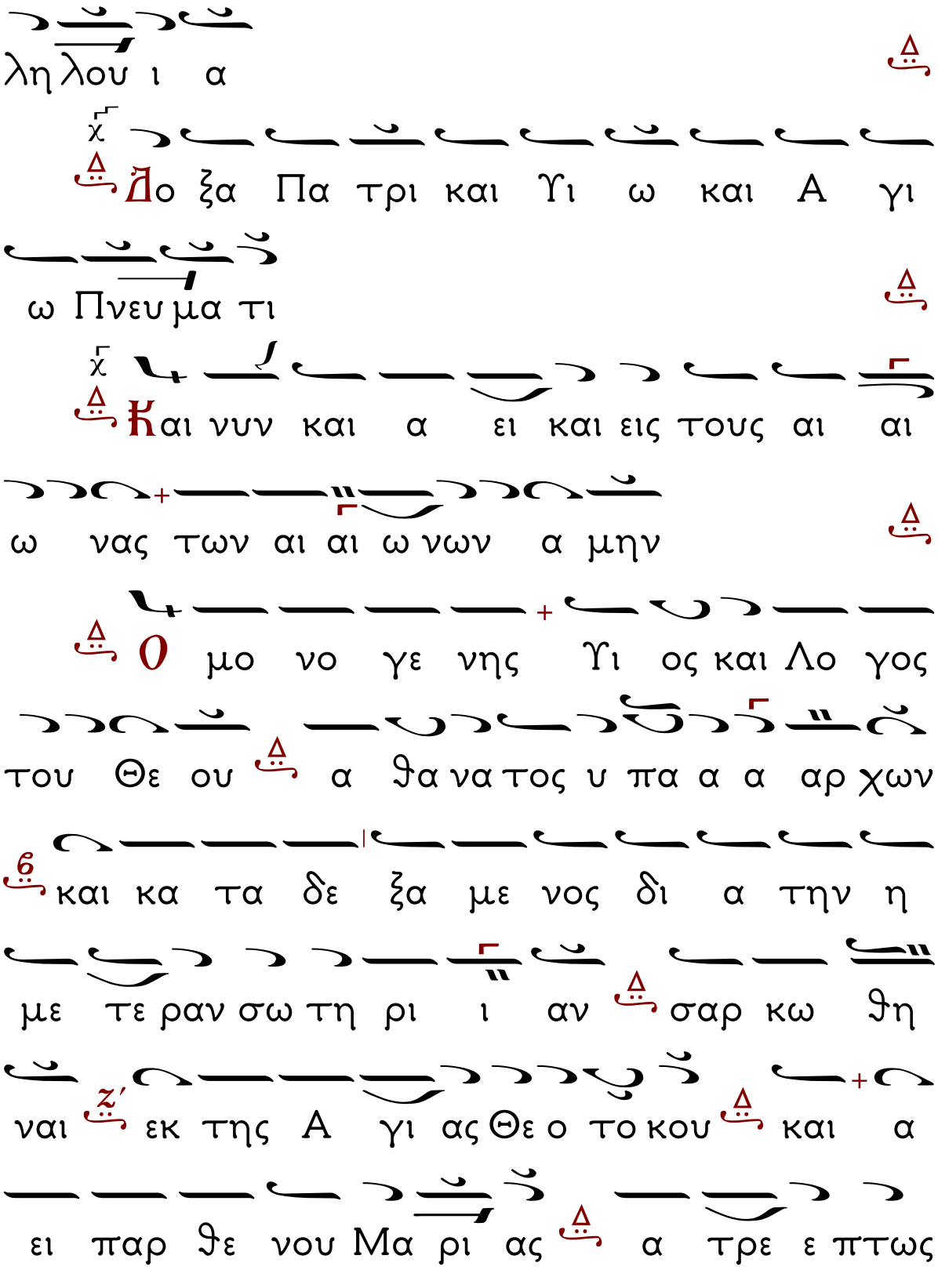
λη λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως

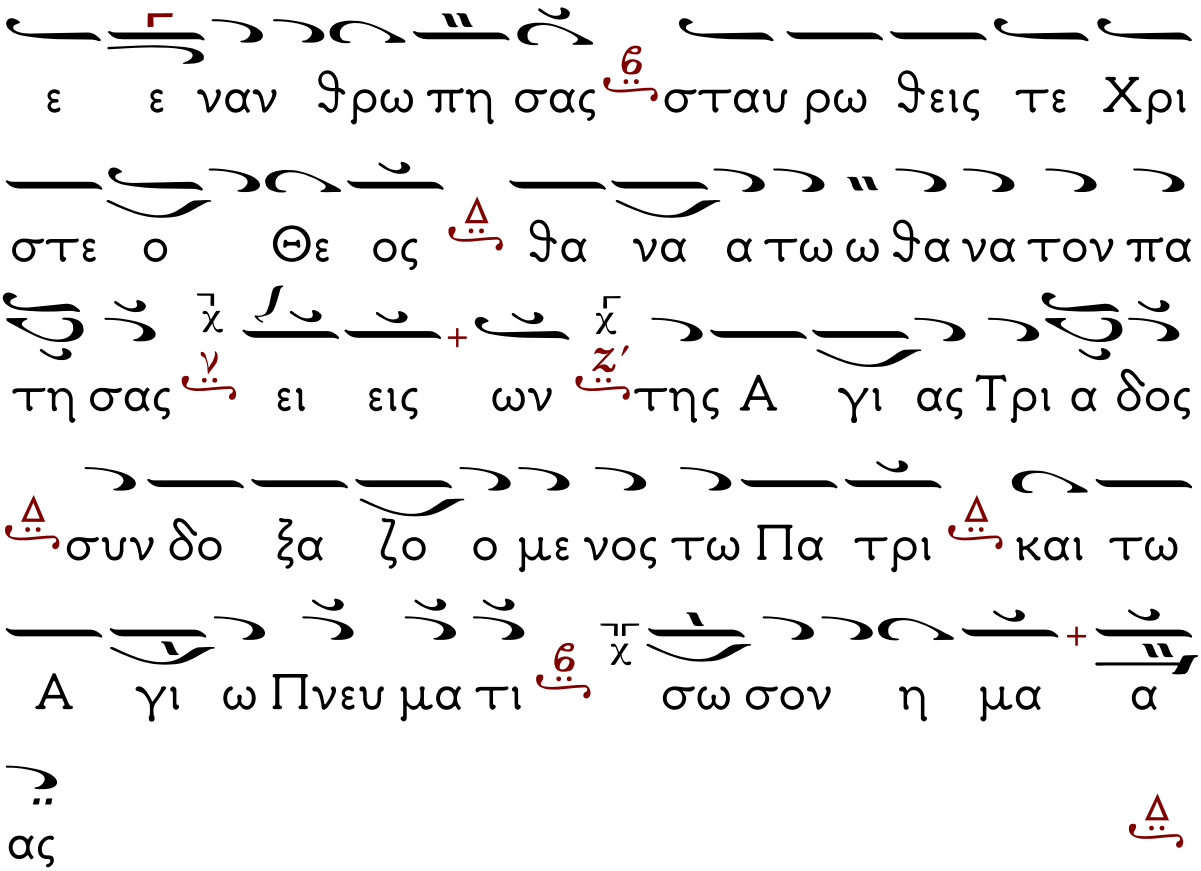
ε ε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα
τη σας ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος
συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω
Α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α
ας

## Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἦχος πλ. Πα

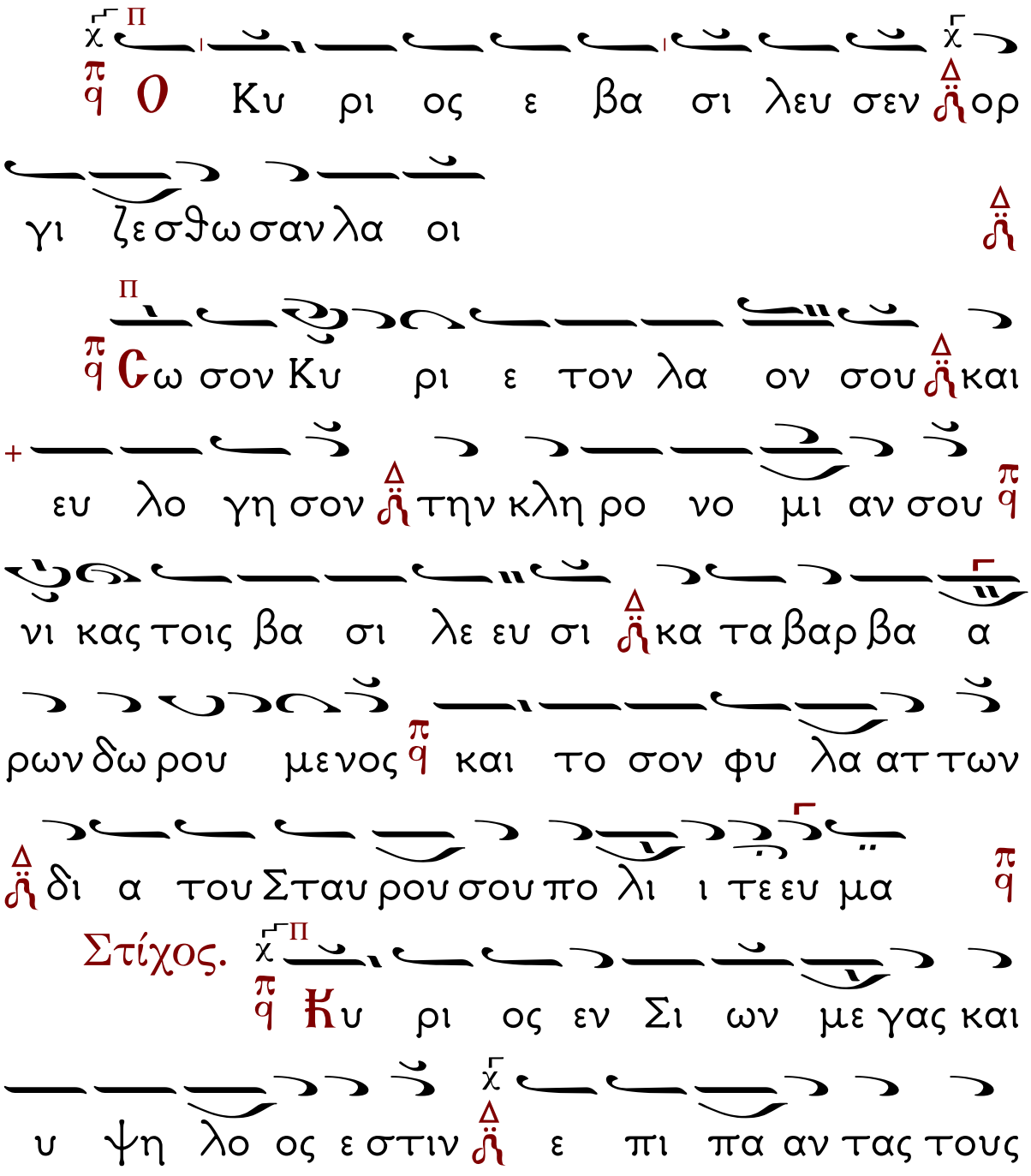

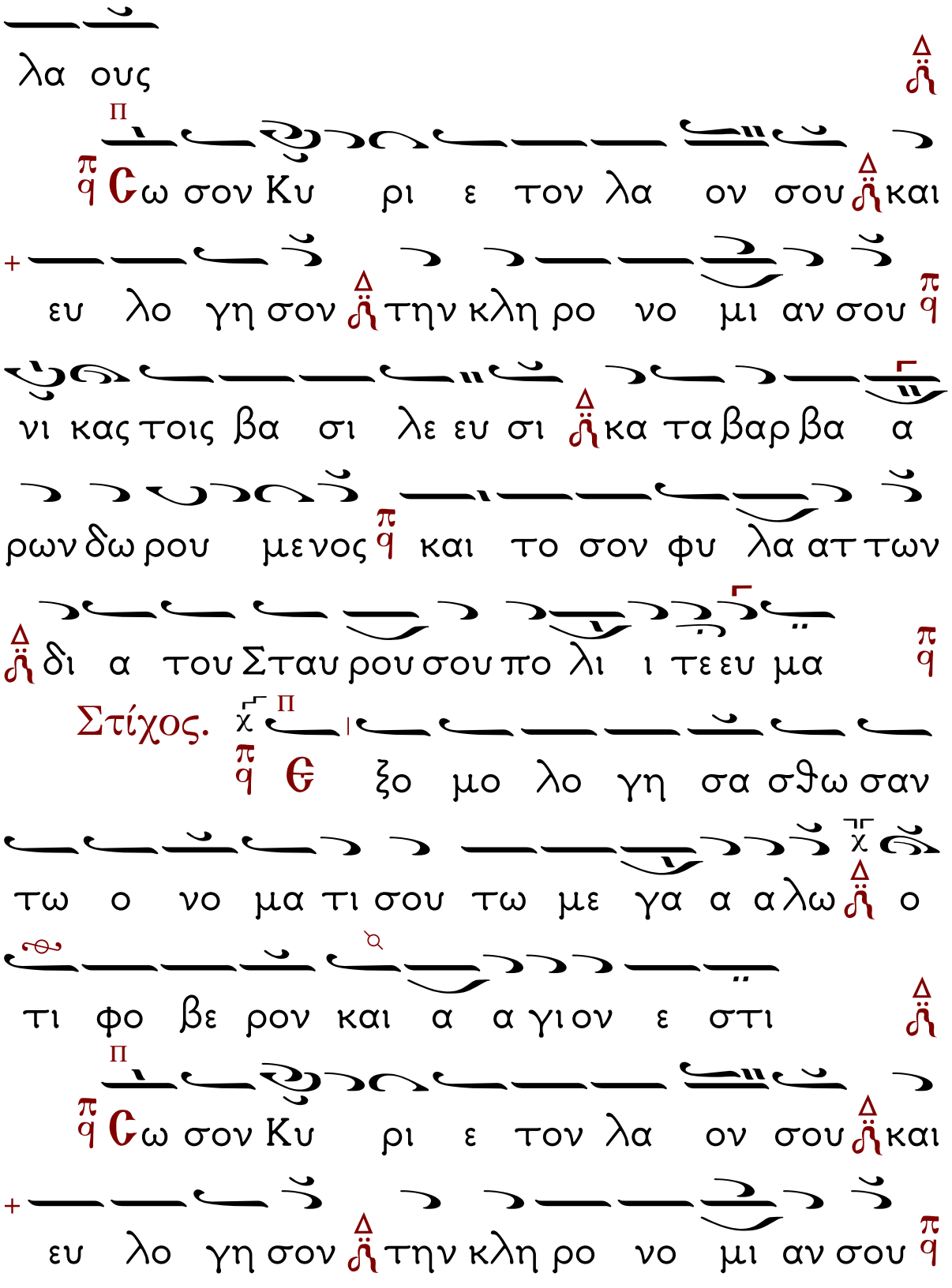
λα ους
Σω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου και
ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α
ρων δω ρου με νος και το σον φυ λα ατ των
δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ μα
Στίχος.
Θε ξο μο λο γη σα σθω σαν
τω ο νο μα τι σου τω με γα α λω ο
τι φο βε ρον και α α γι ον ε στι
Σω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου και
ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου

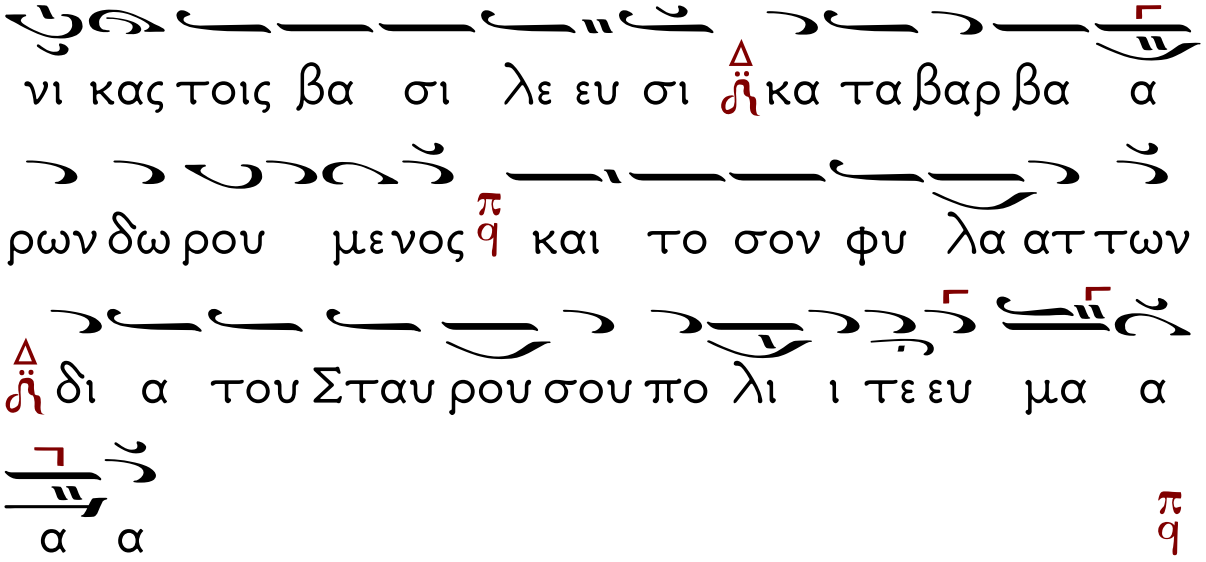
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α
ρων δω ρου με νος και το σον φυ λα ατ των
δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ μα α
α α

## Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

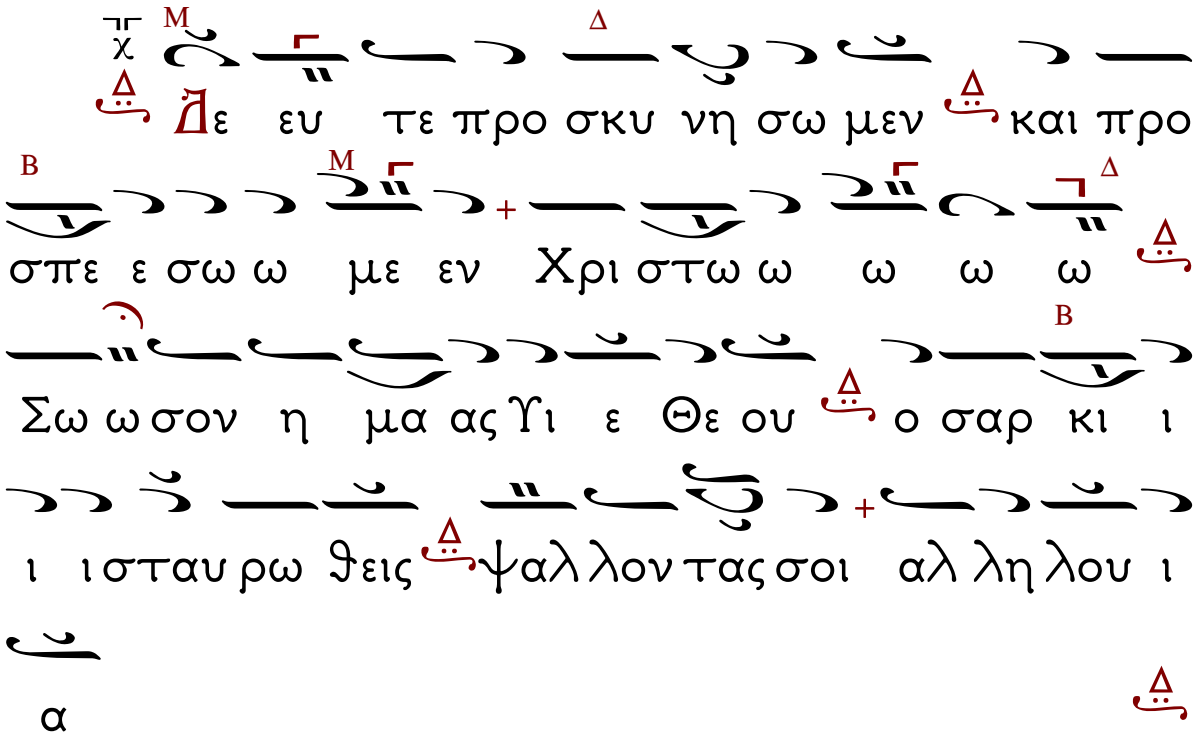

## Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄ Πα

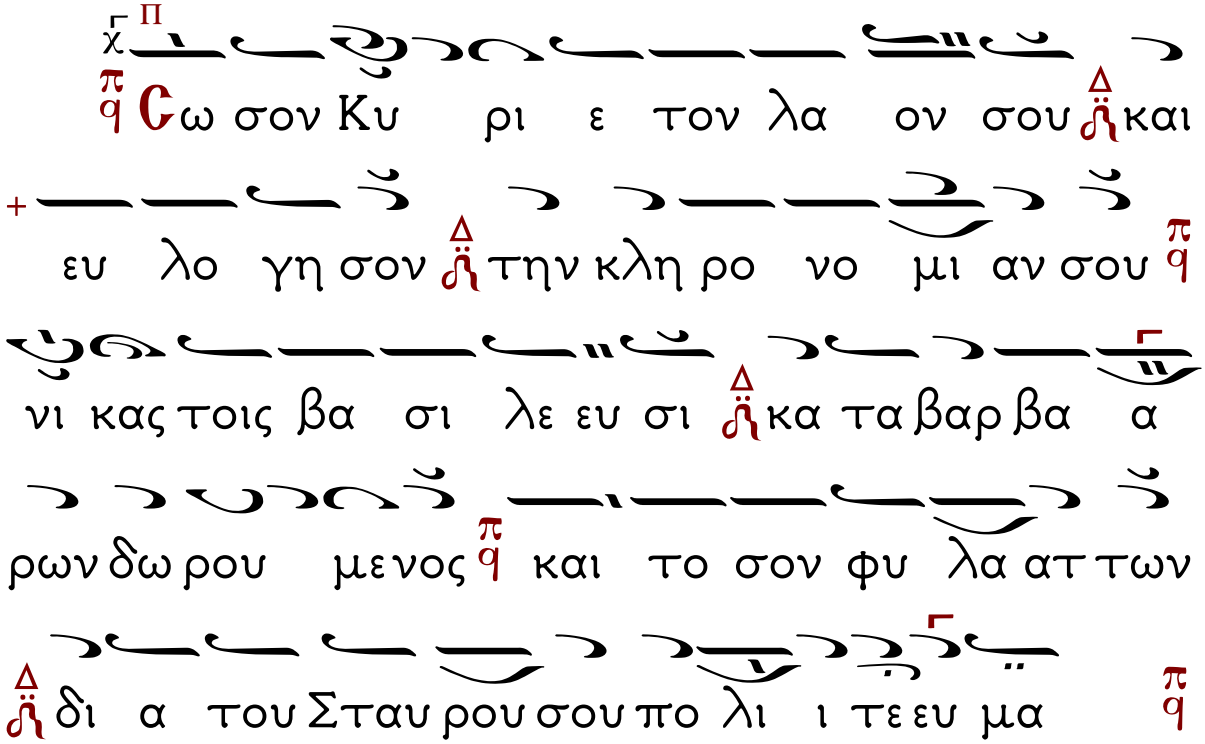


## Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

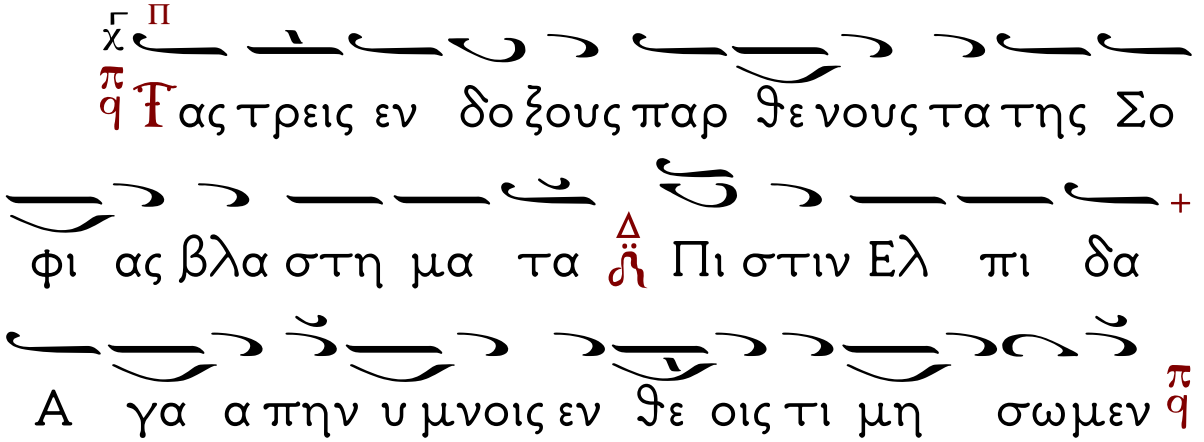

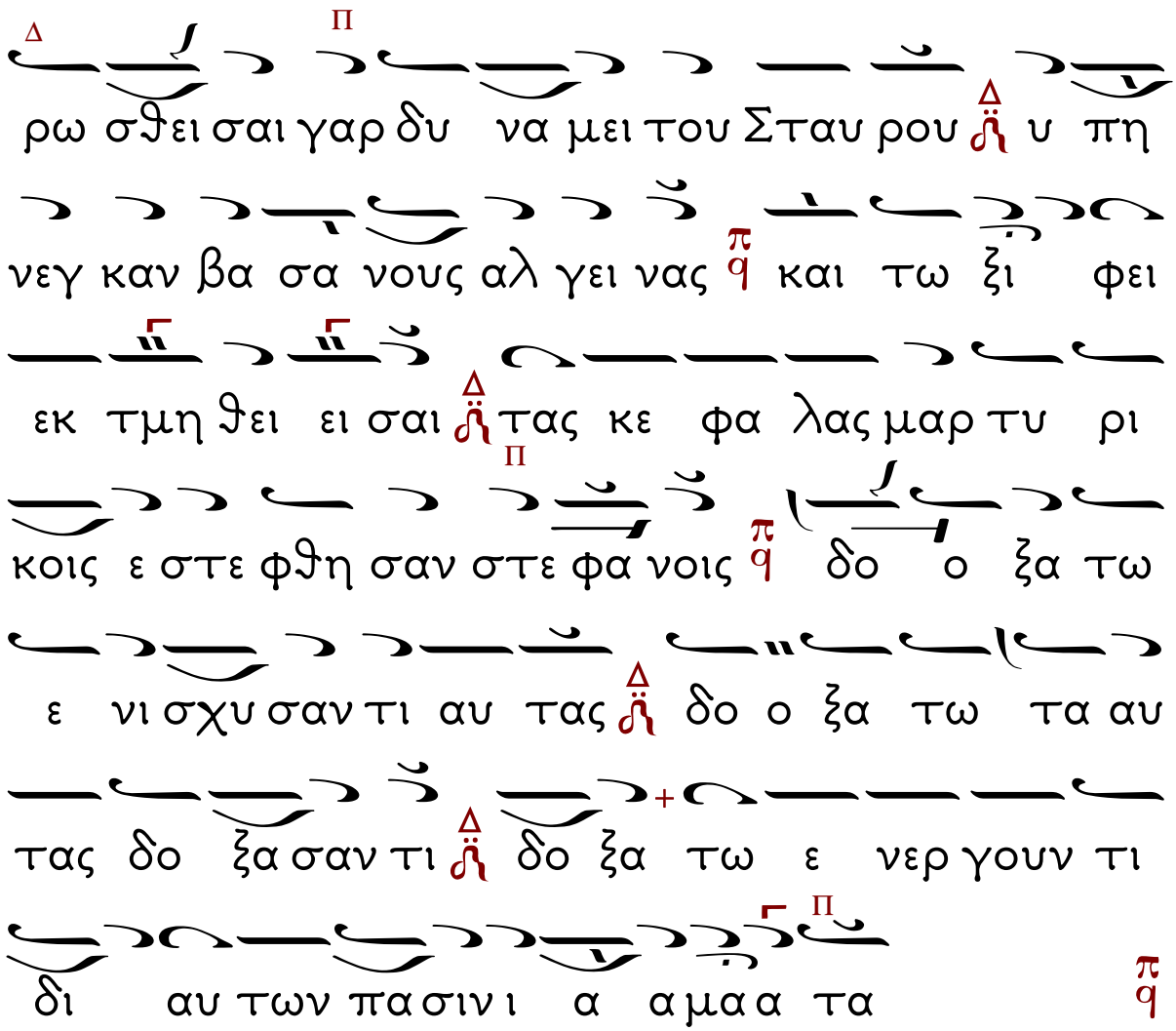
ρω σθει σαι γαρ δυ να μει του Σταυ ρου υ πη
νεγ καν βα σα νους αλ γει νας και τω ξι φει
εκ τμη θει ει σαι τας κε φα λας μαρ τυ ρι
κοις ε στε φθη σαν στε φα νοις δο ο ξα τω
ε νι σχυ σαν τι αυ τας δο ο ξα τω τα αυ
τας δο ξα σαν τι δο ξα τω ε νερ γουν τι
δι αυ των πα σιν ι α αμα α τα

Ἀπολυτίκιον·
Ἦχος πλ. α΄. «Τὸν συνάναρχον Λόγον».

Ἦχος λπ ϙ Κε

Εν ταις μαρ τυ σι λα μπεις Σο φι α εν
δο ξε Και στε φα νοις της νι κης πε ρι κο σμει
σαι λαμ προις δι ο εν υ μνοις και ω δαις
ευ φη μου μεν σε ο τι θυ γα τρι α σε μνα
τω μαρ τυ ρι ω ο δη γεις Α γα πην Πι
ι στιν Ελ πι δα μεθ ων μη παυ ση η πρε ε σβευ
ειν ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η
μω ω ω ων

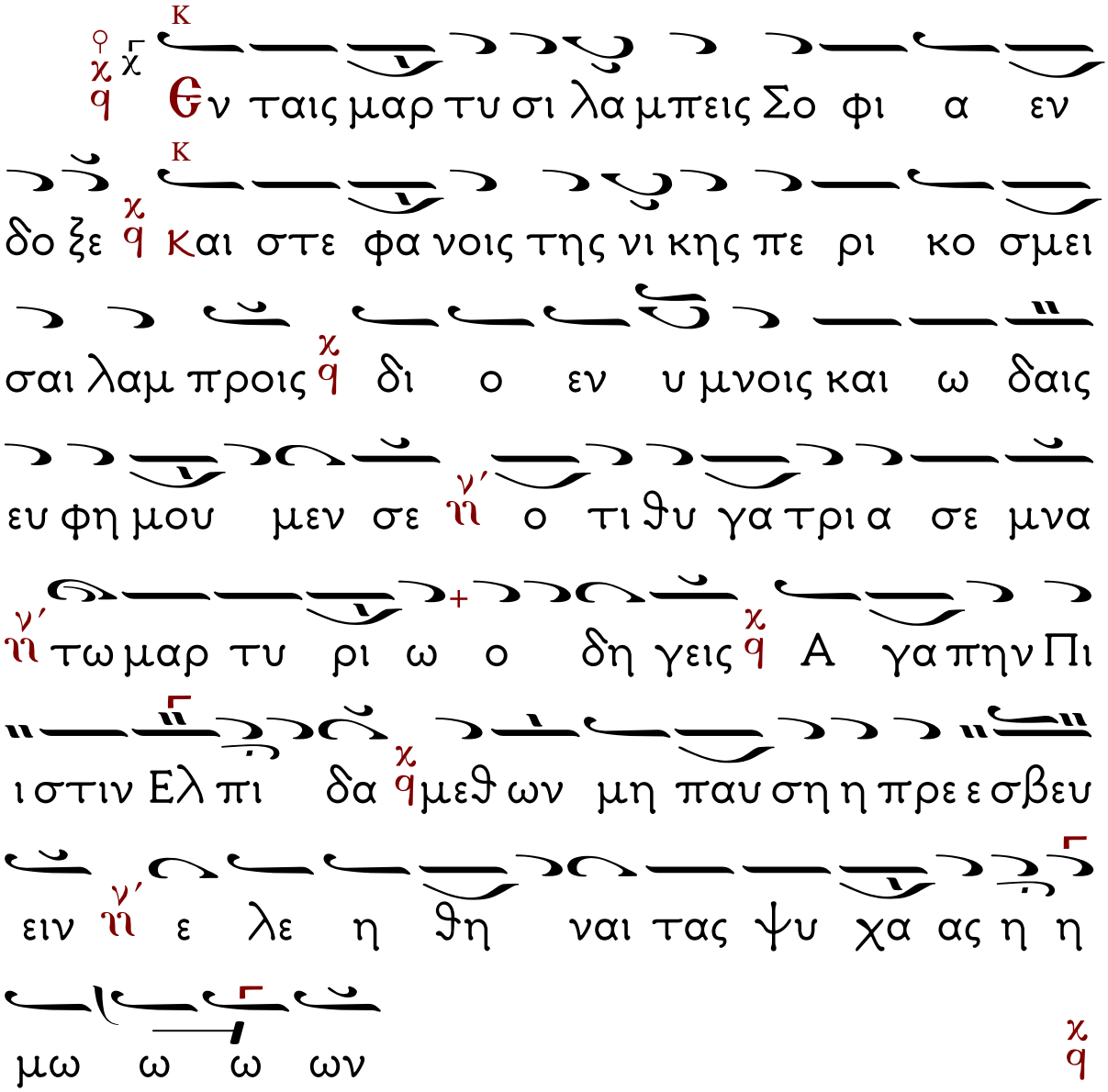

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

## Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄

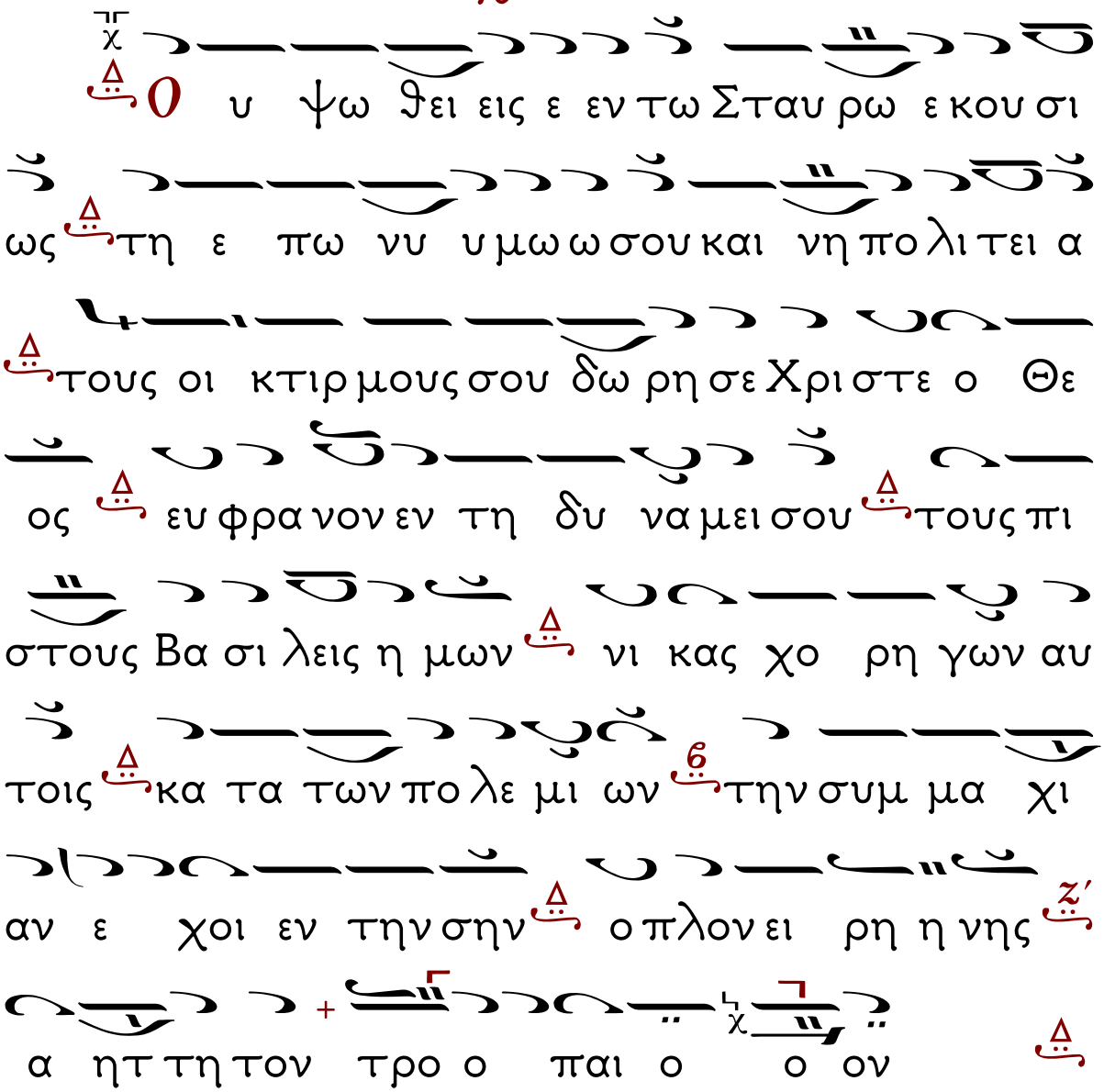

## ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

**Θ**αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

**Π**ρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

**Ἀ**δελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

**Ἀ**λληλούϊα. (γ΄) Ἦχος δ΄.

**Ἐ**κέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος

εἰσήκουσεν αὐτῶν

Στίχ. **Π**ολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον: Κατὰ Ματθαῖον.

**Ε**ἶπεν ὁ Κύριος, Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν... (Ματθ. ι΄ 32 - ια΄ 1)

(Ζήτει τοῦτο τῇ Παρασκευῇ τῆς γ΄ ἑβδομάδος μετὰ τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν).

# ΟΡΘΡΟϹ ΙΖ΄ ϹΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος ⸗ Πα

Ἔκτασις. q – π′ χ q

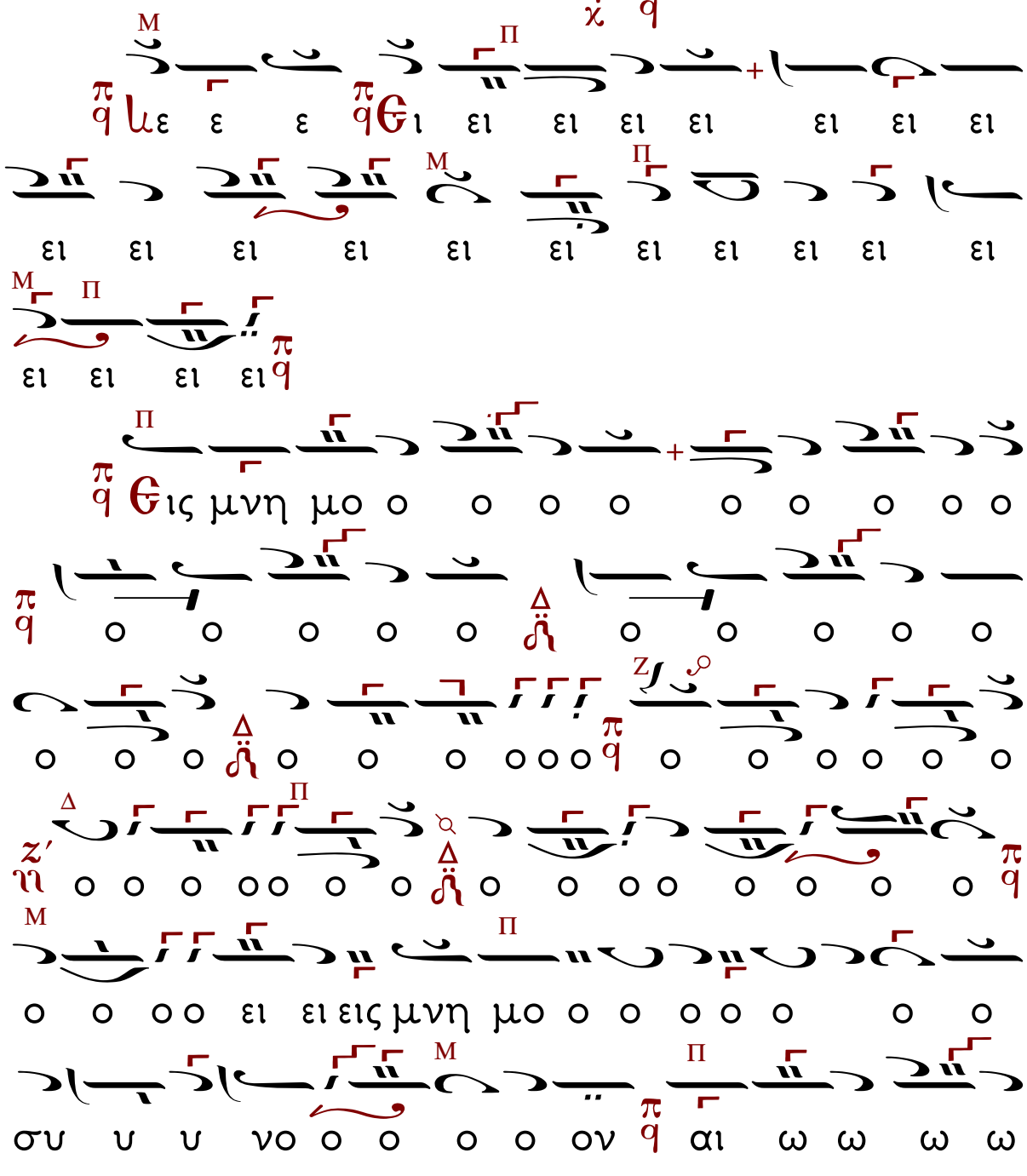

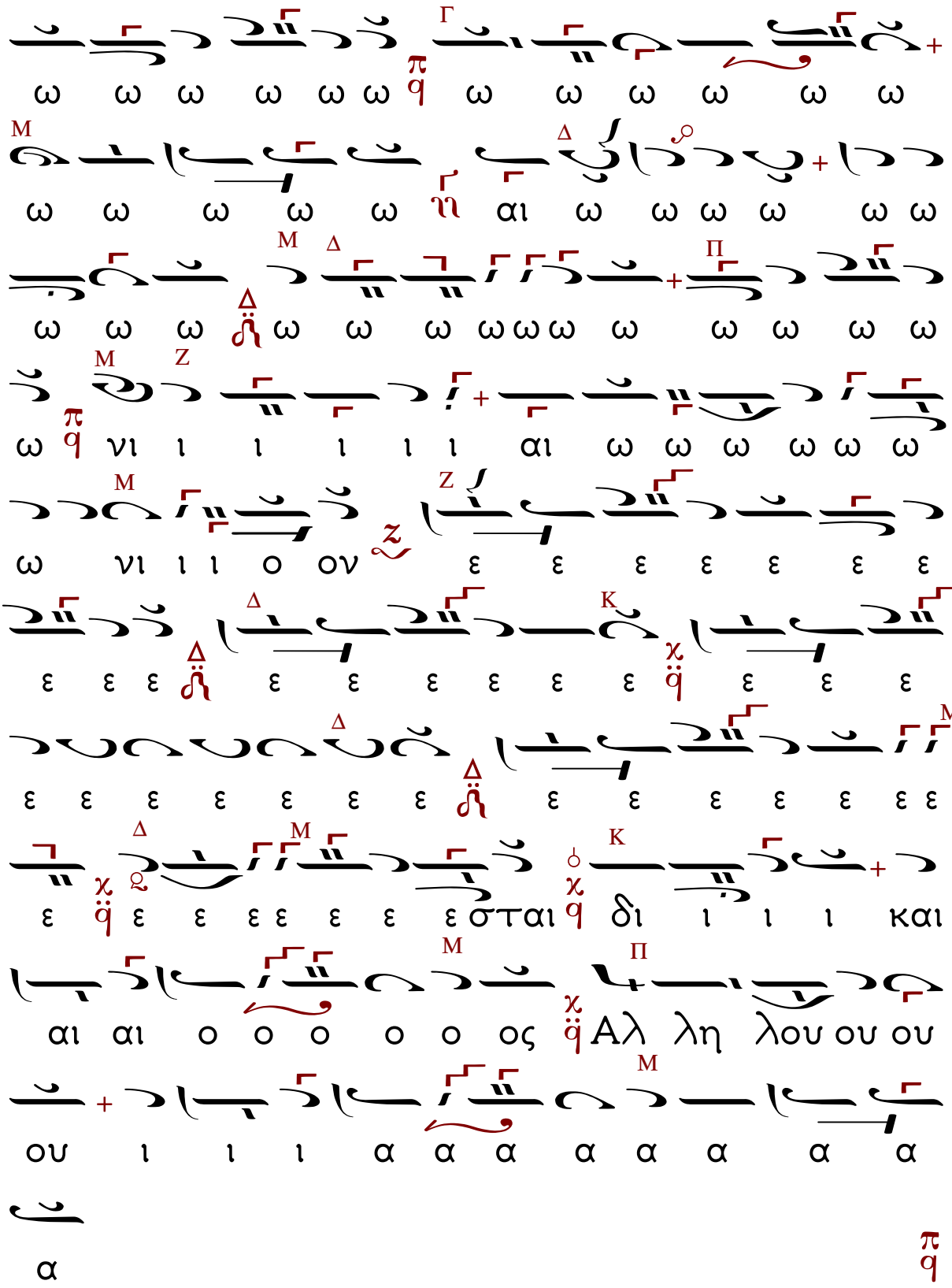
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.